

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie P - Número 44
23 de febrer de 2012

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 25, segona i darrera reunió

SUMARI

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre els transvasaments (tram. 302-00103/09) p. 3

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les infraestructures (tram. 302-00104/09) p. 10

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció de les famílies
amb menys recursos (tram. 302-00105/09) p. 21

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el servei ferroviari entre
Lleida i la Pobla de Segur (tram. 302-00106/09) p. 28

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política per a mitigar el canvi
climàtic i el seu impacte en el teixit productiu (tram. 302-00107/09) p. 34

Declaració

del Parlament de Catalunya de rebuig de la violència masclista (tram. 401-00028/09) p. 40

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre els criteris per a la inversió
de recursos públics a Spanair (tram. 302-00108/09) p. 41

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès a Multitext, SL

ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 25.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i un minut. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals, i els consellers d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, i de Benestar Social i Família.

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, es reprèn la sessió amb la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els transvasaments, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre els transvasaments (tram. 302-00103/09)

Té la paraula la il·lustre senyora Hortènsia Grau.

(Pausa.)

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, la setmana passada en el Ple, quan vam preparar aquesta interpellació, dèiem que estàvem preocupats i que, bé, estàvem pendents, com el conseller Recoder ens va dir, d'aquella reunió amb el ministre Cañete que es va celebrar el dilluns.

La veritat és que la reunió del dilluns no ens va acabar de tranquil·litzar, perquè la resposta del ministre quan diu que no impulsarà un transvasament de l'Ebre si els informes científics no garanteixen el cabal i que anteposaran el criteri científic als interessos polítics o territorials..., home, se suposa que en política sempre que es prenen decisions hi han criteris científics, però això no és cap garantia de res, perquè el gran problema és que els criteris científics també són polítics, si entenem per «polítics» que comporten uns valors i no uns altres. Per tant, pretendre el discurs de la neutralitat i objectivitat de la ciència ja fa molt de temps que el Habermas..., i no cal que entrem en una discussió epistemològica, però sabem que la ciència no és neutra, i per tant només cal que mirem el tema dels transgènics o la física nuclear que va fer la bomba atòmica.

Per tant, sense entrar en aquesta discussió, la nostra preocupació, perquè sabem que hi ha discrepàncies científiques entorn dels hectòmetres cúbics que necessita anualment el tram final de l'Ebre. Hi ha una proposta de garantiment del cabal que va fer la Comissió de Territori i Sostenibilitat, que està entre set mil i dotze mil hectòmetres cúbics l'any, que això garantiria l'aportació de llims i garantiria el cabal mínim de

manteniment, mentre que la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, amb altres criteris, també científics, diu que amb 4.000 o 4.300 hectòmetres n'hi ha suficient.

Per tant, quins són els criteris científics vàlids? És a dir, aquí tindrem el conflicte. I a aquí em referia quan els parlava de la preocupació de les paraules del ministre. Per això, nosaltres presentem el punt 1, perquè aquest Parlament blindi aquest cabal, i la ferma reiteració d'oposició a qualsevol transvasament.

Pel que fa al punt 2 de la moció, el tema del Roine, aquí no hem pogut arribar a un acord, entenem que aquí hi han diferències de fons. El Govern de la Generalitat –el conseller ho va dir– continua apostant per, en un futur, el transvasament del Roine. Nosaltres continuem defensant que una política de gestió de la conca com estava aprovada en el pla de 2010, amb dessalinització, reutilització, recuperació d'aqüífers, que no repetiré per manca de temps, fa innecessària aquest cabal, ni a dos ni a sequeres a cinc anys vista. Això sí, si abandonem les polítiques de gestió de l'aigua, llavors sí.

Però és que, a part, el tema del transvasament del Roine comporta altres problemes afegits, també de finançament, de quins criteris científics. I, sobretot, diputats i diputades de Convergència i Unió, és que posen en dubte també la nostra sobirania, perquè al final la clau de l'aixeta de l'aigua li la deixarem a un altre país: a França. Per tant, aquí no hem pogut arribar a un acord.

En el tercer punt, que fa referència a l'aprovació integral del Pla de protecció del Delta, també hem arribat a acords. És un pla que ja s'havia d'haver redactat i aprovat quan es va aprovar la Llei 11/2005, hauria d'haver estat redactat, i per tant entenem que aquest Govern sí que té voluntat d'aprovar-lo.

Respecte a les esmenes hem de dir que hi ha una transacció en el punt..., hem arribat a una transacció en el punt 3 en què –tenen vostès el text– incorporem com un punt nou tota l'esmena de Convergència i Unió.

Pel que fa a les esmenes de Solidaritat, no hem pogut arribar..., malgrat intentar-ho, ens ha sabut greu, però no hem pogut arribar a un acord; hem proposat transaccions, no hem pogut arribar a un acord. Entenem que el tema dels canals queda incorporat en el tema del riu.

I pel que fa a les esmenes del PP, rebutgem les esmenes del PP, perquè entenem que, senyor Luna, «convocar de forma urgent la comissió per canviar els seus membres que durant set anys no han fet res...» Va ser la Comissió de Territori qui va proposar, qui va fer la proposta de cabals ambientals que va acceptar l'ACA, que es va presentar a la *conferència hidrogràfica* i que el Govern..., aquesta *conferència* no va acceptar. Per tant, a més, no era aquest el tema; el tema no era si s'havien de canviar els membres o no.

I tampoc podem acceptar les altres esmenes.

Així quedaria la nostra proposta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la defensa de les esmenes té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora Meritxell Roigé.

Meritxell Roigé i Pedrola

Gràcies, presidenta. «Un transvasament de l'Ebre seria una autèntica bestiesa, i recuperar tot allò tal com es va dissenyar en aquell moment no té cap sentit.» Aquestes van ser les paraules del president Mas ara fa pocs dies, concretament un dia 3 de febrer, en declaracions fetes replicant al ministre Arias Cañete quan ell va parlar sobre la seva voluntat d'aprovar un nou pla hidrològic nacional.

I al darrer Ple al Parlament, el conseller Recorder, en una resposta a una pregunta parlamentària, ja va manifestar la preocupació del Govern per la falta de cabals al tram final del riu i ja va escoltar el que li va dir en la seva interpellació, i també li va dir que el riu no admet cap transvasament en la situació que té i que tampoc ho admet el Govern de la Generalitat.

Per tant, s'ha expressat sobradament per part d'aquest Govern que no es caurà en ambigüitats i que es tindrà una postura clara que defensa i defensarà davant del Govern de l'Estat.

Per tant, senyors d'Iniciativa, no es preocupin, el Govern està on ha d'estar i la gent de Convergència estem on hem d'estar: defensant el territori i defensant el riu Ebre, garantint que des de l'Estat es preservi i es garanteixi el cabal ecològic al tram final del riu.

I per això els votarem una part important de la moció, perquè ens oposem a qualsevol transvasament del riu Ebre, tal com diu el primer dels punts, i també de les conques internes, tot i que sí que voldria aprofitar per recordar-li aquells transvasaments que vostès volien fer de conques internes i aquells que han fet.

Perquè vostè sap, senyora Grau, que, si algú està interessat a defensar les Terres de l'Ebre, som la gent d'allà, que vostè ja ho sap, que jo en sóc. I la gent de Convergència i Unió estem vetllant pels interessos de les Terres de l'Ebre. I això també ho sap l'electorat, aquella gent que ens vota, que ens va donar la confiança majoritària ara fa un any i pocs mesos en les eleccions al Parlament i ens la va tornar a donar ara fa pocs mesos en les eleccions al Congrés.

I això li ho dic sovint, perquè des del seu grup se'ns volen fer certes lliçons i se'ns vol fer certes explicacions que em permetrà que no li accepti i que també li qüestionari. Perquè sap què passa?, que vostè..., potser vostè no hi era, però molts dels que té asseguts al costat sí que hi eren, quan l'any 2008 un conseller d'Iniciativa, del Govern tripartit –per cert, va ser un 25 de maig, que curiosament és el dia de la baixada de la Cinta, que és la patrona de Tortosa–, va expressar que volia fer una captació del riu Segre, per tant, un transvasament en tota regla. I d'aquelles paraules del conseller en aquell moment va passar que una altra mare de Déu, en aquest cas la patrona de Catalunya, va fer

que ploqués i per tant aquest transvasament, per sort, no es va portar a terme.

Però sap què passa? Que la gent de les Terres de l'Ebre recordem aquell transvasament frustrat. I també ens recordem d'aquelles estagues que hi havien posades a l'Ebre. I també ens recordem d'això (*l'oradora mostra una fotografia*), que són uns tubs, uns tubs que vam trobar abandonats, que aquest Govern va trobar abandonats en uns terrenys a Prats i Sansor, i que aquests tubs van costar 22 milions d'euros, que va pagar el tripartit, i que aquest Govern va trobar abandonats.

Per tant, una política, la d'Iniciativa, basada en l'austeritat, antitransvasista, i per tant una política que en tot cas potser s'haurien de repensar. Perquè la gent de les Terres de l'Ebre no oblidem i recordem que vostès eren els que volien transvasar aigua de l'Ebre. I, per sort, no se'n van sortir.

I li vull parlar també del Roine, que és el punt 2, en el qual discrepem i el qual li votem en contra. Perquè al país no tenim una solució per als períodes de perllongada sequera. I les dessalinitzadores, de les quals són partidaris, no són la solució perfecta. I el Roine sí que pot ser la solució perfecta, i també per a diferents regions d'Espanya, si així ho creuen convenient. Per tant, li votarem en contra el segon dels punts, perquè si podem alliberar els nostres rius així ho farem.

I també li he de dir que hem arribat a un acord, a una transacció, perquè entenem que no calia tornar a convocar la Comissió de Sostenibilitat, perquè enteníem que aquell era un acord pres i nosaltres creiem en els acords i no en calia un altre.

I vaig acabant amb una altra de les actuacions que vostès també veuen amb recel, i així ho va expressar en la seva interpellació, i critiquen així que en tenen oportunitat, que és la infraestructura del Xerta-Sénia.

Aquest regadiu té una gran importància per a les nostres comarques del Baix Ebre i del Montsià, una gran importància perquè ens ha de portar l'aigua en aquells camps de secà i ens ha d'ajudar a reconvertir uns terrenys en regadiu que ens permetin reactivar un sector, que és la pagesia, molt important per al nostre territori.

I, per tant, des de Convergència i Unió, defensarem el que necessiten els Terres de l'Ebre i el que necessiten els pagesos. Perquè sap què passa? Que amb el Xerta-Sénia, que també ens volen donar lliçons, també ens hem trobat, i també li tornaré a fer una mica de memòria, que als pressupostos del Govern tripartit de l'any 2007 a l'any 2010 ens trobem que hi ha una partida executada de 79.639.000 euros. Per tant, hi ha una partida executada, que en tot cas nosaltres celebrem com a grup de Convergència i Unió, perquè hi estem d'acord, i a més a més tenim l'orgull que aquest any 2012 continua sent una partida important als pressupostos.

I, ara sí, ja vaig acabant, demanem a l'Estat que garanteixi el cabal ecològic al tram final del riu, que d'una vegada per totes estableixi quin ha de ser aquest cabal ecològic al tram final del riu, perquè si garantim

la preservació del cabal ecològic al tram final del riu garantirem també la preservació del riu Ebre.

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Molt honorable presidenta, il·lustres diputades i diputats, honorable conseller del Govern de la Generalitat, que quedí clar: per nosaltres, ni una gota de l'Ebre cap a Espanya.

Per tant, donarem suport i estarem al costat del Govern de la Generalitat en el cas que efectivament sigui aquesta la seva política. No tenim ara cap element ni per no creure-ho ni per creure-ho. Per tant, estarem amatents i vigilants a efectes que no hi hagi cap mena de transvasament, reconducció, tramesa, desviació o qualsevol de les múltiples paraules per les quals es pugui fer que Espanya ens robi l'aigua de l'Ebre, com ja va intentar-ho fa uns anys, com ara sembla que vol tornar a intentar.

Hi ha algun punt en aquesta moció, al qual donarem suport, que ens hauria agradat fer-ho més precis.

Per altra banda, la senyora Roigé no sé ben bé si la transacció se l'ha llegida, perquè la transacció amb Iniciativa diu expressament que sí que es convoca la Comissió de Sostenibilitat, quan havia dit que no es convocava. Creiem que la Comissió de Sostenibilitat s'ha de convocar, també per una raó: perquè, de la mateixa manera que la senyora Sánchez-Camacho fa de portaveu del Govern de la Generalitat, no sabem si encertada o no desencertadament, també el senyor Recoder darrerament ha fet de portaveu del ministre d'Agricultura, sortint de les seves reunions i explicant un contingut que el ministre d'Agricultura no diu, no corrobora en cap sentit.

Sí que hi ha un punt d'aquí al qual no donarem suport, que és el punt tercer, perquè... Perdó, el punt tercer...; el punt que correspon a allò que se'n diu que és el transvasament del Roine, perquè aquí no es diu d'una manera expressa. I per una raó, perquè des del moment en el qual es parla d'imposició –el punt segon– a qualsevol modificació que pretengui imposar transvasaments de conques externes, la imposició –i per això ho afegíem aquí– seria si es fes sense el consentiment de Catalunya, sense el consentiment d'aquest Parlament. I llavors és quan seria una imposició.

Per tant, també per aclarir que estem parlant aquí de Catalunya i no de cap altra cosa, perquè tal com està no se sap aquest transvasament possible de conques externes cap a on es fa, doncs, no votarem aquest punt, votarem en blanc, pel fet que o bé l'argument és que no s'imposi, o bé l'argument és que no es faci. Si està redactat en termes que no s'imposi, està fora de lloc no admetre que sí que es pot fer si hi ha una decisió majoritària en el Parlament de Catalunya en aquest

sentit, de la qual no avançarem ara quina serà la nostra posició, perquè no és ara el debat.

Els dos últims punts eren punts referits a qüestions, diguem-ne, de bona entesa amb el sector, de tenir en compte el departament, com ja ens consta que ho fa, per altra banda, parcialment; tenir en compte les entitats representatives del sector; tenir en compte la Comissió de Sostenibilitat, i tenir en compte, per tant, de cara a la seva visibilitat internacional, contactes internacionals, i la seva pròpia convocatòria d'aquesta comissió.

Per tant, votarem a favor de la moció, si bé ens abstenem en el que fa referència a aquesta imposició sense dir les coses pel seu nom.

Moltes gràcies, senyora presidenta, per la seva tolerància.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Rafael Luna.

Rafael Luna Vivas

Senyora presidenta, senyores i senyors diputats, en primer lloc, tres qüestions.

La primera. Senyora Roigé, he entès molt bé el seu missatge, el to seu tan moderat. I, és clar, quan s'està a favor del pla hidrològic en un moment i en un altre se canvia, doncs, vostès han de fer això. I no han de fer solament això, sinó la geometria variable –benvinguda, senyora Grau–, amb l'esmena transaccional que vostès fan. Vostè ha parlat molt de la sensibilitat a les Terres de l'Ebre, que la gent treballa molt per les Terres de l'Ebre, però li vull fer saber que l'únic diputat que hi ha de les Terres de l'Ebre al Congrés dels Diputats és del Partit Popular.

En primer lloc, i abans de defensar les nostres esmenes, amb tot el respecte que qualsevol parlamentari o parlamentària es mereix en aquest cas, hi afegeixo l'afecte personal que li tinc a la senyora Grau, i permeti'm que li digui que, després de la seua interpellació amb relació al transvasament i després de veure la seua escenificació amb una samarreta antitransvasament, no vaig poder evitar pensar la falta de coherència política que durant aquests set anys han governat i han tingut vostès i han tingut amb l'aigua. I encara més pretendre tindre l'oportunisme polític de tornar a revifar la discòrdia i els enfrontaments a les Terres de l'Ebre, que han estat oblidades de les promeses que durant set anys vostès han fet i de les quals ara els donaré algunes pinzellades.

Vostès, senyora Grau, per molta samarreta que es posi, no seran més creïbles al territori. Sap per què? Perquè a vostès se'ls va omplir la boca de parlar de la cultura de l'aigua i, quan van tenir l'oportunitat de governar i de ser els responsables de donar solucions, han estat els responsables del fracàs de les seues propostes i, en algun cas, contraris als seus plantejaments prioritaris i fonamentals, com són els transvasaments.

Uns exemples. L'exconseller Baltasar no tan sols va aprovar sinó que estava tècnicament tot previst per a la interconnexió de xarxes de Catalunya. Gràcies a la fe del senyor Baltasar –i això que és del seu grup–, que va invocar la verge de Montserrat, va ploure i es va quedar tot aturat. I si això no és veritat, senyora Grau, pregunti vostè al seu company i regidor de Tortosa, senyor Forcadell, per què va presentar la seua dimissió, per què vostès van fer aquest transvasament. Estava previst. Gràcies a Déu, i a la fe de Déu i a la fe de la Verge, no es va fer.

Jo no vull entrar ja en el tema del que és el Segre-Llobregat; jo també he vist les estakes i he vist com estava marcat. Vostès han deixat perdre i són els responsables màxims que durant aquests set anys de govern del tripartit s'hagin perdut les inversions del Pla integral de l'Ebre, acció primordial per a aturar la regressió del territori, i l'única cosa que han fet són uns filtres verds, expropiar una gent que encara no han pagat i que, si vostè va al territori, li diran que no ha servit absolutament per a res, de res.

I, per falta de temps per a poder defensar les esmenes del meu grup parlamentari, què vol que li digui de la cultura de l'aigua, quan vostès han portat a la ruïna total i absoluta a l'Agència Catalana de l'Aigua, entitat executora de les polítiques d'aigua a Catalunya? Simplement recordar-li, com bé va fer el nostre company, en aquells moments diputat al Parlament de Catalunya, Joan Bertomeu, que nosaltres estem d'acord –i el ministre fa pocs dies així ens ho deia al conseller Recoder– a fer un pla hidrològic nacional consensuat amb criteris científics i no polítics.

Per tant, les nostres esmenes al primer punt i al segon punt..., votarem en contra. La realitat ens demostra que el fet de les dessaladores..., tal com deien nosaltres, el Partit Popular, són inviables econòmicament. La prova és que la del Prat funciona només al 10 per cent de la seua capacitat, i la de Blanes fa un mes que ha hagut de parar.

L'ACA, l'Agència Catalana de l'Aigua..., el seu deute tots el coneixem, i no ens han trobat la solució a les necessitats de l'aigua. Per tant, és necessària una regulació de les aigües, és necessari donar solució al problema de les demandes, i això passa per un nou pla hidrològic nacional treballat, consensuat amb totes les comunitats autònomes, com el ministre Cañete ja ho ha començat a fer amb el nostre conseller a Catalunya.

Pel mateix argument direm que no al punt 2 de la moció. En el que correspon a l'apartat *a* hi estem d'acord i ho votarem favorablement. En canvi, a l'apartat *b* del tercer punt li proposarem una modificació –ja la coneix–, que és convocar de forma urgent la Comissió de Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre, per tal de renovar els seus membres, que ja fa set anys que no han donat cap resposta a les necessitats que es requerien. També estarem i estem en discord amb el quart punt de l'apartat *a*, sempre que se suprimeixi i s'afegeixi un paràgraf que digui «proposat per la Comissió de Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre». I amb referència a l'apartat *b* hi estem d'acord si s'hi inclou el paràgraf «excepte en el cas que es disposi el suficient cabal per

a donar compliments a la totalitat de les demandes i necessitats».

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, bé, la vulnerabilitat dels cabals actuals de l'Ebre, doncs, fa pràcticament impossible que es pugui plantejar un transvasament amb criteris de sostenibilitat. Entenem que els compromisos que hi ha, doncs, terres amunt fan que no es puguin garantir els mínims ecològics exigits per la Unió Europea en l'últim tram del riu.

En aquest sentit, també destacar que l'Agència Catalana de l'Aigua, els estudis que fa, doncs, avalen la preocupació per aquests mínims ecològics de l'últim tram del riu. No sembla que tornin a bufar vents d'un nou transvasament, eh? En qualsevol cas, crec que hem d'estar amatents, hem d'estar preparats per lluitar contra aquesta possibilitat, i més quan tenim, doncs, de nou el senyor Arias Cañete com a ministre, que sabem que ja en el passat ha estat un fem, diguem-ne, instigador o defensor del que és Pla hidrològic nacional, que incorpora el transvasament de l'Ebre.

Estic a favor de la moció, hi donaré suport i, per descomptat, crec que s'ha d'instar el Govern a fer aquest pla integral de la conca de l'Ebre i del delta de l'Ebre, i també el pla de gestió. Per tant, votaré a favor de la moció.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, *conseller*, diputados, diputadas, esta es una de las mociones preventivas o que entran dentro de la categoría de mociones preventivas que presenta este Parlamento. En principio, Ciudadanos pediremos votación separada, porque hay algunos puntos con los cuales estamos de acuerdo, y en otros no estamos de acuerdo porque invade competencias que corresponden al Gobierno de España, y que, por lo tanto, hubiera sido bueno que hubiéramos planteado la necesidad de plantear negociaciones o acuerdos para que simplemente se cumpla la ley.

Y lo primero que tiene que hacer el Gobierno de España es cumplir con las obligaciones que le marca la Unión Europea, que es establecer los caudales ecológicos, cuáles tienen que ser los planes de urgencia de cuenca..., es decir, que cumpla con la ley. Esta-

mos ya excedidos en el tiempo que planteó Bruselas y, por lo tanto, sería bueno que desde este Parlamento instásemos al cumplimiento de la ley.

Pero algunas consideraciones. Nosotros no hemos sido históricamente contrarios a los trasvases *per se*, como ustedes tampoco lo fueron cuando hubo necesidad para ello. Porque, más allá del eufemismo, una aportación puntual de agua y gastarse más de 20 millones de euros en tuberías no utilizables tenía como intención dar solución a una situación de crisis. Y creemos que este Gobierno, y cualquier otro, y sobre todo el Gobierno de España, y las cuencas hidrográficas están en la obligación de garantizar el subministro de agua potable, de agua en boca a los ciudadanos. Y para ello también pueden ser una alternativa los trasvases estudiados y con criterios científicos de caudales ecológicos que por suerte marca la Unión Europea, a los cuales solo tenemos que ceñirnos. Esta es una consideración.

La segunda: que tenemos un problema muy serio de educación en Cataluña, de educación en geografía física, porque el Ebro no nace en Cataluña, aunque algunos se empeñan en explicarlo así, nace en Cantabria, en Fontibre, y recorre siete comunidades autónomas –Cantabria, la Rioja, Castilla-León, Navarra, Aragón y Cataluña–, y en la cuenca hidrográfica incluye el País Vasco y la Comunidad Valenciana. Lo digo porque eso de pasar agua a España..., parece que el río Ebro es el único río cuya cuenca hidrográfica pasa en su totalidad por nuestro país, y el Gobierno de España (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, presidenta– está en el derecho y en la obligación de garantizar que con los recursos hídricos disponibles en nuestro país el conjunto de ciudadanos de España tengan el acceso a una agua potable de calidad y en condiciones económicas justas.

Gracias, presidenta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, efectivament, des d'Esquerra Republicana donarem suport total a aquesta moció subsegüent. De fet tenim una coincidència en tots i cadascun dels punts que s'expressen en aquest perill, nou perill que torna haver-hi sobre la possibilitat que el nou Govern espanyol torni a posar sobre la taula un nou Plan hidrológico nacional que, realment, torni a posar en risc el nostre riu Ebre a través d'un transvasament. I, per tant, entenem totalment oportuna aquesta moció, perquè com a mínim des de Catalunya ens quedin les coses clares. De fet, aquests darrers dies, tant en preguntes orals com en la mateixa interpellació, aquesta moció, declaracions del mateix conseller Recoder, celebrem que sembla que hi hagi unitat pràcticament to-

tal en el nostre país a estar amatents a aquest risc que podria succeir.

Més enllà d'aquest posicionament, que, com deia, no fa altra cosa, des del nostre grup parlamentari, que estar totalment en coherència amb allò que Esquerra Republicana hem defensat en el passat, en el present i en el futur, i no només aquí al Principat de Catalunya, sinó també al nostre partit en el País Valencià... En el mateix País Valencià ha estat en contra d'aquest transvasament en el moment que es va plantejar, que, com tots saben, doncs, bàsicament era una aigua que anava a disposició d'aquelles grans operacions urbanístiques que s'havien fet i que moltes d'elles en aquests moments són operacions urbanístiques fantasmes que existeixen a la costa de Castelló, de València i d'Alacant. Precisament el nostre partit també ha estat coherent allà, que és on anava a parar; per tant, en el total de la nostra nació.

No vull deixar d'aprofitar aquesta intervenció per fer esment de les paraules que la diputada de Convergència i Unió, la Meritxell Roigé, ha fet, i en certa manera ens ha sorprès, quan parlava de qui ha de donar lliçons a qui. Primer, i vagi per endavant: celebrem que ara Convergència i Unió ho tingui clar, ho celebrem. Ara, tampoc em negarà que l'any anterior al 2003, per tant en l'últim Govern Pujol, no ho van tenir tan clar com ho tenen ara, no ho van tenir tan clar, i vostès van donar recolzament al Plan hidrológico nacional precisament del senyor Cañete, eh?, el mateix; les coses tornen, les coses tornen al final. Per tant, vostès hi van donar suport, vostès hi varen donar suport i ara no l'hi donen. Per tant, benvinguts, tothom pot canviar.

Es referia al que va succeir en l'episodi de sequera de l'any 2008. Per què va succeir? Doncs, perquè en aquell moment el país no estava preparat; no estava preparat per suportar una situació de sequera com la que vam haver de suportar. I de fet, en aquell moment, l'any 2008, la dessaladora del Prat estava en plena construcció; per tant, no era operativa. I en aquests moments existeix una dessaladora al Prat; evidentment, el seu rendiment és el que és, però com a mínim el país en aquests moments està preparat perquè, si torna a tenir un episodi de sequera profunda com la que va tenir, pugui haver-hi una resposta.

Amb referència a la qüestió i a la seva proposta del Roine, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, sincerament, no l'entem –no l'entem. No havíem quedat que amb la que està caient aquests projectes faraònics, diguéssim, han passat a la història? No havíem quedat que aquests projectes faraònics han passat a la història? I ara vostès ens estan defensant un projecte de transvasament ni més ni menys que del Roine fins a Catalunya. Per nosaltres això és un projecte faraònic, i aquests projectes faraònics havien passat a la història. I de fet aquí ho hem sentit més d'una vegada, moltes vegades compartit. Per tant, senyora Meritxell Roigé, no volem creure que això és una cortina de fum, no volem creure que el projecte del Roine sigui una cortina de fum, perquè després no es podrà fer i diran: «Com no es pot fer, hem de mirar cap a l'Ebre.» No ho volem creure. I com a mínim Esquerra Republicana serà molt amatent que el

seu projecte del Roine no sigui una cortina de fum per després tenir arguments per anar cap a un altre lloc; hi estarem molt i molt amatents.

Per tant, senyores i senyors diputats, donarem suport a la moció, evidentment, amb les transaccions a què ha arribat el grup proponent, d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, i així ho farem en la votació.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Núria Ventura.

Núria Ventura Brusca

Gràcies, presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, prenc la paraula en nom del Grup Parlamentari Socialista per donar el nostre suport a la Moció, presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, subsegüent a la interpellació al Govern sobre el transvasament, celebrada fa una setmana.

Aquesta és sens dubte una oportunitat perquè el Parlament de Catalunya es posicione sobre una obra econòmicament, socialment, territorialment i ambientalment insostenible. Des del Grup Parlamentari Socialista volem mostrar de nou la nostra oposició frontal als transvasaments i ens oposem a qualsevol modificació del Pla hidrològic nacional que pretengui imposar transvasaments d'aigua de l'Ebre, en primer lloc, per innecessaris gràcies, precisament, a les infraestructures construïdes al llarg dels darrers anys, que garanteixen l'abastament d'aigua a tot el territori català. I no només em refereixo a les dessaladores, sinó també a la reutilització d'aigües, a les mesures de recuperació d'aqüífers, a la millora de les xarxes de captació i distribució i a les polítiques d'estalvi i eficiència en el subministrament. Però és que a banda de la innecessarietat de què parlem, evidentment, cal posar de manifest una vegada més la vulnerabilitat ambiental del tram final del riu, i en especial de la desembocadura del riu Ebre, el delta de l'Ebre, avalada també per informes científics.

Davant la nova ofensiva del Partit Popular per recuperar el transvasament de l'Ebre, explicitada per alguns dels seus alts càrrecs, tot i el desmentiment d'altres –això va a dies–, cal que el Parlament de Catalunya, i també el Govern de la Generalitat, es mostrin fermes en la defensa de l'Ebre. No volem, a l'Ebre, tornar a ser moneda de canvi. I, evidentment, compartim la preocupació que explicitava abans la diputada d'Iniciativa respecte a les declaracions, a les últimes declaracions del ministre d'Agricultura, com també ens preocupa la memòria selectiva del Grup de Convergència i Unió; sembla que els anys 2002, 2003, 2004, que tan bé recordem a l'Ebre, no hagin existit.

En tot cas, benvinguts siguin el Grup de Convergència i Unió, i també el Govern de la Generalitat, en aquesta fermesa a reclamar al Govern de l'Estat que

faci els deures i que oblide el transvasament de l'Ebre. Cal també que el Govern de la Generalitat expliciti, amb l'aprovació que li correspon, segons les seves competències, del Pla integral de protecció del Delta...

Perquè així ho creiem, ja el mes passat..., el passat mes d'octubre des del Grup Parlamentari Socialista vam presentar al Parlament una proposta de resolució, pendent de debatre a la Comissió de Territori i Sostenibilitat, on instem el Govern de Catalunya a refermar el compromís de rebuig del transvasament de l'Ebre, i el Govern d'Espanya, a presentar el definitiu Pla hidrològic de conca, incloent-hi el cabal ambiental per al tram final del riu i el seu delta, d'acord amb els criteris establerts per la Comissió de Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre.

Com ja he comentat, des del Grup Parlamentari Socialista donarem suport a la moció, amb el convenciment que davant els nous escenaris polítics cal que el Parlament es posicione amb claredat i amb rotunditat davant de la possibilitat d'un nou pla hidrològic nacional que contempli qualsevol transvasament de l'Ebre i altres rius de les conques internes de Catalunya. Cal avançar, com hem fet els darrers anys, en polítiques mediamambientals ambicioses i alhora responsables, incorporant cada cop més el desenvolupament sostenible a nivell social, a nivell territorial, a nivell mediambiental, i també a nivell econòmic. I en aquest model no hi tenen cabuda els transvasaments. Són obres faraòniques, són polítiques d'altres temps, són polítiques caduques i que cal que entre tots enterrem definitivament.

I, amb tots els respectes, deixem-nos estar de sants i de verges i posem-nos a treballar en defensa del present i del futur de les Terres de l'Ebre.

Moltes gràcies.

(Remor de veus.)

La presidenta

Senyora Hortènsia Grau, per posicionar-se.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, presidenta. M'ha meravellat la intervenció de la senyora Roigé –que menys mal que havíem arribat a un acord–, i també del senyor Luna, perquè vostès a Convergència i Unió són els únics, i també el PP d'aquí..., no el PP de Madrid, perquè el senyor Cañete va reconèixer el treball que havia fet durant aquests set anys el Govern d'esquerreres en matèria d'aigua, en matèria de compliment de la directiva marc; però vostè no ho reconeix, i vostè tampoc ho volen reconèixer. Per tant, no és que vulguem donar lliçons: tenim diferències; perquè ja ho hem dit: els criteris científics són polítics, hi ha valors i tenim diferències ideològiques, evidentment. Però vostè posa el retrovisor només en una direcció. Suposo que volen purgar els seus pecats del que va passar a l'Ebre, de la batalla que hi va haver a l'Ebre, que va fer que vostès perdessin al final el Govern de la Generalitat. Llavors, posem sempre... *(Remor de veus.)* Sí, sí, de l'any 2001, va ser una de les causes, sí. I, clar, això els fa molta ràbia, perquè, clar...

La presidenta

Un moment, un moment, senyora diputada...

Hortènsia Grau Juan

...després de vint-i-un anys...

La presidenta

Senyora diputada, un moment, un moment...

Hortènsia Grau Juan

Clar...

La presidenta

Deixin parlar la diputada, si us plau.

Hortènsia Grau Juan

Bé, dit això, que tornem a posar aquesta memòria selectiva de la crisi de la sequera... Mirin, la crisi de la sequera, com ha dit bé el diputat Sergi de los Ríos..., teníem la feina a mig fer. Ara no seria possible, perquè hem fet la feina. Ara, si vostès fan les polítiques d'aturar tot això que estem dient, que està en el pla aprovat, és a dir, la reutilització d'aigua depurada, paralitzen les dessaladores com la de la Tordera o no fan noves inversions, evidentment, si no explotem el que diu la directiva marc, tots els recursos, és a dir, l'autarquia regional, tots els recursos de proximitat, doncs, no transvasaments: és que sí que tindrem un problema de l'aigua. Si continuem treballant en la línia del que diu el pla aprovat, doncs, podem tenir els recursos garantits d'aquí..., de moment els tenim garantits d'aquí al 2015.

Per tant, nosaltres en aquest sentit recordar-los que hem pactat aquesta esmena, però vostès recordin: cada vegada que ens treuen la qüestió de l'ACA... A veure, l'ACA tenia un problema d'infraestructures, de finançament, que nosaltres ens el vam trobar, i amb aquest problema, que hem seguit arrossegant, vam fer la feina, vam garantir aquest subministrament i vam fer possible que no calgués fer transvasaments.

I, senyor Luna, ja li ho dic: el seu ministre ens reconeix la feina, ho ha dit públicament, ho va dir a la Comissió d'Agricultura del Congrés, que l'única comunitat que havia fet els deures en matèria d'aigua era Catalunya, que tenia un pla que complia la directiva marc. Per tant, per molt que els pesi, tot no ho hem fet tan malament.

Respecte a la resta d'esmenes, ho torno a dir: la transacció que hem fet amb el Grup de Convergència i Unió i que no acceptarem ni les esmenes del PP ni les de Solidaritat.

Gràcies.

(Meritxell Roigé i Pedrola demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Roigé...

Meritxell Roigé i Pedrola

Gràcies, presidenta. Per al·lusions del senyor Luna, el senyor De los Ríos i la senyora Grau.

La presidenta

Quaranta segons.

Meritxell Roigé i Pedrola

Molt ràpid. Senyor Luna, no es preocupe, que les Corts espanyoles estan molt ben representades a l'Ebre amb dos senadors: el senador alcalde de Tortosa i el que era alcalde de Amposta; per tant, no es preocupi. Tot i això, aquí al Parlament de Catalunya hi trobo a faltar diputats ebrencs del seu grup i altres grups d'aquí del Parlament, perquè dels quatre ebrencs tres són de Convergència i Unió.

Senyor De los Ríos, sembla que els sàpiga greu que votem la moció, votem en contra del transvasament de l'Ebre igual que en aquest Parlament ho va fer el 2001 Convergència i Unió. També lamento que defensis tant el tripartit; suposo que tampoc devia estar a favor del que al seu moment va fer..., volia fer el Grup d'Iniciativa transvasant el Segre.

I, senyora Grau, li vull recordar una cosa: vam governar, amb el president Pujol, vint-i-tres anys, no vint-i-un; i aquests anys, a les eleccions últimes, a les eleccions del 2003 i a les eleccions del 2007, Convergència i Unió va guanyar. El que va passar és que vostès es van tornar a ajuntar. No vam perdre, nosaltres, les eleccions. I a les Terres de l'Ebre el 2003, el 2007, el 2010, vam ser la primera força, la força majoritària. Per tant, de lliçons, no me'n done, perquè si de cas és l'electorat...

La presidenta

Senyora Roigé...

Meritxell Roigé i Pedrola

...que ha confiat en nosaltres.

(Remor de veus. Rafael Luna Vivas demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Luna.

Rafael Luna Vivas

Per al·lusions.

La presidenta

Trenta segons.

Rafael Luna Vivas

Bé, en primer lloc, senyora Roigé, jo no li haig de dir res. Reconeix el seu discurs: quan vostès estan d'acord amb el Pla hidrològic i ara tenen un canvi de rumb,

doncs, han de fer el discurs que han de fer, i ha d'arribar al que és la geometria variable amb Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida. Per tant, també benvinguts al club, que nos diuen un munt de vegades.

Senyora Grau, vostès van enganyar la gent de les Terres de l'Ebre; li ho torno a dir: vostès van dir que no a un transvasament i vostès tenien preparats dos transvasaments. Pregunte-li al senyor Forcadell, regidor de l'Ajuntament de Tortosa, per què va presentar la dimissió.

Moltes gràcies.

(Remor de veus. Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, era para pedir votación separada. Para pedir votación separada de los puntos..., bueno, 1, 2, 3, 4...

La presidenta

Punts 2, 3, 4.

Jordi Cañas Pérez

No, no, 1, 2, 3, 4, votación separada de todos los puntos.

La presidenta

Per separat cada un?

Jordi Cañas Pérez

Sí. Del punto 3, el voto separado del apartado c, y del punto 4...

La presidenta

Del punt 3, l'apartat c és l'esmena transaccional, eh?

Jordi Cañas Pérez

Sí, sí.

La presidenta

D'acord.

Jordi Cañas Pérez

Y del punto 4, el apartado b.

La presidenta

B?

Jordi Cañas Pérez

B. Solo hay dos, el a y el b.

La presidenta

D'acord, b. Molt bé. *(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)* Senyor Turull...

Jordi Turull i Negre

Si es fa punt per punt, nosaltres...

La presidenta

Puc fer-ho punt per punt, tenint en compte que en el 3 i en el 4 hi hauran dues votacions.

Jordi Turull i Negre

D'acord; és que volíem votació separada del punt 2, nosaltres.

La presidenta

Del...?

Jordi Turull i Negre

...punt 2, volíem.

La presidenta

Del punt 2. D'acord, d'acord, ja està.

Doncs, iniciarem la votació amb el punt 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 19 en contra.

Passem a votar el punt 2.

Ha estat rebutjat per 48 vots a favor, 77 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar l'apartat c del punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 18 en contra.

Votem ara la resta de l'apartat 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 128 vots a favor.

Votem ara l'apartat b del punt 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 19 en contra.

Votem ara la resta de l'apartat 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor i 16 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les infraestructures (tram. 302-00104/09)

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre

les infraestructures. Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre senyor Oriol Amorós.

(Remor de veus. Pausa.)

Oriol Amorós i March

Gràcies, senyora presidenta. Senyora vicepresidenta, senyor conseller, diputades i diputats..., bé, la setmana passada vam tenir ocasió d'analitzar la relació de Catalunya i Espanya pel que fa a infraestructures i vam tenir l'ocasió de posar de manifest la rellevància que tenen les infraestructures per sortir de la crisi.

Bé. Hem volgut fer una moció... —sabem, pels comentaris de molts diputats, que l'han trobada una mica llarga—, però sí que hem volgut fer una moció completa pel que fa a les coses que necessitem en aquests moments com a país, a les eines que necessita la nostra economia i molt especialment les eines que necessita la nostra indústria per sortir de la crisi en què estem, per crear llocs de treball, per ser un país competitiu, per ser un país, en definitiva, atractiu, no només des d'un punt de vista econòmic, sinó des de tots els punts de vista per als seus ciutadans.

És veritat que tenim possibilitats. És veritat que tenim oportunitats. Volem dir amb aquesta moció que creiem en el futur del nostre país, que creiem que el nostre país pot ser una de les economies més dinàmiques i de referència d'Europa, però també reconeixem amb aquesta moció que tenim un llast, i és que no governem les infraestructures principals del nostre país. I això és una veritable càrrega, una llosa que arrosseguem en la nostra economia, els nostres ciutadans, els treballadors de la nostra indústria.

Per tant, és una moció full de ruta, si m'ho permet. És una moció full de ruta per marcar els objectius, per compartir els objectius que conjuntament en aquesta cambra ens hem de posar. Tinc l'esperança que aquesta moció sigui aprovada per una amplíssima majoria d'aquesta cambra. I, per tant, avui, el Parlament de Catalunya farà una cosa important: fixarà objectius clars, fixarà rumb en matèria d'infraestructures, i ens sembla que això és més necessari que mai en el moment que vivim.

Per tant, en primer lloc, hi ha un apartat en la moció en el qual el Parlament manifesta posició, fixa clarament la posició catalana. Primer de tot, diem que el dèficit que portem és una càrrega per a la nostra economia. En segon lloc, diem que volem gestionar les nostres infraestructures, que quan ho hem fet hem tret bons resultats; que quan hem tingut un marge d'autonomia, per exemple, en la gestió del port, hem aconseguit captar inversors internacionals per doblar la seva capacitat; que, quan hem pogut intervenir, per exemple, en la gestió de rutes aèries, o quan hem pogut intervenir, mínimament, en la gestió dels aeroports, hem pogut avançar molt com a país i fixar vols intercontinentals.

Per tant, manifestem el nostre desacord i demanem al Parlament que manifesti el seu desacord rotund a l'aturada del procés de gestió individualitzada de l'aeroport. El desacord rotund amb les propostes que dis-

persen la inversió europea en traçats de xarxes europees del transport transfrontereres, que cal concentrar la proposta de l'Estat, si no, no hi haurà diners d'Europa.

Demanem en aquesta moció que es faci un nou pla director d'infraestructures. Hem de planificar i hem d'arribar a acords: exigir la xifra que la ministra va reconèixer que devien a Catalunya en inversió d'infraestructures ferroviàries, els 5.748 milions. Que creiem en els nostres ports, que es poden desenvolupar, i desplegar així un enorme potencial per a la nostra indústria. Creiem que els nostres ports poden tenir un paper estratègic en rebre indústria de productes que arribin semielaborats dels mercats asiàtics per introduir-los en els mercats europeus. Aquí podem fer molta indústria, crear molts llocs de treball a la indústria, però ens cal només una cosa: nosaltres hem fet la feina de portar inversors internacionals que ampliïn la capacitat dels nostres ports, però aquestes inversions poden no servir per a res si l'Estat espanyol no acaba de fer uns pocs quilòmetres d'autovia i uns pocs quilòmetres de via, així com el tercer fil, per tirar-los endavant.

Demanem, també, desplegar el sistema de rodalies a tota capacitat. No hi ha dret —no hi ha dret— que els ciutadans de l'àrea metropolitana de Barcelona financin amb un 50 per cent del seu bitllet el sistema de transport públic, mentre que a l'Estat, a Madrid, això només és del 40 per cent; que, mentre a Catalunya només hi posen 112 milions, al sistema de metro de Madrid n'hi posin 180. No hi ha dret que el sistema de rodalies, avui, a Catalunya, no pugui garantir la seguretat de quatre-cents mil viatgers que l'utilitzen diàriament. Per tant, hem de demanar que es posin ja sistemes de control d'aquestes vies per tal, també, d'augmentar la capacitat de la xarxa.

Hem de fixar ruta, també, quant a traspassos. Per tant, ja no val la pena ni té massa sentit discutir sobre si el traspass anterior es va fer bé o es va fer més malament. Va ser una primera passa. Fem ara la segona, la tercera, la quarta i la que calgui. Per tant, demanem, també, el traspass de les infraestructures viàries pel que fa al sistema de rodalies.

I quant a l'aeroport..., quant a l'aeroport, no pot ser de cap de les maneres...

La presidenta

Senyor Amorós...

Oriol Amorós i March

...—acabo, senyora presidenta—, que quan tenim un aeroport de Barcelona que en passatgers origen-destinació és pràcticament igual que el de Madrid; és a dir, en vols, comptant la persona que arriba a l'aeroport i sense comptar dues vegades les escales, en vols intercontinentals la desproporció sigui tan enorme: 422 vols intercontinentals setmanals a Madrid, 114 a Barcelona, o el que és pitjor, la companyia que més ajuts públics ha rebut: Iberia, 199 a Madrid, 2 a Barcelona.

Nosaltres també volem ser al mapa. Nosaltres tenim dret a ser al mapa. No demanem res que no sigui just.

Deixi'ns gestionar, a nosaltres, les nostres infraestructures, que crearem llocs de treball en la nostra indústria per als catalans i les catalanes que estan patint el llast de l'atur.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per a la defensa de les esmenes té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre senyor Roberto Labandera.

Roberto Eduardo Labandera Ganachipi

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades..., bé, nosaltres donarem suport a aquesta moció. És una moció àmplia i generalista. En realitat, diguem-ne, podríem dir que ha abocat aquí, senyor Amorós, tot allò que són els principis programàtics d'Esquerra Republicana en aquesta matèria d'infraestructures. Però bé, no hi estem en desacord. Faltaria, segurament, que la moció hagués posat més accent en infraestructures que també són de titularitat de la Generalitat i en les quals tenim un silenci sepulcral per part del Govern amb relació al seu futur, com poden ser, per exemple, inversions tan importants com el ferrocarril de la Generalitat de Catalunya a Terrassa i a Sabadell. Però, de totes formes, hi donarem suport. Més aviat s'hauria de dir d'infraestructures de l'Estat a Catalunya, que és el que és aquesta moció, llevat de la línia 9 i el tren de la Pobla, que, evidentment, són aquí i que compartim.

De totes formes, senyor Amorós, jo li vull agrair la gentilesa d'haver considerat alguna de les nostres esmenes i la disponibilitat a transaccionar, tot i que s'han quedat coses en el tinter, que a mi m'agradaria assenyalar-les. Perquè la primera de totes és el reconeixement de les inversions gestionades, negociades pels governs, els dos governs de la Generalitat des de l'any 2004 a l'any 2010. I entenem, senyor Amorós, i a mi m'agradaria també il·lustrar la cambra molt breument, inversions que s'han fet amb recursos de l'Estat, que són realment importants per a la xarxa ferroviària: la connexió amb ample europeu des de Can Tunis a la frontera francesa, per exemple –és un tema que feia trenta anys que el demanàvem, i ara ja és una realitat, pel corredor de Castellbisbal-Mollet–; el traçat de l'alta velocitat fins a Barcelona i ara fins a la frontera francesa, que, de ben segur, molt abans de finals del 2012 pugui estar en funcionament: el túnel de Barcelona de l'AVE; l'inici de les obres de la Sagrera; la construcció del nus ferroviari d'intercomunicació entre les línies convencionals i l'AVE al Camp de Tarragona, que és també un element clau que estarà en el 2013 –la previsió és 2013– i que inclou el desdoblament de la línia de Vandellós-Tarragona; o un altre element important, l'estudi d'allò que els tarraconins ara han rebatejat com el tercer fil, que és la línia ferroviària de mercaderies que ha d'unir els ports de Tarragona i de Barcelona a l'estudi informatiu, que evidentment s'ha fet l'exposició pública de l'informe, i s'hi ha agregat un tema important que és la connexió Martorell-Castellbisbal.

Bé. Dit això, és urgent... –i per això nosaltres presentàvem una esmena específica–, és urgent que el Govern de la Generalitat reaccioni amb fermesa i rapidesa per reclamar a l'Estat la gestió individualitzada del Prat i les inversions per al corredor mediterrani. Ahir ho deien en una pregunta, ho demanaven o exigien al Govern en una pregunta, perquè el Govern de l'Estat està treballant en els pressupostos de l'any 2012 de l'Estat, i hem de garantir una inversió, una inversió que a l'any 2010 hi era, de 1.210 milions d'euros en infraestructures per al corredor mediterrani. El Govern no hi pot renunciar i ha de treballar en aquesta línia.

Hem presentat una altra esmena que feia referència a reactivar el Pacte nacional d'infraestructures. Jo entenc que si s'ha de negociar amb el senyor Rull, això, no hi estigui d'acord, el senyor Rull, ja que no va signar en el seu dia..., bé, el seu partit no va signar en el seu dia aquell pacte; però, de totes formes, hi ha el compromís que es revisarà. Portem un 30 per cent de la legislatura ja consumit encara no sabem exactament què farà el Govern en matèria de pacte d'infraestructures o de prioritització de les infraestructures d'importància. Sempre diu «ho estudiarem», però, en canvi, no tenim una posició concreta; però bé, no serà una dificultat, senyor Amorós, perquè hi votem a favor.

L'altre tema, també, és el tema de la gestió individualitzada del Prat. Hi havia un acord amb el Consell de Ministres de novembre de l'any passat que creava el Consell Rector, tant del Prat com de Barajas, amb una posició majoritària de les institucions catalanes i amb uns criteris tals perquè no només fos majoritària la representativitat, sinó que poguessin, doncs, en el nivell estratègic..., necessitessin dos terços del total dels vots d'aquell òrgan rector per prendre una decisió. Per tant, la posició de les institucions catalanes era una posició important i destacada.

Bé. Vostè em diu que no li agrada aquesta forma, i jo, en això, doncs, evidentment és la posició del seu grup..., nosaltres ho continuarem defensant perquè pensem que és un avenç amb relació al que teníem abans, tot i que vostè, com ja sap, la senyora Pastor ha congelat, *sine die –sine die–*, les expectatives d'individualitzar la gestió del Prat. Ara parla, la senyora Pastor, de unes «societats de coordinació aeroportuària» –es va inventar aquesta expressió que no sé ben bé què vol dir, eh?, segurament són aquestes paraules màgiques que tenen un cert valor ritual, però que no tenen un valor de contingut específic–, diu: «Amb la participació de les comunitats autònomes.»

És per això que li torno..., de totes formes vostè, en matèria de gestió, recull en la seva moció, i nosaltres hi donem suport, allò que deia el Pacte d'infraestructures per a la gestió de l'aeroport del Prat, i, per tant, no podem estar en desacord, i, a més a més, això, que s'havia manifestat també al Parlament de Catalunya.

La presidenta

Senyor diputat...

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Sí. Acabo, presidenta, dient que en el tema de transferències al port d'interès general és matèria de debat. No ens hi oposarem. Però, com que vostè mateix dona la fórmula, diu: «o transferència o major participació de les institucions catalanes», també hi estem a favor, i, per tant, manifesto, presidenta, el nostre vot favorable a aquesta moció i a les transaccions que s'han produït.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Rull.

Josep Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorables consellers, aquesta evidentment és una moció que nosaltres l'hem qualificada d'omni-comprendiva; és a dir, pretén abastar-ho pràcticament tot. L'únic és que rebaixaríem una miqueta, diguem-ne, les pretensions en el sentit que no és la primera vegada que es fixen objectius clars. Fa molt temps que els tenim, aquests objectius. Fa molt temps que tenim clar, la majoria de diputats i diputades d'aquest Parlament, cap a on hem d'anar. Ja fa molt temps que la majoria de diputats i diputades d'aquest Parlament tenim clar que hem d'apostar, de manera definitiva, per la sobirania en l'àmbit de les infraestructures, que aquelles infraestructures que puguem gestionar des de Catalunya mateix ens permeten donar respostes a les necessitats immediates que té el territori.

Per tant, aquests objectius ja han estat fixats. Quin problema hem tingut? Les dificultats per assolir-los, tant des d'un punt de vista de contingut competencial, la capacitat de poder decidir en l'àmbit de ports, en l'àmbit d'aeroports i en l'àmbit de ferrocarrils, i, segon, la inversió, la capacitat real d'inversió.

Nosaltres, tanmateix, donem la benvinguda a aquesta moció. Creiem que, de tant en tant, és bo anar recordant per què estem treballant i quin és el full de ruta concret que tenim entre mans.

I també volem valorar positivament que tornem a aterrar en una línia de sensatesa. Volem donar molt de valor al primer punt, que fa referència a allò a què el Parlament de Catalunya insta el Govern, a redefinir el pla director d'infraestructures. És veritat, en un context de crisi econòmica, la clau en matèria d'infraestructures és saber prioritzar clarament quines són aquelles que hem d'avançar, no ho podem fer tot i al mateix temps. I aquesta era la manca d'altres instruments de programació i de planificació que teníem sobre la taula: del Pacte nacional per a les infraestructures, el pretès Pacte nacional per a les infraestructures; el Pla d'infraestructures del transport de Catalunya, que era tan ambiciós que pretenia fer-ho tot sense calendaritzar. I, per tant, donem la benvinguda, senyor Amorós, justament al fet que hi hagi la voluntat de replantejar-nos aquest pla director d'infraestructures i prioritzar de manera específica.

Sobre allò que demanem a l'Estat. Aquesta també és una moció que posa de manifest, diguem-ne, que el punt de partida no és bo, senyor Labandera. És a dir, aquí bàsicament el que se'n diu és que hi ha 5.748 milions que havien estat compromesos per l'anterior Govern de l'Estat i que tenim pendants d'executar. I potser la part més sagnant d'aquests 5.700 milions és tot allò que fa referència a la inversió en matèria d'infraestructures ferroviàries. D'aquells 4.000 milions que va prometre el ministre Blanco, de fet, només se n'ha executat el 6 per cent. Aquest és el punt de partida, que és un punt de partida d'extraordinària feblesa i que hem de ser capaços de corregir. I per això li demanem al Govern de l'Estat que pugui calendaritzar, que això ja ho demanaven en el pla Catalunya d'inversions, però que malauradament no es va complir. I des d'un punt de vista competencial, des d'un punt de vista de contingut, aquesta moció també subratlla tres elements.

En matèria de ports, no només no vam avançar, sinó que vam retrocedir. I, per tant, és bo de tornar a fixar l'objectiu ambiciós, que és que es desclassifiquin, que es traspassin aquests ports classificats d'interès general a la Generalitat de Catalunya. Però recordin que hi va haver la Llei de ports pactada pel PP i pel PSOE, que el que feia era tirar enrere la possibilitat que Catalunya pogués gestionar directament els ports de Tarragona i de Barcelona. Avancem en aquesta línia.

Segon, en matèria aeroportuària; recordin que aquí vam aprovar una llei d'aeroports que plantejava un objectiu més ambiciós. Tornem a aquest objectiu més ambiciós, que és que tinguem la majoria determinant, no per controlar allò que es faci en un eventual procés de privatització, sinó que puguem liderar, des de Catalunya mateix, aquest procés de gestió individualitzada. I, per tant, és bo que puguem tornar a recuperar aquest element.

I en matèria de ferrocarrils, doncs, també aplaudim que s'insisteixi que hi ha d'haver el traspàs també de les infraestructures. Perquè aquí el que es va fer és un traspàs, diguem-ne, amputat, sense trens, sense vies, sense maquinistes, sense estacions. I, per tant..., què s'ha demostrat durant aquests anys? Que si no tenim aquest control no ens en sortirem.

Per tant, és bo, senyores i senyors diputats, que tornem a refer el full de ruta, que siguem capaços, diguem-ne, de tenir les idees clares amb una perspectiva ambiciosa de país i que demanem que s'avanci en dos elements concrets: priorització d'aquelles inversions que són claus, que són estratègiques per al país, i, segon, sobirania en l'àmbit de les infraestructures.

Si ens movem en aquest terreny, nosaltres considerem que podem bastir amplíssims acords, amplíssims consensos a Catalunya, i que, evidentment, podem facilitar les coses a aquells que, ara com ara, encara han de, diguem-ne, decidir determinades actuacions, que, ara com ara, encara és el Govern de l'Estat.

Gràcies, doncs, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, prenc la paraula per defensar el posicionament del Grup Parlamentari Popular davant d'aquesta macromoció sobre infraestructures que ens presenta Esquerra Republicana.

Val a dir que, en primer lloc, el que volem diferenciar és la forma i el fons. I així com en el fons majoritàriament –majoritàriament– estem bastant d'acord en moltes de les coses que es diuen en aquesta moció, no podem estar més en desacord amb les formes que habitualment s'utilitzen. I les formes són, precisament, allò que ens fa més difícil, per part del nostre grup parlamentari, assumir moltes de les peticions que es fan en aquesta moció.

«Exigir, reclamar, pagar, traspasar...», és molt fàcil per als diputats de determinats grups que, quan un ha estat al Govern segurament no han tingut la mateixa amplitud de mires pel que fa a les infraestructures, ara, quan hi ha hagut canvis de Govern, doncs, començar a reclamar, a exigir i a accelerar que es facin totes aquelles coses que ells no van ser capaços d'impulsar quan tenien capacitat d'influència sobre el Govern, tant de la Generalitat com per part del Govern de l'Estat.

I és en aquest sentit que el nostre grup ha presentat un total de vint-i-nou esmenes en aquesta moció, per intentar corregir, precisament, la forma de la moció, per intentar arribar a una forma que nosaltres entenem que és molt més acurada i molt més adequada a les circumstàncies actuals. No ho oblidin vostès: hi ha un nou Govern a l'Estat des de fa escassament dos mesos, i, de mica en mica, doncs, es van trobant els *pastels* que li ha deixat l'anterior Govern del Partit Socialista, com, per exemple, una inversió per fer de 5.700 milions d'euros a la xarxa ferroviària de Catalunya.

Molt breument, perquè no podem tocar, ni molt menys, tots els punts que s'han presentat en aquesta moció, ni totes les esmenes que han presentat, però sí deixar clar alguns aspectes. En primer lloc, estem absolutament d'acord en la necessitat de la redefinició del Pla director d'infraestructures o, fins i tot, fer-ne un de nou, perquè el que s'havia fet amb anterioritat era inviable fins i tot quan es va fer. Es preveia una inversió de 25.000 milions d'euros en un termini de deu anys que era absolutament inviable ja quan es va fer, i això va ser obra de l'anterior Govern. Per tant, donarem suport a aquesta redefinició del Pla director d'infraestructures.

Estem d'acord que hi han d'haver les inversions en infraestructures ferroviàries que siguin necessàries; les que estan programades, tant en rodalies com en altre tipus d'infraestructures ferroviàries. Ara, d'aquí a *exigir* que es realitzi de forma immediata una calendarització per poder... Escolti'm, creiem que la forma en

què ens podem adreçar al Govern de l'Estat, per tal que faci aquelles coses que ens agradaria a tots que es fessin, podria ser bastant més correcta, i, en aquest sentit, no estem d'acord amb aquest vocabulari i amb aquesta terminologia.

Pel que fa referència als ports, vostès insisteixen, una i altra vegada, entorn dels ports i respecte d'altres infraestructures que hi hagi una transferència de l'Estat a la Generalitat. Doncs, miri, em remeto a les paraules que utilitzava el conseller ahir, i que no li vaig contestar en aquest sentit, però, deia «escolti'm, no són experts en aerolínees». Doncs, escolti'm, així ens han anat les inversions en aerolínees. Escolti'm, doncs, deixin que les infraestructures les gestioni aquells que saben gestionar infraestructures. I, segurament –i segurament–, aquells que ho saben fer millor són els agents privats.

Accessos ferroviaris de Barcelona? Absolutament d'acord. Però, escolti'm, si no estan programats ni estan fets els accessos ferroviaris al nou port de Barcelona és perquè algú no els ha tingut en compte que es fessin. Algú no els ha tingut... I recordin qui governava fins fa poc a Catalunya i qui governava a l'Estat.

Tarragona..., no estem d'acord amb el tercer fil. No hi estem d'acord, estem d'acord amb l'adequació de la línia Reus - Roda de Barà, i, per tant, la sortida del port de Tarragona a través d'aquesta línia amb ample europeu, i també amb aquesta línia està treballant el Ministeri de Foment, tal com ho va dir la ministra al Senat aquesta mateixa setmana.

Sobre infraestructures ferroviàries..., molt breument un apunt: no és necessari instar una investigació dels accidents, perquè ja s'està fent la investigació. El problema és que si fa un any s'haguessin fet determinades investigacions, com, per exemple, la de l'accident del Clot, segurament el segon accident del Clot no hauria succeït.

Impulsar un pla de seguretat a la xarxa ferroviària? Per descomptat! Això és el que va venir a anunciar la ministra a Barcelona fa encara no deu dies. I, per tant, hi donarem suport.

Priorització del corredor mediterrani. Ens trobaran al seu costat. Però no ens capfiquem en allò que fan en altres comunitats. Per cert, no entenc com algun diputat del Partit Socialista surt en aquesta cambra a dir que «escolti'm, aquí el corredor mediterrani, que els altres corredors no serveixen per a res...», quan el mes de setembre, el mes de setembre passat, no fa tants mesos com perquè se n'hagin oblidat, el ministre Blanco acordava amb el ministre francès homòleg que s'havia de donar un impuls entre la regió d'Aquitània i la comunitat autònoma d'Aragó al projecte de reobertura de la línia ferroviària entre Pau i Canfranc. I ara ens vénen a explicar que ells sempre han apostat pel corredor mediterrani, i resulta que els seus propis ministres, quan estaven al Govern, demanaven una cosa diferent. I ara es posen les mans al cap perquè una ministra del Partit Popular diu que no estaria malament tenir present aquesta línia.

Acabo. Dues coses... –com que s'ha acabat el temps–, dues coses per rematar-ho: primera, un avís per a na-

vegants, aquells que aposten per la sobirania catalana en infraestructures, els recordarem i ho farem de forma permanent, totes aquelles infraestructures que depenen de la Generalitat de Catalunya i que estan aturades i que no es tiren endavant. No pateixin, ho farem.

I la segona qüestió, senyor Amorós, si la meitat del temps que han dedicat a redactar aquesta moció d'infraestructures l'haguessin dedicat als set anys que vostès han estat en el Govern per tal que algunes d'aquestes infraestructures es fessin, avui no seria necessari que n'estiguessin parlant en aquesta cambra.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorables consellers, il·lustres diputats i diputades..., bé, estic absolutament a favor, en l'esperit i en el contingut d'aquesta moció, que resumiria en tres punts, si em permet el diputat Amorós: eixugar el dèficit crònic d'inversions en infraestructures que pateix Catalunya, que està afectant a la nostra productivitat, a la productivitat de les nostres empreses i que també, doncs, és crític per al creixement econòmic, d'ocupació i salarial del nostre país. Després, entenc, doncs, que cal aconseguir la cessió dels ports i els aeroports –també està en el contingut de la moció. I l'altre punt diria que és assegurar la consecució urgent d'una infraestructura de primer ordre i necessària per al futur de la nostra economia com és el corredor ferroviari mediterrani.

En aquest sentit, permeti'm que..., m'ha agradat molt l'exposició, com sempre fa el diputat Amorós..., ho ha defensat, i, a més a més, em fa participar de tot el que ell exposa de manera sistemàtica –t'ho he de dir–, el que sí que ha manifestat un gran optimisme, o un gran entusiasme, que crec que és necessari, però, permeti'm que faci un exercici de realisme, i en aquests moments tenim mala peça al teler. Tot aquest exercici recentralitzador del Govern del Partit Popular vostè considera que, en fi, hem de ser realistes, tot està en mans del Govern de l'Estat. I, per tant, ja ho va dir la ministra Pastor, el dèficit va per llarg, no tenen com a prioritat la cessió dels ports i els aeroports, i plantegen, de nou, el corredor central en contra de la proposta del corredor ferroviari mediterrani. En qualsevol cas, estic d'acord que hem de persistir. Són moments de resistir i persistir, i de cercar el consens de les forces polítiques catalanes.

I és per això, doncs, que donaré, per descomptat, suport a la moció. I només fer una referència a l'exposició del senyor Santi Rodríguez...

La presidenta

Vagi acabant...

Joan Laporta i Estruch

...–acabo, presidenta–, i és: quan feu referència al fet que recordareu sistemàticament les infraestructures que depenen del Govern de la Generalitat..., doncs, jo aquí faria..., crec que aquest argument no s'aguanta en el sentit que si no es fan aquestes infraestructures, diputat Rodríguez, és per la manca de recursos. I el seu partit és qui està evitant que hi hagi un tractament just en aquesta qüestió amb Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Senyors consellers de la Generalitat, senyors i senyores diputats..., bé, li volem agrair al senyor Oriol Amorós, que ha presentat aquesta moció, la commemoració del cent vint-i-setè aniversari del primer Memorial de Greuges, que va ser al 1885, que bàsicament deia el mateix que diu aquí. És a dir, explicava, doncs, tots els greuges, totes les inversions que no feia l'Estat espanyol a Catalunya, tota la negociació de traspassos que era necessària. I, per tant, doncs, creiem que és oportú reconèixer que cent vint-i-set anys després estem exactament igual.

I això el que ens demostra és, en aquests moments, que la situació d'autonomia política que té avui Catalunya és comparable a la del 1885. És a dir, a una condició de simple regió amb la voluntat que hi hagi alguna descentralització administrativa. Aquest és el plantejament que avui ens tornem a trobar, 127 anys després del primer Memorial de Greuges, amb una moció molt extensa, ben treballada, perquè recull fil per randa, doncs, totes les males passades, els pals a les rodes que va posant l'Estat espanyol a Catalunya. I que suposo que estarà d'acord vostè amb nosaltres que poca cosa podrà fer aquest Parlament de Catalunya a través de la política autonomista, o d'anar aprovant mocions perquè al final, o hi ha poder polític, o aquest Parlament de Catalunya recupera el poder polític, o aquest Parlament de Catalunya s'agafa al poder polític, en lloc d'anar-lo a pidolar a Madrid, o d'aquí a 127 anys, doncs, hi haurà uns nous diputats –segurament no serem nosaltres, amb les retallades que està fent el senyor Boi Ruiz segur que no serem nosaltres–, i d'aquí a 127 anys hi haurà uns nous diputats que tornaran a plantejar aquest Memorial de Greuges. Ara, tot i així, senyor Oriol Amorós, per nosaltres no quedarà, votarem a favor de la moció, perquè, doncs, quedí plasmat quina era la situació que en aquell moment patien el Parlament de Catalunya i el nostre dissortat país en mans dels autonomistes.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, *consellers*, diputados, es una moción que, para leerla, necesitarías cien veces más de tiempo que el que tendría para defenderla. Por lo tanto, vamos a pedir la votación separada de todos los puntos y nos posicionaremos en función de la votación que ustedes verán ahí, porque me es imposible abarcar su extensión. Pero simplemente comentaré algunos aspectos.

El primero, uno que me sorprende muchísimo, es el Partido Socialista de Cataluña. De verdad, ustedes han gobernado en España veintidós años –veintidós años, ¿eh?–, y que ustedes voten «sí» a que el déficit histórico de inversiones e infraestructuras del Estado en Cataluña es un impedimento para su economía, hombre, está muy bien como autocrítica, ¿eh? Hubiera sido bueno que cuando estaban ustedes gobernando en España, no hace tanto tiempo, pues hubieran tenido en cuenta esta autovaloración. Lo digo porque a lo mejor no estaríamos en el punto donde estamos. Es decir, está muy bien esta flagelación colectiva y pública.

En cuanto a los posicionamientos globales, la necesidad de que las inversiones en infraestructuras sean el elemento que dinamiza una economía, que tiene que estar en la agenda política de todo gobierno y priorizando el gasto público en aquello que tiene una reversión económica para el conjunto de la ciudadanía óptima..., ahí nos encontraran siempre. Y es cierto que el Gobierno de España ha sido incapaz de leer la necesidad de priorizar sus inversiones e infraestructuras dinamizando y potenciando aquellas zonas de nuestro país más necesitadas de las mismas, porque la reversión económica de una eficiente red de infraestructuras beneficiará al conjunto del Estado, y sería hora que a la hora de replantear o plantear inversiones estatales nacionales se pusieran bajo este prisma. Y ojalá este Gobierno a la hora de, por ejemplo, el trazado del corredor mediterráneo, sin anteponer necesariamente los intereses legítimos del conjunto de comunidades, priorizase las inversiones en aquellas comunidades que suponen casi el 60 por ciento del PIB de nuestro país y, por lo tanto, dinamizase con más premura esta infraestructura. Pero no caigamos en los agravios comparativos, porque eso es negativo, y a ustedes seguramente, si estuviesen en el Parlamento de Aragón, le encantaría que su plataforma logística de Zaragoza tuviese una salida eficiente hacia los mercados centro-europeos, ¿verdad?; legítimo. Pero esa legitimidad tiene que estar en una voluntad de inversiones racional, y esa racionalidad en ocasiones no la hemos encontrado.

Después –y seré muy breve, presidenta; la extensión de la enmienda, de la propuesta..., brevemente–, asumamos también autocrítica. Ustedes han gobernado durante siete años en Cataluña, y la gestión propia de infraestructuras ha sido un auténtico desastre, y le diré por qué. Yo le recuerdo un ejemplo: línea 9 –línea 9–, presupuesto, 2.800 millones; ejecución final, 16.000. No son palabras mías, palabras del *conseller* Recoder, ¿eh?; no hace así con la cabeza, pero son sus palabras. Por lo tanto, sería bueno que analizásemos también, cuando tenemos autonomía de gestión de las mismas, qué pasa. Me parece paradójico que ustedes estén hablando de priorizar la conexión del aeropuerto con la

red de transporte público; lo podían haber priorizado ustedes, por ejemplo, y estaríamos ya conectados.

Autocrítica, crítica externa, responsabilidad, eficiencia en las inversiones..., ahí nos encontrarán. Agravio y enfrentamiento..., nos tendrán con una oposición intelectual.

Gracias, presidenta, diputados, diputadas...

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà.

Salvador Milà i Solsona

Moltes gràcies, presidenta. Honorables consellers, des del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa donarem suport a la moció, que, certament, es caracteritza per ser una moció, diríem, de principis, que recull bona part de les propostes del programa d'Esquerra Republicana, en què podem coincidir, i de fet coincidim. Però aprofito aquest posicionament, ja que nosaltres no hem cregut oportú presentar-hi esmenes, per establir algunes consideracions.

La primera, sobretot pel que s'ha manifestat aquí per part de Convergència i Unió, per a la qual, pel que veig, aquesta moció li resulta realment còmoda, bastant còmoda. Per tant, en tot cas, diem i recordem que si podem reclamar 3.648 milions que *encara* falten per complir *només* per inversions a la xarxa ferroviària convencional és perquè va haver-hi un govern –nosaltres sí que el reivindicuem; no sé si altres ho fan, nosaltres sí– que va posar damunt de la taula (*veus de fons*) –esperem que no siguem els únics– aquest programa i el va acordar, i el que l'incompleix ara és l'Estat. I el que esperem és que les autoritats que ara estan a l'Estat, siguin del color que siguin, compleixin aquests compromisos amb Catalunya.

Perquè quan vàrem arribar al Govern de Catalunya, les rodalies, ni hi eren ni se les esperava; només hi havien trens d'alta velocitat, grans infraestructures faraòniques, però les rodalies, les infraestructures de la quotidianitat, ni interessaven. No hi havia cap programació, cap programació digna d'aquest nom, amb una visió estratègica, com és el pla nacional d'infraestructures. Nosaltres creiem que aquest Pacte nacional per a les infraestructures, que suporta el pla director d'infraestructures, preveia els mecanismes de la seva revisió, de la seva reconsideració per circumstàncies econòmiques, però deixava molt clar que la prioritat per a aquest país és el transport públic ferroviari i el transport públic en general: la integració, l'establiment d'un conjunt de xarxes. I, si ara podem parlar aquí en aquesta moció d'establir una planificació conjunta entre les rodalies i els regionals de Catalunya, és perquè la gestió d'aquests serveis la té la Generalitat de Catalunya. Podem reclamar capacitat de gestió també sobre la infraestructura, però integrar la xarxa de rodalies en la xarxa regional ho podem ja fer ara, perquè tenim competències en aquest tema, ampliables.

També em vull referir als aspectes de l'aeroport i a la sorpresa que causa ara a la societat catalana, que ens causa a tots, que surti la ministra Pastor i digui, doncs: «Ara, en aquest moment, no és bo transferir la gestió o fer una gestió mixta o privatitzar l'aeroport, perquè té una càrrega d'inversió de 3.000 milions d'euros.» I tothom es posa les mans al cap, perquè diuen: «Això ens ho volen fer pagar a la gestió de l'aeroport? No és una inversió estratègica de país?» Totalment d'acord, però aquí em vull referir també al mateix tema respecte a les infraestructures del transport públic de la quotidianitat, és a dir, quan diem, al parlar de la tarificació dels sistemes de transport públic, que no podem fer carregar tampoc a la gestió del sistema de transport públic els costos de les inversions estratègiques que s'han fet. I en aquest sentit estem d'acord amb la moció quan planteja que ha d'haver-hi una major aportació en el contracte programa, en línia amb el que ja es va aprovar a la moció del Ple anterior respecte als sistemes de finançament i tarifes del transport públic, que ha de tenir el seu propi sistema de tarificació.

Respecte a com fer aquesta planificació i direcció conjunta respecte al tema de les actuacions en rodalies i la integració regional, creiem que tant pot ser aquesta comissió mixta com l'experiència de la designació d'un comissari, d'un delegat, com va tenir l'obra de l'aeroport de Barcelona i el Pla delta, que pugui integrar la cooperació entre Estat, per la part d'infraestructura física, i Generalitat, per la part de planificació i gestió de la infraestructura, que permeti perfectament desenvolupar aquest conjunt d'inversions.

En definitiva, doncs, nosaltres donem suport a aquesta moció, però recordant que tenim un debat encara pendent, a un any i dos mesos de la constitució d'aquest Parlament: ens agradaria un dia –un dia– conèixer quin és el pla d'infraestructures, el pla director d'infraestructures, el pacte d'infraestructures, la planificació territorial i sectorial d'infraestructures, que el Govern de Catalunya actual té. En té un que diu que no li agrada, en té un que diu que era massa sobredimensionat, i s'insten vostès mateixos aquí, a l'aprovar aquesta moció, a dir: «L'hem de reconsiderar.» Posem-nos-hi, no?, perquè els instruments ja els tenien! Digui'ns quines són les prioritats actualment i no es limitin a dir: «Madrid, Madrid, Madrid», perquè això, a part d'un xotis, no ens porta a gaire cosa més.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, intentaré cenyir-me a la petició de la presidenta, que és pronunciar-me sobre les esmenes. Tot i així, serà impossible, doncs, no fer algun excurs discursiu, perquè, realment, algunes intervencions han estat suggeridores –i ho dic amb el màxim respecte i cordialitat.

Senyor Labandera...

La presidenta

Li recordo, per això, que té tres minuts, eh?

Oriol Amorós i March

Bé. Senyor Labandera, sí, efectivament, aquesta moció és un programa extens, complet, de les reivindicacions que creiem que hem de fer a l'Estat. Vostè diu: «Fem altres iniciatives, per veure'n la responsabilitat de la Generalitat.» Hi estic totalment d'acord, i les farem. L'objectiu d'aquesta moció era que sortís..., atès que recentment hi ha un nou govern a l'Estat, que ha començat el seu curt mandat amb dos cops de destrall sobre l'economia catalana, com és aturar la individualització del port i com és dispersar el missatge a Europa respecte a corredors, doncs, clar, nosaltres creiem que aquest Parlament és oportú que es posicioni clarament i fixi un full de ruta, si m'ho permet, sobiranista en infraestructures, des del punt de vista que si nosaltres som sobirans en la gestió de les nostres infraestructures sabrem crear més llocs de treball.

Per tant, nosaltres no tenim cap inconvenient a acceptar-li l'esmena número 2; la número 5, transaccionada, com vostè sap –i ara la lliuraré a la presidenta–, i la número 8, també transaccionada.

No li podem acceptar aquelles que ha fet vostè de retrovisor en positiu. És a dir, quan vostè diu: «És que hem de reclamar la gestió individualitzada, tal com la va pactar el ministre Blanco.» Nosaltres no hi estem d'acord, amb aquest model. Però li diré més: hi estiguem o no hi estiguem d'acord, tant és, perquè aquell era un model de gestió quan s'havia de privatitzar l'aeroport, i actualment estem en un context en què no hi haurà privatització de l'aeroport. És a dir, des dels grups de les esquerres hauríem d'aprofitar aquesta ocasió per reclamar el consorci públic/privat de gestió, això sí, individualitzada de l'aeroport de Barcelona.

Pel que fa al corredor mediterrani –aquí voldria respondre tant als senyors Cañas, Rodríguez, com al mateix Roberto Labandera, escoltin, nosaltres no ens oposem al desenvolupament de cap altre territori de l'Estat espanyol, ni molt menys. El que diem és una cosa de sentit comú. Quan Europa diu: «Estats, prioritzin quines inversions s'han de fer per al transport transfronterer», el que vol dir això no és que se'n treguin cinc plànols diferents, no és que es faci un powerpoint a gust del consumidor a cada territori diferent, sinó que es doni un missatge clar. Per tant, el missatge clar quin ha de ser des d'una perspectiva estatal? Aquella inversió que generi més retorn social i econòmic, aquella que generi més llocs de treball. I quina és, aquesta? El corredor mediterrani. És que l'eix central costa 20.000 milions més d'inversió, és que té 547 quilòmetres més, és que fer anar un tren pel corredor central, un sol tren, costa 23.000 euros més que el corredor mediterrani. És a dir, les propostes espanyoles, a banda de nacionalistes espanyoles, són econòmicament irracionals, i la proposta que avui surt d'aquest Parlament és, senzillament, una proposta racional des del punt de vista de la creació de llocs de treball.

Miri, senyor Santi Rodríguez, jo li vull agrair avui dues coses. Vostès es comprometen –acceptarem, per tant, les esmenes que fan referència a aquest punt– a incrementar l'aportació de l'Estat a l'ATM per abaratir el bitllet dels ciutadans, i vostès es comprometen –i per això li acceptarem l'esmena en aquest punt– a fer abans de mitjan 2012, això és, abans de juny del 2012, els accessos al port de Barcelona. En aquests dos punts estem d'acord; amb tota la resta, el nostre desacord és absolut. És a dir, no és que vostès canviïn les formes: és que vostès no tenen..., no volen demanar al Govern de l'Estat que des d'aquí gestionem les nostres infraestructures. No és que vostès no vulguin canviar les formes; és que vostès no volen una gestió individualitzada de l'aeroport de Barcelona i que tinguem un aeroport amb vols intercontinentals. Això ho hauran d'explicar vostès als ciutadans de Catalunya, per què s'oposen a elements crucials per a la creació de llocs...

La presidenta

Senyor Amorós...

Oriol Amorós i March

...de treball a Catalunya.

I finalment una referència al diputat Laporta, si em permet, senyora presidenta. Mirin, certament, en aquesta moció demanem coses que sabem que no estan al nostre abast, i compartim amb vostè que amb la independència política d'aquest país aquestes coses sí que serien possibles i sí que podríem crear més llocs de treball i millors condicions per a la nostra economia; és evident. Però avui aquest Parlament fa el full de ruta d'allò que creiem que és imprescindible per sortir del forat on estem i per tornar a crear llocs de treball.

I finalment, senyora presidenta, li dic la relació de les esmenes acceptades. En el cas del Partit Socialista li he dit la número 2 i li entregarem transaccions de la cinquena i la vuitena...

La presidenta

Cinquena i vuitena, transaccions de les dues, eh?

Oriol Amorós i March

Sí.

La presidenta

Molt bé.

Oriol Amorós i March

En el cas de Convergència i Unió n'acceptem la primera, la segona i la tercera, i li entregarem una transacció de la quarta. I en el cas del Partit Popular acceptarem l'esmena vuitena, l'onzena, la tretzena i la vint-i-dosena...

La presidenta

Molt bé.

Oriol Amorós i March

...que fan referència als accessos al port i a l'augment de l'aportació de l'Estat perquè el bitllet de la gent sigui més barat. Esperem que compleixin.

(Pausa. Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Senyora presidenta, per al·lusions i contradiccions amb el senyor Amorós.

La presidenta

Trenta segons –trenta segons.

Santi Rodríguez i Serra

Crec que la intervenció tindrà un calat suficientment important perquè pugui ser una mica més generosa en aquest sentit...

La presidenta

Doncs, intenti ser breu.

Santi Rodríguez i Serra

I, miri, començo per anunciar la retirada de les vint-i-nou esmenes que ha presentat el nostre grup parlamentari, inclús aquelles que estava disposat a acceptar el Grup d'Esquerra Republicana. I això ho fem així, bàsicament, perquè com les esmenes diuen el que diuen, no el que el senyor Amorós ha dit que diuen, volem evitar que hi hagin males interpretacions. I per evitar males interpretacions preferim retirar les esmenes abans que el Grup d'Esquerra Republicana especialment vulgui mal interpretar les nostres esmenes, que en cap cas diuen el que ha dit el senyor Amorós. Primera qüestió.

Segona qüestió. Atès que també el presentant de la moció considera que aquest és un full de ruta sobiranista, amb aquest posicionament el nostre grup ha pres ja la determinació de posicionar-se globalment en el conjunt de la moció. I, per tant, simplifiquem molt la feina a la presidència, almenys des del nostre grup parlamentari, atès que votarem en contra de tots aquells punts –que són tots– que el senyor Amorós considera que són un full de ruta sobiranista.

Gràcies, senyora presidenta.

(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí, presidenta, era para pedir votación separada de algunos puntos, más allá de que las últimas expresiones el señor Amorós movían a este grupo a adoptar una posición global; pero las infraestructuras no tienen culpa de Esquerra Republicana. La parte de «manifesta», «este Parlament manifesta que»...

La presidenta

Els primers sis punts.

Jordi Cañas Pérez

Sí. Queríamos pedir votación separada del 1, 2, 3, 5 y 6.

La presidenta

Un moment, un moment. Uno, 2, 3...

Jordi Cañas Pérez

...5 y 6.

La presidenta

Per separat?

Jordi Cañas Pérez

Por separado.

La presidenta

Cada un d'ells?

Jordi Cañas Pérez

Sí, sí. Sí, bueno, el 1, el 2...

La presidenta

Llavors el 4 també queda...

Jordi Cañas Pérez

Bueno..., sí. Sí, tiene usted razón, presidenta. Pero es que como me parece tan larga, ¿eh? Y en el apartado del «insta», «este Parlament insta», el punto 3, el apartado *a*...

La presidenta

Un moment, eh?

Jordi Cañas Pérez

Sí.

La presidenta

Del punto 3..., apartat *a*.

Jordi Cañas Pérez

Bien, sí. Del punto 4, los apartados *d* –de Dinamarca–, *e* –de España...

La presidenta

Es poden fer junts o separats cada un?

Jordi Cañas Pérez

Separados, por favor. *D*, *e* –de España–, *g* –de Girona–, *h*...

La presidenta

G també?

Jordi Cañas Pérez

Sí.

La presidenta

I h?

Jordi Cañas Pérez

Sí. *I*...

La presidenta

I?

Jordi Cañas Pérez

Sí. Y votación separada del punto 6 i del punto 7.

La presidenta

El punt 6...

Jordi Cañas Pérez

I el punt 7.

La presidenta

Set. I ja està?

Jordi Cañas Pérez

Sí, sí.

La presidenta

Molt bé. (*Oriol Amorós i March demana per parlar.*)
Senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Bé, per replicar les suposades contradiccions que ha esmentat el senyor Rodríguez. Miri, senyor Rodríguez, jo li llegiré la seva pròpia esmena, perquè vostès

no la coneixen. Potser han rebut una trucada del carrer Génova que demostra un cop més la seva limitada capacitat de defensar els interessos catalans, però vostès deien exactament: «acordarà amb el Govern de l'Estat la dotació del port de Barcelona dels accessos viaris i ferroviaris per tal de donar sortida al mercat internacional de les mercaderies quan estigui operativa, a mitjans de 2012». Deien això exactament, i ara mateix es fan enrere. Com deien també, exactament en l'esmena 22, que tothom pot llegir, «impulsar un acord amb l'autoritat metropolitana i l'Estat per tal de fer possible una menor repercussió del cost del sistema de transport públic a l'usuari».

Per tant, jo he explicat clarament el que deien les seves esmenes, vostès es fan enrere, vostès demostren una vegada més la seva limitada capacitat de defensar els interessos dels catalans.

(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Replicar la...

La presidenta

Però... sigui breu.

Santi Rodríguez i Serra

Molt, molt breument, per fer-li veure, si vol..., perquè no és una qüestió, això, de capacitat, sinó de voler veure que en aquest Parlament podem prendre la decisió que els accessos ferroviaris i viaris al port de Barcelona estiguin acabats d'aquí a tres mesos, però si no hi ha hagut abans qui hagi fet els estudis oportuns, i en aquest sentit hi ha hagut un govern a l'Estat que ha estat durant set anys sense fer res al respecte ni aclarir quin ha de ser el traçat al respecte, i hi ha hagut un Govern de la Generalitat també que durant set anys ha ignorat completament aquesta situació i no s'ha demanat mai que s'incorporés en els pressupostos generals de l'Estat, entendran que és materialment impossible que en tres mesos estiguin fets els accessos viaris i ferroviaris al port de Barcelona.

Per acabar –i acabo, senyora presidenta–, tinguin molt clar i molt segur, el Grup d'Esquerra Republicana, que qui marca l'agenda en infraestructures del Govern de l'Estat no serà el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana al Parlament de Catalunya, sinó que serà el Grup Parlamentari del Partit Popular, que per això té la majoria de suport ciutadà en aquell Congrés.

Gràcies, senyora presidenta.

(Remor de veus. Oriol Amorós i March demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Miri, senyor Rodríguez...

La presidenta

Senyor Amorós... Senyor Amorós, per quin motiu?

Oriol Amorós i March

Per al·lusions directes del senyor Rodríguez.

La presidenta

Trenta segons, i s'acaba el torn.

Oriol Amorós i March

Sí. Molt breu, senyora presidenta. Miri, senyor Rodríguez, la limitada autonomia de les institucions catalanes en la gestió del port, limitada per culpa seva i del Partit Socialista a Madrid, ha permès que captéssim inversors privats que dobléssin la capacitat del port de Barcelona. Les institucions catalanes, doblar la capacitat, i l'Estat espanyol no és capaç de fer uns pocs quilòmetres d'infraestructura viària i ferroviària? *(Remor de veus.)* Això seria motiu, això seria motiu de reflexió del valor...

La presidenta

Si us plau...

Oriol Amorós i March

...que té pertànyer a l'Estat espanyol.

I després, segona, fer-li notar que vostè ha dit aquí ara mateix una cosa molt greu. Vostè ha dit que l'agenda d'infraestructures de l'Estat a Catalunya no la marcarà el Parlament de Catalunya *(remor de veus)*, sinó el Grup del Partit Popular...

La presidenta

Senyor...

Oriol Amorós i March

...vostè ha dit: Esquerra i el Parlament de Catalunya, i queda al diari de sessions. Això és molt greu. Aquesta prepotència del seu grup la pagaran cara.

La presidenta

Senyor Amorós...

Passem a la votació de la moció. Abans de començar la votació, a la moció s'han incorporat esmenes... *(Veus de fons.)* Sí, un moment. Com? *(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)*

Santi Rodríguez i Serra

De les paraules del senyor Amorós en la seva última frase n'hem interpretat una amenaça. *(Forta remor de*

veus.) Els agrairia..., li demanaria a la Mesa del Parlament que demanés la retirada d'aquesta amenaça que s'ha formulat en la seu parlamentària.

Gràcies.

La presidenta

Jo crec que ja s'ha parlat suficientment, i vostès mateixos ja han dit que no de manera evident. Per tant, deixem-ho estar, anem a votar aquesta moció, que és molt llarga i que requereix moltes votacions. Ja està.

Passem a la votació de la moció. Un moment, si us plau... La moció té les esmenes incorporades 2, 5 i 8 socialistes, amb una transacció inclosa, i les esmenes 1, 2 i 3 de Convergència i Unió, amb una transacció. Les esmenes del PP han estat retirades en bloc. I passem a votar en primer lloc la part expositiva, la de «manifestar», i votarem cada punt per separat.

Per tant, comença la votació del punt 1.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor i 19 en contra.

Comença la votació del punt 2.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor, 16 en contra i 3 abstencions.

Comença la votació del punt 3.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor i 19 en contra.

Comença la votació del punt 4.

Ha estat aprovat per 115 vots a favor i 16 en contra.

Comença la votació del punt 5.

Ha estat aprovat per 115 vots a favor i 16 en contra.

I comença la votació del punt 6.

Ha estat aprovat per 111 vots a favor i 19 en contra.

Passem ara a la part dispositiva, i votarem primer les votacions demanades separatament. Per tant, el punt 3, apartat *a*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor i 19 en contra.

Votem ara el punt 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 a favor i 19 en contra.

Comença la votació del punt 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor i 19 en contra.

I ara passem a votar el punt 4, apartat *d*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 111 vots a favor i 19 en contra.

L'apartat *e* del punt 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor, 16 en contra i 3 abstencions.

Votem l'apartat *g*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor, 16 en contra i 3 abstencions.

Votem l'apartat *h*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor i 19 en contra.

Votem l'apartat *i*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor i 19 en contra.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 115 vots a favor i 16 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció de les famílies amb menys recursos (tram. 302-00105/09)

El següent punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció de les famílies amb menys recursos. (*Pausa.*) Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Marisa Xandri. (*Remor de veus.*) Esperí un minut.

(*Pausa.*)

El vicepresident primer

Quan vulgui, senyora diputada.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, president. Honorable conseller, diputats i diputades, procedim a substanciar la Moció subsegüent a la interpellació que vàrem plantejar fa una setmana, que girava entorn de la família, de les famílies amb especials dificultats per arribar a final de mes, de les famílies que no veuen reconeguts els seus drets, de les famílies que s'han vist afectades per la comercialització de participacions preferents per part d'entitats d'estalvi. Si ho recorden, en aquella interpellació vaig fer referència que la família és l'eix vertebrador de la nostra societat, i que, per tant, s'han de mimar el màxim possible, tal com estan fent la majoria de països europeus i especialment en època de crisi econòmica i de valors.

Per això, la moció recull tant aspectes que afecten les famílies més desafavorides econòmicament com alguns drets que repercuteixen, per exemple, en el fet de ser mare, així com un dels reptes que crec que, a poc a poc, hauríem d'anar assolint en la nostra societat i que no és un altre que el de la conciliació de la vida laboral i la vida familiar.

És cert que en la moció que avui presenta el Partit Popular podríem haver abordat altres qüestions que

afecten el que és la institució familiar, però confio que puguem portar-les a aquesta tribuna en properes ocasions. En aquest sentit, reitero el nostre interès –i que en aquesta moció no hem posat de manifest– que prosperi al més aviat possible la Llei de suport a les famílies nombroses, un compromís adquirit pel Govern, abans que finalitzi aquesta legislatura.

Bé. I centrant-me, ja, en els punts de la moció, que espero que pugui prosperar amb el màxim de suport possible dels grups parlamentaris, entro en el que és ja el primer punt, que fa referència a buscar línies de suport a la maternitat.

I per què la proposta d'un pla que doni facilitats a les dones que vulguin ser mares? En primer lloc, per incentivar la natalitat, fent que les mares puguin rebre tot el suport que els fa falta, especialment aquelles que són més joves i les que són mares per primera vegada. Però, al marge d'aquesta aposta ferma per la natalitat, creiem que, en aquest sentit, fan falta polítiques encaminades a evitar que la dona sigui objecte de prejudici i discriminació social i laboral per motiu d'embaràs o maternitat.

En el segon punt de la moció, demanem el desplegament del contingut dels articles 22 i 27 de la Llei de suport a les famílies, de l'any 2003. Ambdós articles van adreçats a facilitar la conciliació treball-família. Concretament, el primer article esmentat fa referència a la creació de serveis d'atenció a infants en els llocs de treball o prop d'aquests. No menys interessant és l'article 27, que promulga la creació d'una qualificació d'empresa familiarment responsable per a aquelles empreses que acreditin l'aplicació de mesures, accions i pràctiques que contribueixin a la conciliació i racionalització d'horaris.

Pel que fa al tercer punt, reclamem que es faci efectiu el pagament de les prestacions per fill que estan pendents des de l'any 2010. Ens agradaria que aquest endarreriment en el cobrament d'aquests ajuts no es dilatés gaire més en el temps, perquè són més de setanta mil famílies que esperen unes prestacions que, cal recordar-ho, són una herència del tripartit.

Per tant, i ja els ho avanço, estarem molt pendents que el Govern faci realitat aquesta petició amb el màxim de celeritat possible. En aquest sentit, hem arribat a una transacció amb el partit de Convergència i Unió perquè això es faci efectiu preferentment entre aquest any i el que ve. De fet, així ho va manifestar el conseller en la seva interpellació.

Quant a les prestacions futures, en aquest punt de la moció, el Departament també s'ha compromès a estudiar, en el marc del Pla integral de suport a la família, la possibilitat d'implementar un nou sistema d'ajuts a les famílies amb infants a càrrec.

I, finalment, després de veure com moltes famílies s'han vist atrapades per la comercialització de participacions preferents de part d'entitats d'estalvi, en el quart punt de la moció demanem al Govern que faci d'intermediari amb aquestes entitats per tal de cercar la millor solució de la situació generada.

Encara que és una qüestió que s'haurà de tenir en compte amb d'altres departaments, el de Benestar ha de vetllar per tot allò que afecti aquells membres de les famílies que s'han sentit estafades.

Moltes gràcies, presidenta; gràcies, conseller, diputats i diputades.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. Han presentat esmenes en aquesta interpellació quatre grups parlamentaris. I, en primer terme, té la paraula la representant del Grup Parlamentari Socialista, senyora Núria Ventura.

Núria Ventura Brusca

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, des del Grup Parlamentari Socialista hem presentat tres esmenes; una, de modificació al punt primer, i dues d'addició als punts 2 i 4 de la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció a les famílies amb menys recursos, presentada per la diputada Marisa Xandri, del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Ho hem fet amb voluntat d'acord, perquè la protecció de les famílies amb menys recursos creiem que ha de ser una prioritat en qualsevol govern; i, a més, compartim la necessitat d'intensificar aquest suport en temps com els que avui vivim, d'extrema dificultat econòmica i social per a milers de famílies en el nostre país. Hem de dir, però, que la moció ens ha sorprès. I ens ha sorprès perquè planteja quatre punts d'acord, que poc tenen a veure els uns amb els altres i que afecten no només les famílies amb menys recursos, sinó la immensa majoria del nostre país.

Un cop més, però, les diferències ideològiques són evidents, sobretot pel que fa referència al punt 1. I hem presentat una esmena apostant per un pla de suport a la lliure elecció de les dones sobre la seva maternitat. I volem destacar aquesta lliure elecció de les dones sobre la seva maternitat perquè és evident que, davant dels nous escenaris polítics, planen ombres de retrocés en aquest aspecte.

Compartim també l'objectiu, això sí, eliminar discriminacions socials i laborals com les que encara avui perduren en el nostre país: dones acomiadades pel simple fet de quedar-se embarassades o que són relegades del seu lloc de treball quan es reincorporen després del període de la baixa per maternitat, per exemple, o la discriminació salarial pel simple fet de ser dona, que ahir en teníem una bona mostra en les dades fetes públiques amb motiu del Dia Europeu per la Igualtat de Salaris entre Homes i Dones. Les dones de la Unió Europea guanyen encara avui, al llarg de la vida, una mitjana del 17,5 per cent menys que els homes; i, en el cas d'Espanya, la diferència augmenta fins al 25,6 per cent. Queda, per tant, molt de camí a recórrer en aquest sentit, i, des del Grup Parlamentari Socialista, tenim la fermesa de continuar lluitant fins a vèncer aquesta gran injustícia.

Cal tenir en compte, d'altra banda, que el Govern, segons ha manifestat el conseller Cleries, té la voluntat

—en diverses ocasions ho ha dit— de tirar endavant el Pla integral de suport a la família. I creiem que aquest serà un bon moment per a debatre i per a intentar apropar posicions. També s'hauria d'emmarcar això dins, evidentment, del mateix document, més quan s'està treballant en el desenvolupament d'una llei de suport i promoció a les famílies nombroses i una llei..., a les famílies en situació de vulnerabilitat, i monoparentals.

Respecte al punt número 2 de la moció, on es fa referència a la creació de serveis d'atenció als infants en els llocs de treball o prop d'aquests, desenvolupant els articles 22 i 27 de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies, defensem, des del Grup Parlamentari Socialista, com sempre hem fet, que aquests serveis han de ser escoles bressol obertes a tota la població i garantint també l'atenció educativa de qualitat.

No volem una xarxa educativa a dues velocitats i, si no garantim que aquests serveis incorporin la qualitat en l'ensenyament i la pluralitat d'alumnes, que siguin obertes, només aconseguirem segregar alumnes en funció de la feina dels seus pares o de les seues mares.

I, finalment, en el punt número 4, compartim la preocupació per la situació d'aquelles persones que van adquirir participacions preferents en entitats financeres sense tenir el perfil inversor adequat al nivell de risc d'aquest producte ni tampoc, cal dir-ho, la informació necessària per a avaluar-ne les conseqüències. I és per això que en l'esmena que hem presentat demanàvem al Govern que faci les gestions necessàries davant les entitats que operen a Catalunya per tal que aquestes persones puguin tornar a disposar del capital inicialment invertit.

Tot i que no se'ns ha acceptat aquesta esmena, sí que és cert que hi ha hagut una transacció amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i hi votarem a favor, perquè entenem, evidentment, que primer cal tindre aquesta informació, tot i que ens hauria agradat anar més allà i demanar les responsabilitats pertinents, i, evidentment, que totes aquestes persones puguin tornar a disposar del capital que inicialment han invertit.

Per tant, el posicionament del Grup Parlamentari Socialista en aquest aspecte, després que la diputada del Partit Popular ens hagi fet arribar les transaccions a les quals han arribat amb el Grup de Convergència i Unió..., votarem en contra del primer punt; ens abstenem en el segon punt; votarem en contra del tercer; a favor del quart, com acabem d'explicar, i també del cinquè, si hi queda incorporada l'esmena del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. També hi ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i, en el seu nom, té la paraula la il·lustre diputada senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Moltes gràcies, president. Conseller, senyores diputades, senyors diputats..., bé, els canvis profunds que ha viscut, doncs, el nostre país i les relacions familiars que han sigut fruit d'aquests canvis s'experimenten en la vida quotidiana. I jo crec que, des del Govern d'esquerres ja s'havia intentat trobar i donar una resposta potenciant uns models de família, que jo crec que potser el que vam tractar..., i que, de fet, anava molt adreçat, segons el títol, eh?, a les famílies amb menys recursos, va quedar en els escrits, no?, en el que es va interpellar el conseller, sobre un model de família molt particular.

I jo en aquest moment vull fer una reivindicació d'altres estructures i formes de convivència, que jo crec que hem de procurar mantenir, tenir el mateix tracte, com estàvem acostumats amb les formes i estructures familiars. Al costat de la família tradicional, com podríem dir, hi ha exclusió de molts tipus de famílies i qualsevol cosa que fem l'hem de fer pensant en aquestes.

Hem de pensar en aquests models, però també hem de pensar que hem de donar resposta al moment en el qual estem, que és de crisi econòmica. Per tant, per a nosaltres, des de l'esquerra verda, això s'hauria de traduir en un seguit de polítiques de nova generació. I el que veiem és una mica..., és un intent, en la moció, doncs, de..., de polítiques una mica clàssiques i que tenen en compte el que s'ha votat en aquests pressupostos darrers, que ha sigut l'eliminació de moltes polítiques públiques de suport a la família.

Dit això, nosaltres entenem, per exemple, que en el primer punt..., clar, costa de pair que estem parlant de la conciliació de la vida familiar quan el primer que fa el Govern del Partit Popular a Madrid és fer un decret, també amb el beneplàcit de Convergència i Unió, on es carrega el permís de paternitat. El deixa, eh?, en *standby* i no es pot, en aquest sentit, aplicar. Per tant, ens és difícil de comprendre que després es vulgui parlar, doncs, de potenciar una maternitat sense discriminació. Òbviament, també nosaltres, des de l'esquerra, veiem amenaçat el dret a exercir aquesta maternitat en la forma, doncs, amb què les dones decidim, i també ho posem en el nostre punt de la moció.

Per tant, nosaltres entenem, doncs, que és incompleta la pretensió, i encara més com ha quedat, diríem, amb l'esmena que se li accepta a Convergència i Unió, on ja dona per fet que hi haurà un pla integral de suport a la família; que nosaltres creiem, doncs, que ho reservem aquí; quan parlem d'aquest pla integral veiem quin és aquest pla integral a la família. Llavors, quan ho sapiguem, veurem si li donem o no suport o en què el podem modificar.

En el punt 2, òbviament, tornem a estar una altra vegada en el suport a les famílies i tornem a trobar-nos-hi. I, què passa amb les escoles bressol públiques, les quals vostès en els pressupostos han, pràcticament, eliminat?

Nosaltres entenem les llars d'infants públiques com a eix vertebrador de qualsevol mesura d'atenció als infants, i això també està dintre de la Llei de suport a les

famílies. Com també, i ho posem en la nostra esmena, doncs, que en la llei també es contempla el contingut de la disposició addicional tercera de la llei, on es contempla que hi hagi una..., específicament es contemplen les famílies monoparentals i monomarentals en el sentit que explicava, que la família no és ja a Catalunya la tradicional.

Evidentment, també, tornem a estar en el punt 3. I vostè reivindicava en la seva moció i quan vostè va parlar amb el conseller: «Pagui el que deu en els ajuts amb fills a càrrec.» I nosaltres diem: «Sí, pagui el que deu, però a més a més» –diem en la mostra esmena– «recuperi la universalitat de la prestació econòmica per infant a càrrec, establint» –això sí– «les mesures que es determinin en funció dels trams de renda que tinguin els progenitors o els adoptants.»

Compartim la preocupació pel que fa, doncs, al que ha succeït en la banca amb participacions preferents, i, en aquest sentit, ho votarem a favor. I hi afegim un punt, que és el que hem parlat, que creiem que en aquest entorn que dèiem de crisi i en aquest entorn de protecció de les famílies, que va més enllà del suport específic, sinó que com a societat hem de ser capaços de crear i generar polítiques i recursos, per nosaltres una de les pitjors conseqüències de la crisi és la pèrdua de l'habitatge i per nosaltres un dels principals elements d'aquesta política vertebradora que es va fer des del Govern d'esquerres era la Llei del dret a l'habitatge, que ara ha deixat d'existir, i ha deixat d'existir perquè alguns ho han volgut així, que són els que han pactat òmnibus i els que pacten, doncs, en aquest sentit, deixar sense aquest dret la ciutadania de Catalunya.

Nosaltres volem en aquest cas emplaçar que les famílies que no puguin..., que hagin tingut accés a crèdit d'habitatge i que no el puguin retornar..., la intermediació també amb dites entitats per tal de buscar la millor solució a la situació que s'ha generat a tantes i tantes llars de Catalunya. Ens deien des de Càritas que a qui principalment s'atén és a famílies que no mengen, no perquè, pel sou que puguin tenir o per la prestació que puguin cobrar, no puguin comprar aliments, sinó que els han de destinar a no perdre la «vivenda». Un país que vol ser modern, un país que vol ser social i un país que vol tenir justícia s'ha de fer càrrec d'aquestes situacions.

Res més.

I moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, iHustre diputada. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i en el seu nom té la paraula la diputada Anna Figueras.

Anna Figueras i Ibàñez

Bé, doncs, moltes gràcies, president. Conseller, diputats, diputades... Una salutació especial al director general d'Infància i al secretari de Família, que avui ens acompanyen.

I abans d'expressar el posicionament del Grup Parlamentari de Convergència i Unió respecte, doncs, de la Moció subsegüent sobre protecció a les famílies amb menys recursos, permetin-me que els faci algunes reflexions o algunes consideracions sobretot a aquells que hi han fet esmenes.

Mirin, en concret jo voldria començar aquesta intervenció apel·lant al rigor parlamentari, perquè hi ha diferents grups parlamentaris d'aquesta cambra que ens tenen molt acostumats a intentar a partir de les esmenes desvirtuar les iniciatives parlamentàries transformant-les en una espècie de bombardeig o d'aiguabarreig, diguem-ne, de mesures insostenibles i irrealitzables amb un únic objectiu, que és erosionar el Govern, la qual cosa diria jo que fa un flac favor a la credibilitat del parlamentarisme català.

Mirin, concretament, en aquesta moció, que, com bé deia la senyora Xandri, tracta de buscar mesures concretes, molt concretes, quatre concretament, de defensa de la família amb menys recursos –ella les ha exposat: planteja mesures de suport a la maternitat; de promoció dels serveis d'atenció als infants prop dels llocs de treball de llurs pares; planteja també mesures per acabar amb el forat de més de 100 milions d'euros que l'anterior Govern va deixar de pagar als pares, això sí, els havien resolt els ajuts, però en canvi no els havien pressupostat, i finalment també abasta, doncs, aspectes dels afectats per les participacions preferents–, doncs, mirin, hi han alguns grups parlamentaris que hi han pretès incloure la renda mínima d'inserció, la dació en pagament, la proliferació d'escoles bressol públiques, l'accés de les dones a la interrupció voluntària de l'embaràs, i fins i tot n'hi han hagut, doncs, que, a través d'esmenes, alguns, insten aquest Govern a pagar ara, allò, amb immediatesa, els 100 milions d'euros que l'any 2010 van deixar de pagar a aquells pares i mares que sí que hi tenien dret.

Bé, en tot cas, segurament ho deuen vostès tot emascarar en aquest tractament transversal que mereix quelcom tan preuat com la família, però que els ben asseguro que no recull aquest degoteig de mesures inconnexes i..., bé, i que vostès volen amb les esmenes intentar colar, no?; un tractament transversal que ja els ben asseguro, i vostès ho coneixen bé –tractament transversal de la família–, que quedarà recollit en el Pla integral de suport a les famílies que està dissenyant, com bé saben, el Govern.

Mirin, vostès, amb aquesta munió de punts afegits, han intentat un cop més repescar diferents aspectes que no han anat prosperant en altres ocasions. I si volen seriosament treballar pel bé de totes les famílies, de totes, de totes elles, d'aquest país, comencin a aplicar el principi de coresponsabilitat que tenen en la situació actual i real que afecta tot el país i també totes les famílies d'aquest país.

Mirin, concretament, bé, i fetes aquestes reflexions, doncs, passem a la moció, que em queda molt poc temps. Des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió hem presentat esmenes en tots els punts que simplement tracten de reflectir i d'apostar per la real sostenibilitat de les mesures proposades pel grup proponent.

Respecte al primer punt, ja els ho va avançar el conseller, el Departament de Benestar Social i Família està elaborant un pla integral de suport a la família i entenem que aquest Pla de suport a la maternitat que vostès ens proposen no pot existir dissociadament del pla integral que ara els esmentava, no? Així, doncs, amb la voluntat de recollir les mesures proposades en la moció, els proposem un eix específic de suport a la maternitat dintre del Pla integral de suport a les famílies.

Pel que fa al punt número 2, mirin, vostès ho saben bé, la Llei 18/2003, de suport a les famílies, va ser impulsada i promoguda per un govern de Convergència i Unió, un govern que va començar a desenvolupar l'article 22, que ara es demana que es desenvolupi, i que va ser estroncat, aquest desenvolupament de l'article 22, quan va arribar un altre govern, que, precisament, doncs, en dèiem tripartit, no? Ara els proposem reprendre, d'acord amb la situació financera de la Generalitat, la possibilitat de promoure aquestes mesures.

Pel que fa al punt número 3, escoltin, també els ho va avançar el conseller, s'ha tramitat el pagament del 70 per cent dels ajuts per infant a càrrec de l'expedient 2010. I, tot i que la Llei 6/2011 –a la qual també vam donar suport o vàrem, diguem-ne, donar suport al fet que realment, doncs..., ajudar a promoure aquesta llei– diu que aquest pagament es podrà fer en un tràmit de cinc anys, el Govern s'està esforçant, i vostès ho saben bé, i així ho recull la transacció, perquè es puguin tramitar el 30 per cent dels pagaments restants l'any 2013.

Pel que fa al punt número 4, tot i que el Govern de la Generalitat no té competències en la matèria, perquè ja saben vostès que qui té competències és la Comisión Nacional del Mercado de Valores, doncs, el Govern està disposat a mitjançar –acabo ràpidament, president– per tal que els afectats per la comercialització de les participacions preferents que acudeixin a l'Agència Catalana del Consum puguin trobar vies de solució.

Per tant, en aquest sentit els hem proposat esmenes, i dir que, en ares del consens, doncs, n'hem acabat transaccionat. Jo ara lliuraré a la Mesa aquestes transaccions. I és per aquest motiu i per seguir donant suport, com ja ho ha fet el Govern però com ho seguirà fent, a les famílies d'aquest país que els demanem el seu suport també a aquestes transaccions.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i en el seu nom té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, vàrem seguir amb deteniment la interpellació de fa justament una setmana entre el grup proposant d'aquesta moció i el conseller de Benestar i Família. I voldríem mostrar, tant a través de la interpellació

com de la moció, una certa perplexitat i una constatació d'una contradicció entre allò que es proclama i allò que es fa, perquè, més enllà que estiguem aquí debatent sobre el plantejament o la imatge o la visió de cadascú sobre les famílies, jo crec que hi ha un tema que hem de posar en coincidència, i és en quina mesura allò que proclamem s'ajusta a allò que diem.

Anem, en primer lloc, al cas del Govern. El Govern què fa? Doncs, el primer que fa és situar el rètol de «família», això que no falti, en el departament i, a partir d'aquí, com aquell que obre un nou negoci, canvia el títol del negoci i el que fa és posar en liquidació tot l'interior, i per tant carregar-se, liquidar tot allò que són les polítiques de família del Govern de la Generalitat. Es liquiden tots els increments, les aportacions que hi havien hagut en temes d'ajuts a escoles bressol, es liquiden els ajuts universals a les famílies, i, això sí, al mateix temps, que no sigui dit, perdona, fa un regal fiscal a cinc-centes famílies d'aquest país. Potser quan estem parlant de «família», en singular, ens referim a aquestes famílies.

Però què fa el Partit Popular? Doncs, el Partit Popular ha tingut dues oportunitats, a través de dues lleis de pressupostos, per incidir en la política de família del Govern de la Generalitat. Em vaig estar mirant ahir el programa electoral del Partit Popular. Hi han fins a 176 referències a la família, pràcticament més de dues per pàgina. I vostès preguntaran: «Doncs, home, tenint en compte això, segurament que les referències en els diferents acords que han subscrit amb Convergència i Unió sobre acord pressupostari..., hi deu haver hagut també una correspondència de moltes referències al tema de la família.» Doncs, en l'acord que acaben de subscriure hi ha una única referència a la família, que a més a més fa referència al tema de la taxa turística.

El Partit Popular, que proclama pràcticament fins al cansament o intenta abanderar el tema de la família, a l'hora de la veritat, quan ha tingut poder o potestat per negociar pressupostos, no ha incidit ni el més mínim en tema de família. Tenia l'oportunitat en la Llei de pressupostos, però també tenia l'oportunitat en aquesta moció.

I ens hem quedat un xic perplexos, i aquí és la segona part, a banda de constatar les contradiccions, com un grup que proposa una moció que fa incidència –i cito literalment el seu títol– «a les mesures de protecció a les famílies amb menys recursos»..., com es pot fer una moció que no parli, per exemple, de la renda mínima d'inserció de la qual es beneficien moltes famílies d'aquest país i que el Govern de la Generalitat o el Govern de Convergència i Unió, amb el visticlau, com està succeint darrerament, del Partit Popular, no només va sotmetre aquestes famílies a un autèntic calvari el mes d'agost, sinó que a més a més ha restringit el seu accés.

Igualment com tampoc podem entendre com, en una moció que fa referència, reitero el títol, «a les mesures de protecció a les famílies amb menys recursos», no hi hagi ni tan sols una referència a les conseqüències que tindrà el fet d'haver reduït l'aportació de la Generalitat

per a finançament de places d'escola bressol i que acabarà repercutint finalment en l'usuari o usuària.

Igualment com tampoc arribem a entendre com, en una moció que fa referència a les mesures de protecció a les famílies amb menys recursos, tampoc hi hagi cap tipus de referència a una esmena que apareix en la llei d'acompanyament del pressupost, en la llei de mesures, però, amb la qual es restringeix també el dret dels funcionaris d'aquest país al tema de percebre el cent per cent del seu sou quan redueixin una part del seu horari laboral també per tema de baixa per maternitat.

Igualment com tampoc entenem com, en una moció que fa referència a la protecció de les famílies amb menys recursos, no hi hagi cap tipus de referència –en aquest sentit, ho entenem, perquè el Partit Popular n'és el màxim responsable, amb la complicitat també de Convergència i Unió– a una via també d'ajuda de moltes famílies d'aquest país com és la paralització del desplegament de la Llei de dependència.

Això són les qüestions que preocupen el futur de les famílies d'aquest país i no disquisicions més o menys metafísiques com les que vostès feien en la interpellació de fa una setmana. Això és el que finament acaba incidint en la política de suport a les famílies. I això no apareix en la seva moció.

Vostès han acabat fent una moció que, francament, jo crec que vàrem començar amb un cafè i al final no arribem ni tan sols a un cafè amb llet; és una cosa tan diluïda com..., per exemple, que quan parla del tema de fer efectiu els endarreriments en els quals el Govern de la Generalitat ha tingut fins a un any per posar-se al dia, diu el següent, diu: «Fer efectiu el pagament preferentment entre els anys 2012 i 2013.» Home, si haguéssim posat ja directament «el segle XXII», segurament que tots plegats hauríem estat una miqueta més tranquils, igualment com les famílies d'aquest país. O en la qual també es comenten altres històries com «promoure el desenvolupament, si les disponibilitats pressupostàries ho permeten, del contingut dels articles 22 i 27 de la Llei de suport a les famílies».

Nosaltres entenem francament que a una moció que ja havia començat malament i que acaba malament en la mesura que es dilueix d'aquesta forma, difícilment hi podem donar suport i més tenint en compte, ho repetixo, que els problemes que avui afecten les famílies d'aquest país no apareixen ni molt menys en aquesta moció.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, il·lustres diputats i diputades, la crisi econòmica fa patir les famílies; hi ha risc d'exclusió en aquest sentit,

i crec, doncs, que entre tots hem de fer tots els esforços per construir aquest país inclusiu que volem, no?

I en aquest sentit penso que cal consolidar una atenció especial a les famílies, a tot tipus de famílies existents a Catalunya, perquè puguin tots els seus membres gaudir dels seus drets i d'enfortir els deures per la convivència. M'estic referint a una família com a institució essencial, com un element socialitzador i de transmissió de valors, però també una família com a unitat bàsica on les persones desenvolupen el seu sentit de pertinença a partir del qual podem construir un país millor.

Celebro que el Partit Popular, doncs, se sumi a aquestes inquietuds socials. I en aquest aspecte, doncs, no més fer referència que també seria bo que expliquessin com pensen finançar tots aquests plans de suport a les famílies que plantegen a la moció. Quan vostès, doncs, malauradament, tenen la responsabilitat de governar a l'Estat..., dic «malauradament» per les conseqüències que estan produint en aquests moments, que el Govern del Partit Popular no paga el que deu a Catalunya i ens crea un problema a l'hora de poder disposar dels recursos suficients per desenvolupar qualsevol planificació de les que fem en tots els àmbits.

Tinc l'esperança que vostès, doncs, puguin influir en el Govern de l'Estat perquè acabi amb aquesta asfíxia financera que s'està produint i aconseguixin que pagui el que ens deu per poder desenvolupar tots aquests programes, dels quals tots som participants, tots els donem suport, i, com no podia ser d'una altra manera, jo donaré suport a aquesta moció.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta, senyor conseller, diputats i diputades, Solidaritat sent una incomoditat important davant d'aquesta moció. Sobretot creiem que grinyolen molts aspectes de la seva expressió, del concepte mateix de la moció, i alguns dels aspectes del seu contingut. En certa manera sembla com producte d'una altra època, com si la història s'hagués parat, com si el PP ens convidés a actuar, en certa manera i en alguns punts, des de la mala consciència i el paternalisme, més que no pas de la modernitat. També trobem flagrants contradiccions entre el que es demana i el que el Partit Popular està fent des del Govern d'Espanya, no?

Bé, creiem que no es pot donar suport al pla de maternitat que proposa el PP si en desconeixem el contingut. Trobem absolutament extraordinari, no?, que un partit polític d'aquesta cambra ens proposi, doncs, que donem suport a una cosa que encara no està definida; vull dir que... I menys venint del Partit Popular, eh? Un xec en blanc és el que ens demanen? Doncs, no el tindrà. De cap de les maneres el podem donar a un partit que de la seva sensibilitat social en sabem una estona, no? Només cal mirar el que està passant

aquests dies a l'Institut Lluís Vives de València per saber quina és la sensibilitat social d'aquest partit.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Conseller*, diputadas, diputados, nosotros compartimos la necesidad de intensificar el apoyo a las familias en esta época de crisis especialmente cruda, que se ceba además en muchísimas familias. Y nos parece imprescindible dar apoyo a la mujer para que deje de ser objeto de discriminación con motivo de su embarazo y maternidad.

Son heroínas, aquellas mujeres que consiguen, primero, después de un embarazo, mantener su empleo, a pesar de la especial protección que se otorga en la legislación laboral. Las mujeres, aquellas que consiguen superar el embarazo y llegar a la empresa y reincorporarse a su puesto de trabajo, frecuentemente se encuentran con que son aparcadas y apartadas de su carrera profesional, en el caso de que pidan una disminución de jornada.

Yo no sé si a través de un *eix específic* en este plan integral de apoyo a las familias o de qué manera hay que intentar que esto no ocurra. Y desde luego no es la mejor manera hacer lo que se ha hecho en la reforma laboral, que es quitar apoyo a las bonificaciones en la contratación que tenían aquellos empresarios que mantenían el empleo de la mujer que había tenido un hijo, que se reincorporaba tras su maternidad. De todas maneras, es igual, valga por lo que valga, nosotros apoyaremos esta moción, aunque somos pesimistas al respecto.

Por supuesto, nos volvemos a encontrar con incumplimientos flagrantes, como nos encontramos el otro día cuando la moción de las *escoles bressol*. Creo que con esta enmienda se ha dado un aplazamiento de pago al Govern al permitirle y considerar objeto de pacto que termine de pagar lo que debe en el año 2013.

Por último, respecto a las participaciones preferentes, nos parece que el Govern se debería implicar –no entendemos si no se ha implicado todavía–, como mínimo, en pedir explicaciones desde Consum al respecto, y como mínimo creemos que tendría que implicarse e intermediar entre las entidades y estas familias que han visto atrapados sus ahorros de toda una vida.

Gracias.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula la il·lustre senyora Marisa Xandri.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, diputats, diputades, en primer lloc, donar les gràcies a tots els grups

parlamentaris que han presentat esmenes a aquesta moció, independentment de les discrepàncies que puguem tindre a l'hora de tractar el tema de la família.

En aquests moments, jo crec que tots els grups ja disposen de..., tal com ha quedat definitivament la moció, després que hàgim transaccionat algunes esmenes amb Convergència i Unió, i, per tant, es sotmetrà a votació aquest document final. Inclourem també, com ja s'ha dit, un punt a la moció fruit de la transacció d'una esmena d'Iniciativa en què s'insta el Govern a detectar aquelles situacions en què el crèdit a l'habitatge pugui representar un problema familiar i social, i mitjançar amb les dites entitats per trobar solucions, incloent-hi la dació en pagament.

I aquí voldria destacar l'anunci del ministre d'Economia, Luis de Guindos, que el Govern espanyol es posarà a treballar per fer possible la dació en pagament per a famílies més desafavorides que tinguin tots els seus membres a l'atur i que, a més, no disposin de recursos addicionals per a afrontar el pagament de la hipoteca.

Quant a la resta d'esmenes, presentades per Iniciativa, Partit Socialista i Esquerra Republicana, no podem acceptar-les, per dos motius principals: o perquè disten del que nosaltres plantejem en la nostra moció, o perquè part del seu contingut ja es troba recollida en els punts de la moció.

I, per acabar, jo només volia fer un especial èmfasi en les esmenes que ha presentat el diputat d'Esquerra Republicana, el senyor Bosch, que, tot i coincidint en alguns punts, no podem acceptar-les, perquè, més que esmenar, podríem dir que vostè ens ha presentat una nova moció. I, per tant, l'emplaço que presenti una nova interpellació, amb la moció subsegüent.

Gràcies, presidenta; gràcies, diputats, diputades; gràcies, conseller...

(Pausa. Núria Ventura Brusca demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Ventura?

Núria Ventura Brusca

Sí, presidenta, per demanar votació separada dels cinc punts de la moció. Un a un, sí.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Passarem a votar la moció número 16, amb les esmenes incorporades de Convergència i Unió i l'esmena incorporada d'Iniciativa per Catalunya que es converteix en un punt número 5. La votarem punt per punt.

Votem el primer punt de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 81 vots a favor, 40 en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 2 de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 81 vots a favor, 13 en contra i 37 abstencions.

Votem el punt 3 de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 80 vots a favor i 50 en contra.

Votem el punt 4 de la moció.

Comença...

Ha estat aprovat per 131 vots a favor.

Votem el punt 5 de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 131 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el servei ferroviari entre Lleida i la Pobla de Segur (tram. 302-00106/09)

Passem al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el servei ferroviari entre Lleida i la Pobla de Segur. (*Pausa. Remor de veus.*) Moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'honorable senyor Joaquim Llena.

(*Persisteix la remor de veus.*) Senyores diputades i senyors diputats, prego que mantinguin silenci.

Joaquim Llena i Cortina

Gràcies, molt honorable presidenta. Si li sembla, acabo d'esperar que els senyors i senyores diputats deixin la cambra...

Gràcies, molt honorable presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable conseller, bé, jo crec que el que farem avui és una bona notícia per al conjunt de les terres de Lleida, però de manera molt especial per a les dos comarques del Pallars, per a la Noguera i per al Segrià. Rectificar és de savis, i els he d'agrair, de manera molt especial al conseller de Política Territorial, a tota la seva gent i a la diputada encarregada de pactar i de parlar al voltant d'aquesta moció, la bona actitud, la bona predisposició, i insisteixo que el que acabarem fent és una bona notícia per al conjunt de les comarques de Lleida.

A mi, l'altre dia, després de la intervenció des d'aquí, del faristol, algun diputat o diputada m'anaven preguntant per què havia dit que baixar del Pallars o pujar amb autocar era una cosa complicada i que s'havia d'experimentar. Doncs, ho havia dit perquè des dels nou anys ho he hagut d'anar practicant. I, la veritat, és que, en aquells moments, estàvem dotze hores per arribar des del meu poble fins a Barcelona, i ho feia cada quinze dies... (*Veus de fons.*) No se sent? Perdó... I cada cop que algú em parla d'autocars em porta records,

bons en part, d'una infantesa i d'una adolescència divertida, però em porta records molt durs.

Bé. Més enllà de les històries personals, i el tren, el que pretenia aquesta moció és garantir la continuïtat del servei ferroviari de la línia Lleida - la Pobla - Balaguer; que la Generalitat de Catalunya assumís, a més de la gestió que ara té Ferrocarrils, la prestació del servei encarregada actualment a Renfe; que el Departament de Territori i Sostenibilitat i Ferrocarrils de la Generalitat concerti les decisions amb els alcaldes i amb els agents locals de tot un territori, de tot el territori de la línia, i que, d'acord amb tots els agents implicats, es faci una nova proposta horària d'acord amb les necessitats de mobilitat de la ciutadania, i que alhora pugui enllaçar amb els diferents serveis ferroviaris, ja siguin trens d'alta velocitat, Avant, AVE o amb la resta de serveis d'autocars.

Cinquè, periodificar i concretar la modernització dels trens que operen en l'actualitat, tot substituint-los per trens més lleugers i fer-ho en un temps raonable i prudencial.

I sisè, impulsar uns nous plans de dinamització del tren, en la mateixa línia que la campanya «El tren dels llacs», perquè, hi insisteixo, aquest tren és un tren que hauria de ser patrimoni del conjunt de catalans i catalanes. Per les característiques paisatgístiques, pels indrets per on passa, i també perquè dona vida a dues comarques... –que també els ho explicava l'altre dia–, dues comarques que han patit des de sempre una contradicció tremenda, de mirar com els seus veïns de la Plana poden tirar endavant amb els regadius i de mirar com els altres veïns de l'alta muntanya tenen el turisme com a revulsiu per a la seva economia, i aquí, aquests dos territoris, podríem dir que són terra de ningú.

Hem arribat a tot un conjunt de transaccions i d'acceptació d'esmenes que jo diria que dona satisfacció al conjunt dels grups. Acceptem la major part d'esmenes presentades per Convergència i Unió, exceptuant-ne una que l'hem acabada transaccionant amb Iniciativa.

Acceptem la proposta d'Esquerra Republicana de fer un estudi de viabilitat del tren, i també, ja que el fem, intentar veure quines possibilitats reals hi hauria d'estimar el tram ferroviari quan els temps, evidentment... –estem totalment d'acord, senyor Mòdol–, quan els temps siguin propicis. I, finalment, una campanya que estimuli l'ús del ferrocarril també en les comarques de muntanya.

Amb posterioritat, lliurarem la transacció i, si cal, li donarem lectura i ho acabaré d'explicar en el següent torn d'intervencions.

Gràcies, senyors diputats; gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per a la defensa de les esmenes té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Carmel Mòdol.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, senyors consellers, bé, nosaltres també manifestem la satisfacció, com ara mateix acaba de fer el senyor Quim Llena, i, després de la intervenció, la interpellació que va respondre l'honorable conseller, el senyor Recoder, que creiem que desapareix aquell fantasma, aquella ombra que s'havia situat sobre el futur de la línia de tren fins a la Pobla de Segur.

El paper que avui aquí quedarà segellat amb una votació afirmativa i en el qual el Grup de Convergència i Unió també hi ha tingut un paper predominant –perquè és el grup majoritari de la cambra, és el grup que governa, i, per tant, el seu paper era fonamental– creiem que obre unes expectatives noves, malgrat que s'havia començat molt malament, no?

Però el fet que expressem aquesta satisfacció, que ja havíem expressat el compromís del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, incloent-ho en l'anterior moció que s'ha votat, sobre infraestructures, on ja feien referència explícita al tren de la Pobla, i que esperem que el Grup del Partit Popular, que l'ha votat contràriament en la moció anterior, ara modifiqui la seva posició i la voti favorablement..., ho desitgem i ho esperem amb candeletes, perquè sigui una posició unànime. Com deia, malgrat això, hi ha una sèrie d'ombres de cara al futur que entenem que convé esvaïr, en certa manera. Una cosa és que el Govern, durant el que queda de legislatura –perquè aquesta proposta de resolució obliga el Govern durant aquesta legislatura–, faci les inversions pertinents, que les compromeses no són molt importants, des del punt de vista de la seva quantia, perquè el tren de la Pobla torni a ser una realitat.

Nosaltres vam presentar durant l'any 2011 una proposta de resolució que va ser votada per unanimitat a la Comissió de Territori i Sostenibilitat on ja parlàvem de l'estudi de viabilitat d'allargar la línia de tren, donar aquesta major mobilitat a les comarques pirinenques, perquè, com és sabut, el senyor Llena feia una referència personal a les vicissituds del transport per aquelles comarques. I els que hi hem passat sabem que realment aquestes vicissituds són certes; vull dir, si vas una mica tip i agafes un autocar, pots arribar fent, diguéssim, fent una opció escatològica al final del viatge, no?, i el tren dona unes altres seguretats, unes altres garanties.

Assegurar la mobilitat, també, per ferrocarril a les comarques pirinenques per al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana és una prioritat. Per això creiem que l'estudi de viabilitat, que no és la inversió en si mateixa, sabem que en el tema de la inversió hem d'esperar que la capacitat financera de la Generalitat sigui més alta o que directament tinguem la independència com a país, que també ho podem fer durant aquesta legislatura, amb la qual cosa la capacitat, segur, financera, segur que serà més alta..., com deia, la inversió en la via ferroviària la farem en el seu moment, però sí que és important fer, ja, l'estudi de viabilitat perquè això no són diners, són hores, són tècnics, i és fer un estudi acurat i a consciència.

Nosaltres creiem que aquesta és una inversió molt rendible per al conjunt del país i per a les comarques pirinenques. Vam aconseguir, com deia, el 2011, que s'aprovés una proposta de resolució per unanimitat; vam incloure obrir partida, tampoc no es fixava la quantitat, a aquesta esmena als pressupostos de la Generalitat que vam votar la setmana passada, i la nostra sorpresa, desagradable en aquest cas, va ser que el tripartit governant a Catalunya –em refereixo concretament al Partit Popular, Convergència Democràtica de Catalunya i Unió Democràtica de Catalunya– van fer que aquest..., el vot d'aquest tripartit va rebutjar aquesta esmena que era absolutament sensata i d'acord amb aquella proposta de resolució aprovada per unanimitat, no? Li agraïm al Grup Socialista que ens l'hagi incorporada.

I, lògicament, com no pot ser d'una altra manera, votarem a favor de la moció, esperant que la ciutadania de Lleida rebi aquest missatge positiu i d'optimisme, sobretot les dos comarques afectades, la de la Noguera i la del Pallars Jussà, com assenyalava el senyor Llena, però també el futur de les altres comarques de muntanya, que vegin, d'una vegada per totes, vehiculada la seva mobilitat a partir d'una infraestructura de futur.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Vendrell.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades, també expressar la satisfacció per aquest acord i per aquesta moció. Perquè el clam que hem sentit aquests dies a les comarques del Pallars, la Noguera i el Segrià, aquest «Volem lo tren» que hem sentit reiteradament, no és una reivindicació amb component sentimental, com va dir el conseller a la interpellació. És fonamentalment la reivindicació d'un dret, del dret a la mobilitat de les persones d'aquestes comarques.

Els ciutadans i les ciutadanes han de tenir accés a un transport públic de qualitat, amb independència del lloc de Catalunya on visquin. El tren no transporta ferro, com també va dir el conseller, transporta un bon nombre de viatgers, de persones: 227.000, el 2010, i ho feia de forma creixent des de la transferència i modernització de la línia; recordem que a l'any 2000 només transportava 90.000 viatgers.

Però «Volem lo tren» és també la reivindicació del dret a un futur millor per a les comarques del Pallars i la Noguera; unes comarques que ara amb la crisi veuen com s'incrementen problemes endèmics, com el despoblament, l'envelliment de la població, la pèrdua de pes econòmic.

Per saber que el ferrocarril és futur només cal mirar a Europa: a Europa s'amplien les xarxes ferroviàries, a Europa hi ha desenes d'exemples de connexions com les que tenim entre Lleida, Balaguer i la Pobla. Però,

a la gestió de la reducció del tren de la Pobla, el Govern ha fet el mateix que fa amb tot, que fa amb l'educació i que fa amb la salut: primer, retallar abans que plantejar-se racionalitzar; després, avantposar l'apunt comptable abans que valorar l'eficiència socioeconòmica d'un determinat servei –en aquest cas, la retallada només suposa el 0,07 per cent del pressupost del departament, una gran contribució a la reducció del déficit–; generar conflicte abans que dialogar, perquè el Govern va iniciar el diàleg creant una comissió de seguiment amb el territori, però quan la decisió que la reducció de línies ja era un fet i no abans, abans només es va informar. I a més, creiem que s'ha fet de forma innecessària i absurda, i per això celebrem aquesta rectificació, perquè el Govern des del 2005 va invertir 60 milions en la modernització de la línia, i perquè el conseller l'altre dia ens explicava tot un seguit de mesures que no tindrien sentit si la línia quedés reduïda i infrautilitzada.

Mantenir i millorar el servei de la línia ferroviària genera un cercle virtuós: millor servei, més demanda. I reduir el servei genera un cercle negatiu: reducció de l'oferta que porta al final a menys demanda i a traslladar usuaris cap a altres mitjans de transport.

El Govern reconec que ha tingut un mèrit, no?, que és aconseguir la mobilització de les comarques afectades i un acord unànime en la defensa del tren d'ajuntaments, de la Cambra de Comerç, de la Diputació i d'entitats de tot tipus; han aconseguit que la gent sortís al carrer amb dues manifestacions en defensa del tren. I això no és fàcil i té el seu mèrit, no?

El tren Lleida - Balaguer - la Pobla és un tren de baixa ocupabilitat. Això és cert. Però la qüestió és: hi ha marge per guanyar nous viatgers, per millorar la seva eficiència? Nosaltres estem convençuts que sí, que hi ha marge; que, en lloc de reduir el servei es poden fer coses, i coses gens complicades, com coordinar els horaris de bus i de tren, automatitzar la infraestructura, el canvi d'agulles, coordinar millor els horaris amb l'alta velocitat, instal·lar dispensadors automàtics, i, evidentment, adquirir nous trens. I, en aquest sentit, hem presentat una esmena, que ha estat transaccionalada, perquè hi hagi una data concreta, un límit, i que no sigui indeterminat per a la compra d'aquests trens.

I una cosa que em sembla també molt important i que hi és a la moció presentada pel Grup Socialista, no?, que el servei l'operi Ferrocarrils de la Generalitat. Ferrocarrils ho ha demostrat, ha demostrat que ho gestiona bé, que ho fa bé, i que ho fa millor que Renfe. Mirin si es poden fer coses per racionalitzar i guanyar en eficiència abans que retallar.

L'acord a la moció, que el celebrem, és un reconeixement que aquestes alternatives existeixen, que aquestes alternatives hi són, que es pot promoure el transport del ferrocarril, que pot ser eficient i que pot guanyar terreny. I és un reconeixement també que el Govern hauria pogut actuar d'una altra manera.

Votarem la moció, tal com queda amb totes les esmenes incorporades, tot i que ens hauria agradat que s'hagués pogut anar més enllà del punt 1. Ens agradava més el text original, que deia «tornar a les freqüències que hi

havia abans del 6 de febrer». Perquè aquest ens semblava un bon punt de partida i ens semblava un missatge clar. I perquè deixar la línia igual suposaria matar aquest servei ferroviari. Vetllarem i esperem que això no sigui així.

Com els deia al principi de la meua intervenció, volem lo tren perquè és un dret i perquè és futur. El que no volem és tornar al passat, i en aquest país estem fent un retorn al passat en massa coses. No volem tornar al 1984, quan també es reivindicava el manteniment del tren de la Pobla i Renfe el volia tancar.

Per això donem suport a la moció, perquè és un senyal positiu per a les comarques lleidatanes que almenys, que sembla que hi ha una aposta pel ferrocarril i per la línia del tren de la Pobla. Vetllarem perquè sigui així.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Marta Alòs.

Marta Alòs López

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, diputats, diputades..., bé, substanciaré la moció. El diputat Llena també vol, doncs, que aquella ambició de projecte de l'any 51, que arribava de Lleida a Sant Giron, doncs, el vegem un dia, no?, acomplert, però..., travessant tots els Pirineus, però anirem treballant.

Vostè recordava, doncs, moments de la seva adolescència, de la seua etapa estudiantil, i segur que també algun moment actual, també. Jo també l'utilitzo, aquest tren, però si us plau per força he d'utilitzar, doncs, un altre transport que acompanyi..., perquè el trajecte no és només Sort, sinó que vagi una mica més enllà, que és una pedania de Sort que és Altron, el paradís, eh? Vostè ho sap, perquè, doncs, vostè també és d'aquelles terres, i el Pallars li té el cor robat.

Crec que avui –i vostè ho ha dit– substanciaré un molt bon acord. No sé si és perquè vostè és del Pallars, a mi també el Pallars me té el cor robat, sóc de Lleida, i el diputat Vendrell ve de Camarasa, no? Jo crec que hi va haver un factor molt aclaridor per part de la interpellació que vostè, diputat Llena, li va fer al conseller, en la qual cosa ell va dir: «No tenim la voluntat de tancar el tren de la Pobla», es va mullar molt en aquest sentit, no? I, per tant, doncs, la inversió dels 725.000 euros per millorar el túnel del coll de Porta, i després l'1,8 milions en costos d'explotació, doncs, demostren aquesta voluntat, no?, si no és que volem llençar els diners, que no és la voluntat ni el moment, mai. Per tant, això està dit, també està escrit, no cal donar més voltes en aquest sentit.

Sabíem, tots plegats, que calia adequar un altre model de gestió, que això està al Pla de transports de viatgers 2008-2012, no? Volem un tren que sigui competitiu, això els dos diputats que han intervingut, doncs, ho han dit, i tingui la seguretat, diputat Llena, això ja n'han parlat..., de la Noguera al Pallars farem el que

vulgui la gent, que tingui un bon transport públic i una cobertura també del tren del Pallars.

Parlem en la moció d'un tema força important, i vostè ho ha citat, diputat Llena, que és el servei turístic. Aquest tren té els llacs, eh?, aquesta «garrafeta», que en diem, doncs, de Lleida. És un tema molt important de la zona, el paisatge, el servei de restauració; per tant, que vingui gent a visitar els dos Pallars, la Noguera, que té un atractiu potentíssim, i que a més deixin diners, que això és molt convenient. Vostè ho ha parlat també específicament del Pallars Jussà; el Pallars Sobirà podríem dir que té una realitat, doncs, diferent, no?

Recordo també perfectament el que deia el diputat Vendrell quan parlava, doncs, que es volia tancar, fa uns anys, el tren de la Pobla, i ens hi vam posar tots plegats, unànimement, a defensar-lo; una defensa unitària, ara també, per part del Govern, i també de tots els diputats d'aquesta cambra, no? I aquesta és la voluntat, arribar a un acord. I aquesta moció, doncs, ho demostra. Hi ha hagut diàleg, eh?; també amb el diputat Mòdol, que el diputat Llena li recull aquesta esmena. Per tant, hi ha hagut diàleg.

Nosaltres, per la nostra part –i ja vaig a les esmenes–, doncs, ja ho ha dit el diputat Llena, n'hi presentem quatre. La primera fa una referència..., gairebé és la moció inicial, no?, i, per tant, les inversions actuals en infraestructura i en la compra dels dos nous trens que ja parlava el conseller, doncs, ja milloraran aquest servei.

A la segona, hem posat una addició que és un complement que especifique la futura gestió per a fer-ho de forma directa o indirecta. Potser ho faran els Ferrocarrils directament, però si trobem un promotor que ho pugui fer voldrà dir, doncs, que això té molt atractiu també econòmicament, i, per tant, és un concepte que un operador privat li pot trobar també un cert atractiu.

La tercera esmena parla de la comissió de seguiment, eh?, que també en parlava el diputat, i, per tant, aquí hi haurà implicats des de Ferrocarrils, alcaldes de la Pobla i de Lleida, el president dels consells comarcals del Segrià, de la Noguera, del Pallars Jussà, els delegats del Govern..., o sigui, tots implicats en un diàleg constant, fidel, amb un objectiu comú.

Després havíem presentat una quarta esmena, que hem transaccionat amb el diputat d'Iniciativa i amb el diputat Llena, que jo crec que en millora el redactat, i el que en traïem, doncs, són els punts que especifiquen el model de tren, perquè n'hi ha alguns que no operen, d'altres estan operant, i, per tant, la compra no sabem quin nom tindrà o quina denominació tindran aquests models. Per tant, millora de gestió, rendibilitat en un futur proper i, per damunt de tot, voluntat de servei públic.

Agraïm moltíssim, diputat Llena, aquesta cordialitat, aquest front comú que fem per reblar el clau, per tranquil·litzar també la gent de les comarques de la Noguera, del Pallars Jussà, i també, de rebot, la gent del Pallars Sobirà que pugui agafar aquest transport. Volem agrair, doncs, aquesta feina feta, l'aposta uni-

tària. També donar les gràcies, doncs, al Govern, que es va mullar tant, a través del conseller en la interpellació. I, per tant, col·lectivament desitgem una llarga vida al tren.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, estic convençut que tots els diputats i diputades d'aquesta cambra volem fer tots els esforços per millorar la línia de tren entre Lleida i la Pobla. De fet, és una línia que va desatendre Renfe, que l'Estat anava a tancar i que la Generalitat se'n queda la gestió, tot i els problemes de finançament que arrossegava. En aquest sentit, doncs, a la vegada que defenso que cal complir amb les ràtios d'eficiència i, de fet, s'està fent amb la racionalització de la freqüència de busos, de trens, de metro, s'està fent també a l'hora d'aturar segons quines obres, i altres mesures que no agraden però que entenc que són necessàries per a una correcta política de mobilitat nacional, també estic d'acord que no podem desassistir les persones de la Noguera, del Segrià i del Pallars. Per això estic a favor de la moció.

Entenc que es demani un estudi per part del Departament de Territori i Sostenibilitat per incrementar el nombre de trens, per substituir els trens actuals per trens més lleugers i més eficients, que aconseguixin fer el trajecte amb el temps d'una hora i quart, que segur que incrementarà el nombre de viatgers i farà el servei, doncs, rendible. En aquest sentit, també penso que Ferrocarrils s'ha de quedar no només la gestió, honorable conseller, sinó també, si pot ser, la prestació del servei, per evitar que continuï aquesta qüestió en mans de Renfe.

També estic a favor del que planteja la moció de cara a l'estiu, mantenir i potenciar el tren dels llacs, perquè entenc que això genera turisme, això produeix riquesa i ajudarà a finançar el tren la resta de l'any.

Moltíssimes gràcies, i votaré a favor de la moció.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Moltes gràcies, presidenta. Des de l'escó, simplement per donar suport a la moció, a les possibles esmenes transaccionals que s'hi incloguin, i sí que, evidentment, vigilarem d'una manera especialment atent el fet que aquesta moció es compleixi i, per tant, es porti a la pràctica i no acabi només en una declaració parlamentària.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, *conseller*, diputados, diputadas, Ciutadans també se sumará a la transacció y a los acuerdos adoptados entre el Partido de los Socialistas de Cataluña, Convergencia e Iniciativa, pero no quiero dejar pasar el momento para afejar la conducta del Gobierno. Este Gobierno tiene un mal proceder habitual, que se ha convertido en la norma de comportamiento político.

Pondré el ejemplo, en su relación con los funcionarios públicos: se suspenden los acuerdos, se suspenden los pactos laborales, se suspenden los convenios y ahora vamos a negociar. Un paralelo menor es lo que ha sucedido con el tren de la Poble: ustedes sacrifican la línea, proponen unos horarios imposibles, y ahora se sientan a negociar, pero ¿cuando tomaron la decisión no lo pensaron, esto? ¿No pensaron que era bueno hablar con los alcaldes del territorio? ¿No pensaron que sería bueno evaluar cuál era el impacto de la medida sobre la realidad de movilidad de la zona? ¿No pensaron en esto? Luego, ¿por qué lo hicieron? ¿Para ahorrar el 0,07 por ciento del presupuesto de su departamento? Esta es su sensibilidad con el territorio, vienen aquí, se ponen ustedes estupendos diciendo lo que había que hacer. Pues, ¡haberlo hecho, hombre!, haberlo hecho en su momento, que es cuando tocaba, y no tomar una decisión unilateral, que evidentemente iba a tener una respuesta en el territorio.

Ahora hacen ustedes lo normal, que es que, cuando se tiene que racionalizar un servicio, se tiene que mirar cuál es su impacto, el impacto de la decisión sobre el territorio, pero no a posteriori, no *ex post*, sino antes. Eso es un gobierno que gobierna de una forma racional.

A mí hay cosas que me sorprenden; por ejemplo, el tema de la gestión y que Renfe deje de ser operador, y que sea directa o indirectamente. Pero, vamos a ver, ¿ustedes se piensan que algún operador les va a ofrecer mejores condiciones que Renfe, actualmente? Pero ¿esto lo dicen en serio? ¿Realmente se lo creen? Pues yo creo que no. Entonces, yo no sé si su obsesión es que Renfe deje de ser el operador en Cataluña, porque ustedes le tienen la manía, porque se llame Renfe, le encanta que se llame Ferrocarriles, o le encanta que se llame Renfe o algún nombre que pusiera un «punto» o un «dot». Pero sería bueno que pensarán también en las personas que prestan servicio en esa línea, en la Renfe, en sus conductores, en las personas que trabajan, antes de tomar una decisión precipitada que solo tiene como objetivo expulsar a Renfe de operador; ni más ni menos.

Y los trenes, ¿los van a comprar ahora ustedes? ¿Los van a comprar de sus presupuestos? Y ¿tienen dinero? Pero en paralelo ¿ustedes querían prácticamente cerrar el servicio? Desde luego, un cúmulo de...

La presidenta

Senyor diputat...

Jordi Cañas Pérez

...contradicciones –y acabo, presidenta–, un cúmulo de contradicciones de un gobierno que parece que no tiene claro dónde quiere ir, y a veces la realidad, por suerte en este caso, se acaba imponiendo y el acuerdo en la negociación se acaba consiguiendo, a pesar del comportamiento y de la inercia de este Gobierno.

Gracias, presidenta, *conseller*, diputados...

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Dolors López.

Dolors López Aguilar

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, diputats, celebren la iniciativa del Grup Socialista per parlar del tren de la Poble, per parlar dels últims fets que han succeït al voltant d'aquesta línia d'aquest tren, no?, igual que celebren l'acord que han manifestat els representants dels diferents grups parlamentaris que m'han precedit en l'ús de la paraula.

El tren de la Poble és un element de cohesió territorial i un instrument fonamental de promoció turística de les terres de Lleida, de la província de Lleida. I després de molts anys de constant insistència se'n va transferir la competència a la Generalitat, concretament l'any 2005, amb un compromís de l'aleshores Govern tripartit d'invertir 77 milions en la seva modernització. Finalment, aquests 77 milions van quedar en poc menys de 60. Per tant, ja està bé que ara els socialistes presentin aquesta moció subsegüent a la interpellació, però també hauria estat bé que l'aposta tan decidida que fan ara pel tren de la Poble hagués estat igual quan governaven la Generalitat i que va coincidir, precisament, amb el traspàs de la línia.

En el seu moment semblava que tots els problemes d'aquest tren es solucionarien amb el traspàs, però ha estat tot el contrari: en aquest temps ni s'ha millorat el servei ni la qualitat del viatge, i, finalment, governant Convergència i Unió el que s'ha fet és reduir les freqüències a la seva mínima expressió, un sol viatge d'anada i un sol viatge de tornada. Per tant, celebren una altra vegada l'acord i el consens a què s'ha arribat i l'acceptació per part de Convergència de les esmenes que els diferents grups han presentat a aquesta moció.

Però també cal dir a Convergència que, si algú ha parlat insistentment de reequilibri territorial, aquest ha estat precisament el Partit de Convergència i Unió quan governava, quan estava a l'oposició i ara, quan ha tornat a governar. I amb la supressió de freqüències el que pretenien fer és carregar-se *de facto* aquesta línia i, com a conseqüència, aquest reequilibri de què tant han presumit sempre.

S'han suprimit quatre viatges, dos d'anada i dos de tornada, i s'ha fet a esquena del territori, amb una decisió unilateral del Govern que ara sembla –sembla, i ja ho celebren– que es vol arreglar. L'excusa: 700 milions d'euros anuals, que, evidentment, són molts di-

ners, no ho negaré, però el factor econòmic no sempre i necessàriament ha de primar sobre el factor social. I estem parlant d'un servei públic, no d'una empresa privada, que òbviament ha de guanyar diners; parlem d'un servei públic, i la rendibilitat econòmica és també important, però no l'única a considerar.

I aquesta línia la utilitzen estudiants i molta gent gran, sobretot, a més dels turistes, que serveixen per a revitalitzar una zona de muntanya, com és el Pallars Jussà, i també, per proximitat, el Pallars Sobirà. La proposta alternativa dels autobusos, qualsevol que hagi anat alguna vegada als Pallars sap que no és precisament la via més còmoda per a anar per aquelles carreteres i per a fer aquest viatge.

Per tant, la supressió d'aquests viatges ha fet saltar les alarmes a tot el territori, amb el temor que aquesta supressió sigui un primer pas per a tancar definitivament la línia. Del Govern, ja va dir el conseller Recoder a la interpellació que la intenció no era tancar-la, però, en tot cas, amb aquesta reducció, queda substancialment desmantellada i quasi inoperant.

Aquest és un tren històric; és, a més, l'únic tren que connecta Lleida amb el Pirineu, i en els últims cinc anys ha transportat més d'1 milió d'usuaris. Lleida està molt ben comunicada amb l'AVE, però, en canvi, té un dèficit molt important en rodalies, segurament perquè aquesta cohesió territorial de què tothom parla no interessa tant com es diu. Per això hi ha hagut un rebuig unànim en la societat lleidatana, perquè quan a vegades es parla de reequilibri el que en realitat estan fent és un desequilibri que afecta precisament territoris que cal potenciar en lloc de ficar en perill el seu creixement, que és el que es podria, el que es pot produir si aquesta supressió, si aquesta reducció en freqüències continua. I, per tant, aquest és l'objectiu que ha presentat el Grup Socialista al presentar la moció, d'intentar, precisament, evitar això.

És obvi que, després d'aquesta intervenció, nosaltres estem d'acord amb la moció, a la qual donarem suport.

Però sí que volem demanar una votació separada dels punts, perquè n'hi ha un, concretament el número 2, que diu que Ferrocarrils de la Generalitat assumeixi a més de la gestió la prestació del servei actualment encarregat a Renfe. Nosaltres sí que volem manifestar la nostra abstenció en aquest punt, perquè aquest Parlament no pot decidir qui fa la prestació de servei. Això ho ha de decidir el Govern de l'Estat d'acord amb el Govern de la Generalitat, i en cas que la llei ho permeti, que no és el cas.

Per tant, res més. Reitero aquest suport del Grup Parlamentari Popular a la moció i per tant a la defensa aferrissada del tren de la Pobla.

Gràcies, presidenta; gràcies, conseller, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula l'honorable senyor Joaquim Llana.

Joaquim Llana i Cortina

Gràcies, molt honorable presidenta. Miri, senyora Alòs, estic molt contrariat amb vostè; tant que, si ho sé, no arribem a pactar la moció. Jo estava convençut que estava escrit que el paradís estava a les valls d'Àneu, no a Altron. *(Rialles.)* Bromes a part..., i permeti'm aguesta petita broma, en el marc d'una moció que hem acabat pactant tots, i que ho celebri, com li deia.

I passo a explicar a la Mesa i a la presidenta com queda. En el punt 1, acceptem l'esmena de Convergència i Unió. En el punt 2, s'accepta l'esmena de Convergència i Unió. En el punt 3, s'accepta l'esmena de Convergència i Unió. El punt 4 queda en el seu format original. En el punt 5, hi ha una transacció, que ara lliuraré a la Mesa, entre Convergència i Unió, el Grup Parlamentari d'Iniciativa i el Grup Parlamentari Socialista. El punt 6 quedaria com el redactat original. L'esmena d'Esquerra s'incorporaria en un setè punt. I la segona esmena del Grup d'Iniciativa en un vuitè.

Lliuro a la Mesa la transacció signada pels tres grups.

I gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

(Pausa llarga. Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

Sí, presidenta, para pedir votación separada del punto segundo y para confirmar que se acepta la enmienda presentada por Convergencia en este mismo punto.

(Pausa.)

La presidenta

Sí, señor Cañas, s'accepta l'esmena de Convergència i Unió..., la 1, la 2 i la 3.

Jordi Cañas Pérez

Vale. Doncs, voldríem la votació separada del punt segon.

La presidenta

Votació separada del punt 2.

Jordi Cañas Pérez

Sí, gràcies.

La presidenta

Molt bé.

(Pausa llarga.)

Passem a la votació de la moció. Recordar que la moció té esmenes incorporades, del Grup Parlamentari

de Convergència i Unió, una esmena transaccional, i es converteix en set punts; en lloc de cinc, set punts.

Votarem en primer lloc el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 111 vots a favor, 3 en contra i 16 abstencions.

Votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 130 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política per a mitigar el canvi climàtic i el seu impacte en el teixit productiu (tram. 302-00107/09)

Passem al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política per mitigar el canvi climàtic i el seu impacte en el teixit productiu.

(Remor de veus i pausa.)

La formula el Grup Parlamentari Socialista i té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Terrades.

(Pausa llarga.)

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, honorable conseller, els dèiem la setmana passada *(remor de veus)* quan vam fer la interpellació...

La presidenta

Un moment, senyor diputat. Si us plau... *(Pausa.)* Continui.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Li dèiem al conseller la setmana passada, quan li fèiem la interpellació, que des del nostre punt de vista energia i canvi climàtic van estretament lligats.

Aquest també és un debat sobre el model productiu i sobre el model econòmic sobre el qual volem transitar. Nosaltres estem convençuts que el canvi..., les polítiques al voltant del canvi climàtic no són un cost. I les propostes que sotmetem avui a la consideració de tots vostès..., ho fem no des de la perspectiva del sentimentalisme ambiental, ho fem convençuts que és una oportunitat de lideratge econòmic, de lideratge industrial, de lideratge tecnològic i també de lideratge ambiental.

És per aquesta raó que els hem proposat que el Govern de Catalunya redacti i presenti en el termini d'uns sis mesos, aproximadament, un pla de política industrial ambiental o verda que desenvolupi les noves tecnologies emergents basades en recursos renovables i d'alta eficiència.

Vostès fa catorze mesos que governen el país; els hem sentit dir que aquest també és un dels seus objectius de govern, que estan redactant un pla... Doncs, bé, més enllà del discurs, el que els instem és que presentin aquest pla i que puguem discutir sobre polítiques concretes, sobre polítiques reals, sobre els acords o sobre les discrepàncies que hi puguin haver.

El país té magnífics enginyers, té empreses, té emprendors disposats a abordar aquests temes, a afrontar els reptes d'una nova política industrial verda i de tirar endavant un model productiu que sigui més eficient i des d'un punt de vista del desenvolupament sostenible.

És des d'aquest punt de vista que també els diem que cal seguir donant suport... Ahir escoltava el conseller Mena, també el diputat Fernández Teixidó en aquest sentit, no? Cal seguir donant suport a la planta d'assajos internacional de la instal·lació d'aerogeneradors en aigües profundes, el projecte que coneixem com a projecte Zèfir, que la seva gènesi ve de l'anterior Govern. Bé, jo crec que aquest... Som conscients que hi han problemes, hi poden haver-hi problemes en el territori, sempre n'hi han quan hi han projectes d'aquestes característiques. El Govern ha de saber que, si tira endavant, i ahir ens va semblar que aquesta és la línia, i el que avui acordarem en aquest sentit, el suport del Partit Socialista, del Grup Parlamentari Socialista és total en aquest projecte. I per això ho volíem deixar clar.

També li diem al Govern que ens presenti ja el Pla de l'energia i del canvi climàtic, perquè, més enllà dels anuncis, el que hem de fer és poder-ne parlar i poder veure on hi han els acords o les discrepàncies.

Vostès han dit que havien frenat..., han incomplert un acord parlamentari, eh?, que l'havien de presentar a final d'any; han donat l'excusa que el Govern central, el Govern de l'Estat ha canviat el marc regulador de les renovables i que, per tant, havien de modificar algunes coses. Vagi per endavant que el nostre grup parlamentari està radicalment en contra del reial decret de què parlem, perquè entenem que és un fre a les energies renovables, perquè, a més a més, no només això..., que posa en qüestió un sistema molt utilitzat per les indústries catalanes, el teixit industrial català, que és la cogeneració, que ha demostrat que fins avui ha significat un alt nivell d'eficiència i estalvi energètic a moltes empreses del nostre país.

Aquesta aturada la pagarem cara, en termes industrials, en termes d'inversions, de recerca i de deslocalització d'activitat, a Espanya i a Catalunya. I, per tant, també vol dir en termes de pèrdua d'ocupació. Catalunya encara té molt camp per recórrer amb les energies renovables: la biomassa, l'eòlica, l'eòlica marina, també nous sistemes de cogeneració. I aquest decret que ha aprovat el Govern de l'Estat amb l'excusa del déficit tarifari és, els ho repeteixo, un monumental error.

I parlant del Pla de l'energia i del canvi climàtic, una de les propostes que també els proposem, perquè entenem que el procés que s'ha seguit fins ara en la redacció del Pla d'energia des d'un punt de vista de la participació és molt millorable..., els proposem també que al llarg d'aquest any 2012 puguem celebrar de nou una nova convenció del canvi climàtic al país on par-

tipicin tots els sectors socials, econòmics, educatius, de recerca, per treballar conjuntament en els objectius (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, presidenta–, en els objectius que ens han de portar a l'any 2020.

Gràcies, presidenta, diputades i diputats.

La presidenta

Per a la defensa de les esmenes presentades té la paraula, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. Conseller... En tot cas, per marcar el posicionament d'Esquerra Republicana en aquesta moció sobre el canvi climàtic, a la qual hem presentat un seguit d'esmenes que, sincerament, enteníem que eren esmenes que servien per millorar el text, que ens semblava que permetien donar i dotar de més contingut el text, però per part del proponent només se n'ha acceptat alguna d'elles; per tant, ens reservem el sentit de vot a la totalitat del contingut de la proposta en funció, diguem-ne, de si hi ha algun canvi durant el debat parlamentari.

Les esmenes que hem presentat bàsicament són tres. Van en el sentit..., en el cas de la fiscalitat ambiental que es proposa hi estem plenament d'acord. Volfem que ressaltés, volíem que es concretés que es gravaria amb un impost ambiental l'energia nuclear. Entenem que és una de les energies que està generant més beneficis en aquests moments. Entenem que el guany, amb les dades que nosaltres tenim, en el cost de generació d'aquesta energia amb el cost a què s'acaba venent hi ha un ampli marge de benefici. I que, per tant, entenem que seria i que hi hauria prou espai per gravar econòmicament aquesta activitat, aquests beneficis econòmics en la quantificació que nosaltres hem fet, que això podria suposar entre 80 i 100 milions d'ingressos. Va ser una de les propostes que ja vam presentar en la tramitació i en l'aprovació dels pressupostos. I que, per tant, enteníem que era una manera, una nova manera de generar ingressos, però, a més a més, també de gravar fiscalment les energies més contaminants.

Entenem que això és una pràctica i que ja s'ha portat a terme en alguns llocs; en alguns països europeus ja existeix aquesta pràctica. I, per tant, entenem que val la pena que Catalunya, que ha estat pionera en molts àmbits especialment mediambientals, continuï sent-ho per aquesta via.

La segona línia, la segona esmena que nosaltres proposàvem amb relació al projecte Zèfir amb el qual, diguem-ne, estem d'acord, amb la instal·lació dels molins, entenem que segurament el que s'ha prohibit en aquest moment, i ho deia el senyor Terrades, hi ha un cert descontent a la població, i si hi ha un cert descontent a la població és que segurament cal més diàleg amb l'Administració local.

Enteníem, doncs, i per això proposàvem una esmena en aquest sentit, d'incorporar una esmena que ja ens diuen

que es rebutjarà, el fet que s'intentés major diàleg amb l'Administració local, perquè entenem que aquests projectes no sempre comptaran al cent per cent amb l'aprovació del territori, però que, en tot cas, cal intentar implicar al màxim el territori. Per tant, cal que, des de l'Administració del Govern de la Generalitat, es posi la màxima cura en intentar arribar a algun tipus de pacte amb l'Administració local, perquè és la manera que resulti menys problemes en la tramitació d'aquests projectes.

Plantejàvem una esmena d'addició sobre el tema de la centralització del Pla d'assignacions. Entenem que els recursos que rep l'Estat haurien de ser redistribuïts i gestionats pels territoris, per les comunitats autònomes, per les diferents nacionalitats existents en el conjunt de l'Estat. Perquè entenem que la directiva, la propera directiva que entrarà en vigor a partir del 2013, tot i que estableix alguns canvis, permet fer aquesta diferenciació, permet als estats estructurar de manera diferent o que s'autoestructurin, que s'autoorganitzin quant a l'assignació d'aquests fons.

I, per tant, pensem que en l'àmbit de Catalunya cal i és interessant que a l'Estat s'estableixi aquesta descentralització, tenint en compte, doncs, criteris. Nosaltres en proposem alguns, però estem disposats a parlar-ne, que fos aquesta distribució d'acord amb el PIB, la població i l'esforç previ realitzat per cadascuna o per les empreses existents en aquell territori. Entenem que és avançar en positiu. Entenem que això afavoriria el país i que, per tant, tornaríem a sortir d'aquest embut, d'aquesta centralització que s'intenta, per part del Govern de l'Estat, i que no ens dona marge de maniobra.

Pel que fa... –i permetin-me, doncs, posicionar-me sobre la resta de propostes–, pel que fa a la redacció d'un pla de política industrial mediambiental que desenvolupi noves tecnologies emergents basades en recursos renovables on existeixi una concertació pública privada, ja els podem dir, per endavant, que hi estem d'acord.

Entenem que aquest és el camí a seguir. Entenem que cal fer una inversió en I+D, en totes aquestes energies alternatives i renovables que ens permetin avançar com a país. Estem d'acord amb el fet que es presenti el Pla, ja, d'energia i canvi climàtic. Sembla que el Govern té un esborrany sobre la taula però que, en tot cas, tindríem, com deia el senyor Terrades, ganes de veure'l per poder discutir-lo...

La presidenta

Senyor diputat...

Marc Sanglas i Alcantarilla

Acabo, presidenta. En tot cas, per poder-lo discutir a bastament, i, per tant, veure cap a on va la cosa. I, sobre la transacció que s'ha realitzat –que a l'any 2012 es realitzarà una convenció catalana del canvi climàtic–, hi estaríem totalment d'acord. I també estaríem totalment d'acord amb el fet d'instar el Govern espanyol a derogar el Reial decret 1/2012, que elimina els ajuts a les energies renovables i a la cogeneració.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre senyor Ferran Falcó.

Ferran Falcó i Isern

Gràcies, presidenta. Conseller, diputades i diputats, breument..., breument i per posicionar el Grup de Convergència i Unió amb relació a la moció derivada de la interpellació que sobre la política per mitigar... (*veus de fons*), el canvi climàtic i la seva afectació en el teixit productiu que va fer el Grup Parlamentari Socialista.

Val a dir que aquella interpellació va ser un... –gràcies, eh?, gràcies–, va ser un bon exercici parlamentari de diàleg –i així ho vam viure i així ho vaig veure– entre el conseller Recoder i el diputat Jordi Terrades. Va ser un bon exercici de diàleg parlamentari, i és lògic que d'un bon debat n'hagi sortit una moció que nosaltres compartim en molts dels seus apartats.

De tot el que proposa la moció, però, mantenim la reserva sobre la necessitat que el Govern presenti una nova fiscalitat ambiental, i no pas perquè no creguem que se'n pugui parlar ni perquè no hàgim fet o no vulguem fer res en aquesta matèria, sinó perquè no volem donar suport a un enunciat on no queda clar si pretén una nova fiscalitat afegida o si proposa una reflexió sobre si és millor incentivar fiscalment bones pràctiques ambientals o promoure acords voluntaris amb el món empresarial, o bé carregar més els costos de l'activitat empresarial.

Nosaltres queda clar que seguim apostant per incentivar les bones pràctiques. Volem posar-les en valor, volem ensenyar-les, volem que es promoguin més. I posaré dos exemples: un és Mango, una empresa molt important. Ha signat un acord voluntari per fer el seu catàleg d'emissions i un pla per reduir-les. I l'altre són les Bodegues Torres, que ha canviat tota la seva flota d'automòbils per automòbils híbrids. Els en dono dos exemples, però hi ha un munt d'empreses fent bona feina en aquesta matèria.

I afegim, a més a més, que tenim molt present –molt present– i seguirem les indicacions que, des de la Unió Europea, es vagin determinant en aquesta matèria. I no cal dir que el Govern per si mateix també ha fet coses que poden inscriure's en el que es considera fiscalitat ambiental, però, des de l'òptica de l'incentiu, des de l'òptica de la promoció, no tant des de l'òptica de la penalització. Un exemple d'això, i el conseller en parlava en la interpellació, eren les bonificacions d'entre el 30 i el 60 per cent en els peatges de Vallvidrera per als vehicles d'alta ocupació, per als vehicles híbrids. I, a més a més, la voluntat expressa d'estendre aquestes bonificacions a la resta d'infraestructures.

Per tant, el nostre grup no pot donar suport al punt quart de la moció, però sí que vol posar de manifest que s'està implementant fiscalitat mediambiental. I, a més a més, que si els grups parlamentaris ho volen, el Govern està obert a parlar més sobre aquesta qüestió, d'una manera més àmplia i més enllà dels posicionaments o de l'enunciat estricte que es pugui prendre en aquest hemicicle.

Pel que fa als punts primer, segon, tercer i cinquè de la moció, hi votarem a favor, tenint en compte que se sap que el Govern treballa amb els ajuntaments perquè vagin adherint-se al pacte d'alcaldes contra el canvi climàtic, o que s'està elaborant un pla d'estalvi energètic als edificis i equipaments públics, o que el Govern vol aprofitar aquesta convenció nacional per al canvi climàtic –que farem– i que farem en els terminis que planteja la moció, per presentar el Pla de mitigació d'emissions o bé l'estratègia d'adaptació al canvi climàtic.

I, pel que fa al punt primer, també hi votem a favor, ho reitero, perquè el Pla de l'energia i canvi climàtic 2012-2020 inclou aquest pla de desenvolupament empresarial en energia que aborda l'estalvi, l'eficiència, les energies renovables, que vol fixar estratègies per elaborar un sector empresarial en l'àmbit de les tecnologies energètiques, els nous mercats, les noves activitats empresarials; per tant, que dona resposta al que la moció planteja.

I, a més a més, el Govern es pot comprometre, i es compromet, a sotmetre el pla que inclou aquesta estratègia a informació pública en els propers tres mesos, tal com estableix la Llei d'avaluació ambiental de plans i programes.

El punt cinquè..., ahir vàrem presentar una interpellació al conseller Mena amb relació al projecte Zèfir i no queda dubte que hi votarem a favor perquè al darrere també hi ha la voluntat d'aquest Govern i d'aquest grup parlamentari.

Finalment, respecte al que és el punt sisè, la derogació del Reial decret 1/12 que suposa un fre, certament, i una incertesa jurídica i una frustració d'expectatives a la generació d'energies renovables i la cogeneració; en tot això hi estem d'acord.

I estem d'acord, d'entrada, que no és un bon decret, i que no el veiem favorablement, però els hem de dir que les converses que hem tingut en les darreres hores prèvies a aquest ple amb el nostre grup parlamentari a Madrid ens aconsellen no fer res que pogués espatllar un possible acord amb el ministeri.

I, en aquest sentit, un possible acord que permetria, via l'aplicació de l'article tercer d'aquest decret, poder treure de la seva aplicació la biomassa, l'energia eòlica marina i la cogeneració; i també fixar, d'altra banda, en altres casos, els terminis d'aplicació de la suspensió de l'eliminació de primes.

Per tant, per bé que som conscients que aquest no és un bon decret, hem de posicionar-nos en contra d'una petició expressa de derogació per la negociació que tenim oberta en aquests moments. Si aconseguim això, i a més a més fixem un termini curt de temps en l'aplicació de l'eliminació de primes a d'altres generacions d'energia, podrem creure que hem modificat suficientment un decret que no compartim.

Per tant, per finalitzar, el nostre grup votarà favorablement els punts primer, segon, tercer i cinquè, i en contra, els punts quart i sisè.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'illustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora, presidenta... Illustres diputats i diputades, Solidaritat votarà a favor d'aquesta moció. En tot cas, l'únic, però, que hi podem fer és que passats governs no haguessin actuat més en aquesta línia i més en profunditat. És positiu i necessari que la Generalitat desenvolupi un pla de política industrial ambiental, que desenvolupi les tecnologies emergents basades en recursos renovables i alta eficiència, i que, alhora, identifiqui les noves tecnologies de futur que ens permetin obrir i desenvolupar els mercats baixos en carboni.

Potser el més significatiu d'aquesta demanda és que ja no se la pugui considerar com a preocupació només d'ecologistes i d'identitats ambientalistes, que la premsa groga busca desacreditar i acusar d'oposades al progrés. No. Avui aquesta demanda ja sorgeix del mateix món empresarial i industrial; la van compartir, aquesta demanda, per exemple, trenta de les principals empreses europees fa disset mesos, quan van sol·licitar que la Unió Europea accelerés les polítiques per reduir les emissions de CO₂. És més, són empreses que, en una declaració conjunta, van apuntar que per competir amb la Xina i els Estats Units, Europa ha de fer grans esforços per situar-se al cap del mercat, al davant del mercat global de mercaderies i serveis baixos en carboni.

Respecte al punt 2, Solidaritat també veu aconsellable demanar la presentació d'un nou pla d'energia i canvi climàtic de Catalunya 2012-2020 a causa, precisament, de la necessitat d'adaptar els criteris i les mesures correctores en les evolucions de les noves tecnologies.

I el punt 3, que crida a fer una nova cimera de la convenció catalana de canvi climàtic amb diferents agents del país per acordar la nova estratègia de cara a l'any 2020, ens ajudaria a fixar-les.

L'única esmena que hem volgut fer a la moció és el punt 4, ja que, en parlar d'una nova fiscalitat ambiental i en raó a la, encara, incompleta conscienciació cívica, fins i tot empresarial que encara arrosseguem, és important aclarir que aquesta fiscalitat no és un càstig del model ambiental, no és un càstig als emprenedors, sinó una manera d'evitar abusos que, a mitjà termini, revertiran directament contra la nostra salut i la nostra indústria. I el que s'ha de gravar amb impostos són les activitats que contaminen l'entorn, no una altra cosa.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Sonia Egea.

Sonia Egea Pérez

Gràcies, senyora presidenta. Conseller, diputats, diputades..., nosaltres passarem, breument, a explicar el

nostre vot en els punts d'aquesta moció que presenta el Partit Socialista.

Començarem amb el primer punt. Aquest punt el votarem a favor, perquè ja el nostre grup parlamentari va presentar unes propostes de resolució, l'any passat, que anaven en la línia de desenvolupar un pla d'estalvi i eficiència energètica per a Catalunya, per tal de definir l'estratègia en tres sectors importants, que són el de l'edificació, el transport i la indústria. Per tant, donarem suport a aquest primer punt, perquè coincidim que s'ha d'enllestir una política industrial ambiental.

Pel que fa al segon punt de la moció, el nostre grup hi donarà suport, perquè també va presentar en el seu moment, el mes de març del 2011, un pla d'energia de Catalunya, en què s'instava el Govern, doncs, a presentar-lo en el termini de tot l'any 2011. Per tant, també votarem a favor d'aquest punt.

Pel que fa al punt tercer, estem d'acord que cal preparar una cimera de la Convenció Catalana del Canvi Climàtic, perquè això suposarà poder desenvolupar objectius i unir estratègies que ens portaran a avançar cap al 2012 i el 2020. Cal destacar també la tasca que estan fent els ajuntaments, amb el pacte d'alcaldes i alcaldesses, en la lluita contra el canvi climàtic, seguint uns objectius..., i s'està realitzant una tasca que ja tenen marcada i que s'està avançant.

Pel que fa al punt quart, aquí hi votarem en contra, perquè no estem d'acord que es proposi una nova fiscalitat ambiental, perquè això comporta una pressió econòmica. I, tenint en compte, doncs, que hi ha hagut una pujada d'impostos recentment, creiem que no és el moment de penalitzar ciutadans ni empreses, que estan patint els efectes greus de la crisi.

A veure, pel que fa al punt cinquè, hem presentat l'única esmena, que crec que se'ns ha rebutjat, i que, bé, nosaltres estem en la línia de donar suport al projecte Zèfir, però sempre que –és el que deia l'esmena– el marc de les condicions actuals pressupostàries així ho permeti, no?, donat el moment –dur– econòmic. Per tant, en aquest punt ens abstindrem.

Per últim, el punt sisè el votarem en contra, no?, perquè el Reial decret 1/2012 creiem que és una mesura d'urgència que no té caràcter retroactiu, però el que fa és contenir i limitar el dèficit davant la insostenible situació econòmica generada pel PSOE en la gestió de les energies renovables. El preàmbul de la llei justifica fer una parada temporal d'aquestes ajudes a les renovables. Els últims anys, el creixement de les tecnologies incloses en el règim especial ha permès superar en el 2010 els objectius de potència instal·lada previstos en el Pla d'energies renovables 2005-2010. Per tant, actualment, a Espanya hi ha una capacitat de producció d'energia instal·lada suficient per cobrir la demanda prevista per als propers anys. Per tant, no és necessari continuar instal·lant potència, de forma que a mitjà termini la instal·lació de renovables s'enfocarà en el marc de les primes limitades en el temps i que incentivin la reducció dels costos de producció. I, bé, per aquests motius, votarem en contra d'aquest punt.

Res més; gràcies.

La presidenta

Per fixar la posició té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, cal que Catalunya apliqui estratègies de reducció d'emissions d'agents contaminants; estic a favor d'un increment de l'ús de les energies renovables en el marc que fixa la Unió Europea, i també crec que cal continuar treballant per reduir la contaminació a les grans ciutats –especialment tenim el cas de Barcelona, que està molt castigada per aquesta qüestió–, i amb la finalitat de complir les recomanacions, els nivells recomanats per l'OMS.

En aquest sentit, doncs, penso que les polítiques industrials i les polítiques de mobilitat són cabdals. Crec que cal una aposta clara per les energies netes; cal una aposta clara pels sistemes de cogeneració d'energia per l'autoconsum; entenc que cal promoure l'estalvi energètic i l'increment de, doncs, les energies renovables i dels sistemes de conservació d'energia, perquè això permetrà reduir el consum elèctric i permetrà un estalvi d'un 30 per cent en l'emissió de gasos contaminants.

Penso que és bo que el Govern, doncs, doni suport al sector de les tecnologies netes, perquè puguin desenvolupar nous sistemes de cogeneració, com podria ser l'energia eòlica. I el que sí que..., des de la meua posició esperaré, doncs, el nou Pla d'energia per poder-lo avaluar.

I celebrar que en el punt quart de la moció els proposants parlin de, doncs, d'una nova competència que podria assumir el Govern de Catalunya, en el sentit..., que és la fiscalitat ambiental. El que penso és que només amb això no ens en sortirem, el que cal és la plena sobirania en aquest sentit fiscal, no?

En aquest sentit votaré la majoria de punts de la moció. Gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, *conseller*, diputados, diputadas, comentaba el ponente..., hacía una expresión: «sentimentalismo ambiental». Bueno, yo no sé si es sentimentalismo ambiental; lo que sí que ha evidenciado esta moción ha sido la incompetencia en política industrial del Gobierno tripartito.

Es decir, oiga, esto no es un nicho novedoso, ¿eh?, la industria de generación eólica o... No, no, esto no es nuevo, ¿eh? ¿Ustedes no se han dado cuenta que dejaron destruir el incipiente tejido productivo de industrias vinculadas a la generación eléctrica eólica en Cataluña, por su ineficiencia? ¿Ustedes no recuerdan que

el primer parque eólico de España se construyó en Cataluña? ¿Ustedes no se han enterado hasta hoy de que había que tener una política industrial vinculada al medio ambiente, a la generación de energías limpias? Sí, vamos, y desde luego ha sido un éxito, un exitazo. Estamos en la cola, en España, de generación de energía eléctrica renovable, por su incapacidad legislativa y de política industrial, desgraciadamente; ha sido así. Entonces, si ustedes se dan cuenta ahora, pues es bueno. Yo creo que vamos un poco tarde, ¿eh?, de cualquier manera, vamos un poco tarde. Pero bueno...

Lo de la redacción en tres meses..., ¿y por qué no en seis? Si tan urgente es, ¿por qué no lo hicieron? Pero bueno, está bien. Si el Gobierno se compromete dentro de los seis meses, fenomenal.

Lo de la Convención Catalana del Cambio Climático..., pues muy bien, seguro que los resultados serán formidables.

En cuanto a la fiscalidad ambiental, bueno, nosotros siempre hemos comentado que lo que hay que hacer es un fomento, no incrementar la fiscalidad. Si ustedes hubiesen hablado de fiscalidad nuclear, hubiéramos apoyado el punto, pero si es fiscalidad ambiental al conjunto de empresas de Cataluña, sinceramente, no creo que este sea el momento para gravar fiscalmente incumplimientos en materia ambiental. Creemos que no, estamos convencidos de que no.

Respecto –y acabo, presidenta– a lo de instar al Gobierno a derogar la ley y el real decreto, evidentemente, porque hay un concepto básico que es la seguridad jurídica a los inversores. Este es un país que también está en la cola del mundo en la seguridad jurídica a las inversiones que realizan las empresas, y más en un tema como este. Por lo tanto, sería bueno que este Gobierno se replantea su decisión, no analizándola exclusivamente en cuestiones económicas, sino por el impacto que pueden tener sobre el tejido industrial español respecto a las energías renovables.

Finalizo, presidenta. Una oportunidad también perdida por culpa del Partido Socialista, que pudo aprovechar su impulso a las energías renovables creando un tejido productivo en España de empresas, de empresas no exclusivamente de montaje y de creación de parques, sino de diseño de tecnología. No lo hicieron, y por eso este país está como está.

Gracias, presidenta, diputados, diputadas.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Boada.

Joan Boada Masoliver

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, senyores diputades, senyors diputats, bé, nosaltres votarem favorablement cada un dels punts d'aquesta moció. Però el que sí que voldria és posar especial èmfasi en el punt 6, que he vist que el Govern de Convergèn-

cia i Unió..., o ni el Grup de Convergència i Unió ni el Govern el poden acceptar, no?

Aquí..., jo crec que és la mare dels ous, és un dels elements més importants, que en el punt 6 estem parlant del decret d'energies renovables, el decret que s'ha convalidat a Madrid el dia 9 de febrer. Senyors de Convergència i Unió, mirin que el seu grup parlamentari a Madrid els digui les coses bé, o és que ens estan enganyant. No hi ha possibilitat. El decret està convalidat, eh? «Acordó convalidar el Real decreto ley 1/2012», 9 de febrer; no sé on era en Duran Lleida, ni la resta del grup, no sé on eren. Potser eren a escoltar el lobby de les elèctriques, que els deia: «Vostès no votin en contra d'aquest decret llei», perquè el Grup de Convergència i Unió a Madrid no hi va votar en contra, es va abstenir d'aquest decret llei. A l'espera de què? A l'espera de què, si una vegada tramitat ja no pots fer-hi res més? A l'espera de què? De res. A l'espera de dir que sí i abaixar el cap i alguna cosa més, doncs, als lobbys elèctrics, que han pressionat al màxim... Amb el Partit Popular, evidentment, ja és fàcil, perquè hi estan predisposats de sempre, però també a Convergència i Unió, de fet que també és fàcil, perquè sempre hi han estat predisposats, no?

I saben vostès que aquest decret és un cop mortal a les renovables. Per a què serveixen els punts anteriors? Què ens estava dient el conseller ahir? «No, nosaltres fem el Pla d'energia i l'hem aturat perquè estem pendent d'aquest decret.» Però si vostès ja saben què farem amb aquest decret! Ja saben, perquè vostès en són còmplices, d'aquest decret, que és un cop mortal i definitiu a les renovables, no? I per què ho fan? Doncs, perquè, evidentment, qui en surt perjudicat, de la situació ara del *mix* energètic, són els cicles combinats. Els cicles combinats ara tenen dificultats, s'han d'amortitzar aquests cicles combinats, que ja saben vostès qui té els cicles combinats, el lobby de les elèctriques, dependent del gas, i, a més a més, apostar per això encara ens fa més dependents de l'exterior, com és el gas.

Però si aquesta és la realitat! No menteixin! És que s'atreveixen a mentir fins i tot aquí, en el Parlament, dient: «El senyor Duran Lleida s'encarregarà d'arreglar-ho.» No... Sí, perdó, m'equivoco: ja ho ha arreglat, ja ha pactat amb els lobbys elèctrics perquè, evidentment, doncs, les renovables no vagin així. Bé, vostès poden riure però, en tot cas, el senyor Duran Lleida segur que riu amb altra gent, no pas amb vostès.

Aquest és el gran error que fem, que es fa en aquest Estat, a l'Estat espanyol, i el gran error també que en sortirà perjudicat, evidentment, Catalunya, no? Perquè, evidentment, el sector de les renovables és el que ha contribuït molt més a reduir els costos de l'energia en el mercat, malgrat que el Partit Popular s'entesti a dir que no. La que és cara és l'energia nuclear, la que és cara és l'energia hidroelèctrica.

O, una pregunta: saben vostès que la hidroelèctrica, amb les seves empreses que la tenen, cobra 11.000 milions d'euros anuals quan s'utilitza un bé públic com és l'aigua? Per què cobren 11.000 milions d'euros anuals, quan amb els seus costos n'haurien de cobrar

com a molt 1.000? Qui hi ha, qui són els propietaris d'aquestes empreses que generen electricitat a través dels salts d'aigua? Ja els saben, vostès: lobby elèctric, Duran Lleida, Convergència i Unió, Partit Popular.

I aquesta és la realitat. I el mateix passa amb la nuclear, que, evidentment, no surt barata ni de bon tros, no?

I, és clar, un decret de renovables, que saben vostès que ha estalviat, senyors del PP..., que segur que no ho saben, és una llàstima! —és una llàstima. És una llàstima perquè va malament per al país, sobretot per a Catalunya, que en surt perjudicada. S'estalvien 160 milions; amb el decret, amb la retirada de les primes, s'estalvien 160 milions, amb el que conforma després de pèrdua de llocs de treball, d'apostar per innovació..., per apostar per un nínxol industrial importantíssim com són les energies renovables i tot el que porta al costat, no? Això és el que en aquests moments, doncs, tenim.

Ja la mala gestió que va fer el PSOE en el tema de les renovables, que va fer perdre vint mil llocs de treball; imaginin què provocarà ara aquesta situació. Aquests que volen molts emprenedors, aquests que estan a favor de la creació de llocs de treball, PP i Convergència i Unió, estan fent i han donat suport a un decret que el que comportarà, evidentment, serà pèrdua de llocs de treball i, sobretot, possibilitats d'impuls d'un sector econòmic importantíssim, com és el de les renovables.

Vol dir que, no ho sé, senyor Terrades, però em sembla que això que aprovarem avui, que nosaltres li votarem favorablement..., em sembla que una vegada més el Govern de la Generalitat menteix, no complirà res del que fa i, evidentment..., perquè està totalment en contra del que significa la sostenibilitat, malgrat la sensibilitat que el senyor Recoder sempre ens expressa oralment aquí que té. Però a la pràctica —només cal veure els pressupostos— la sensibilitat ha desaparegut a l'hora que posa mà a la cartera, com sempre.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Veurem si Convergència i Unió o, en aquest cas, el Govern de Catalunya compleix o no. En tot cas, el nostre grup parlamentari seguirà controlant l'acció del Govern també en aquests temes, que ens semblen cabdals per al país i per al futur del país i de la indústria del país.

En el tema de les esmenes, acceptarem les esmenes presentades per Esquerra Republicana de Catalunya i Solidaritat en el punt 4. També els acceptarem l'esmena que han presentat en el punt 5, que fa referència al projecte Zèfir, perquè..., deixi'm dir-li-ho, ens congratula que Esquerra Republicana en aquest tema també es posicioni a favor d'aquest projecte, que serà un projecte important per a Catalunya des del punt de vista també de l'exportació de tecnologia.

Hem arribat a un acord amb Convergència i Unió respecte al punt 3, que tots els grups coneixen la transacció. No votarem, ho deia la portaveu del Grup Popular, l'esmena que ens han presentat, al número 5, que fa referència al projecte Zèfir, en concret, i tampoc acceptem la proposta d'addició d'Esquerra Republicana respecte als drets d'emissió.

Estem d'acord que s'han de regionalitzar aquests drets, que s'han de fer polítiques des del Govern de la Generalitat, hem d'estar amatents a l'aplicació de la nova directiva comunitària que entrarà en vigor l'any 2013 perquè canvien alguna d'aquestes qüestions i tindrem temps per abordar-ho.

Nosaltres seguim dient que les energies renovables no són un cost, que es pot seguir augmentant el pes en el mix energètic i en la producció de les energies renovables sense augmentar la factura al consumidor.

La diputada del Partit Popular, la senyora Sonia Egea, ens parlava del dèficit tarifari per oposar-se al punt sisè, que és la proposta de derogació que el Govern central ha fet i que ha posat fre a les energies renovables. Jo crec que és parlar molt lleugerament, quan es parla de dèficit tarifari-hi, atribuir-ho tot a les primes, a la producció de les instal·lacions energètiques en règim especial. Jo crec que estem parlant d'un error.

El que ens hem de començar a plantejar és canviar el marc regulador sorgit de la liberalització del sector elèctric l'any 1997. Que, des del nostre punt de vista, atribueix posicions de privilegi a les centrals energètiques, principalment a les nuclears i a les hidràuliques, i, justament, a les seves corporacions empresarials.

Avui ja sabem que, des de l'any 2000, aquestes instal·lacions han estat retribuïdes i han aconseguit beneficis per damunt del seu cost de producció, al voltant de 30.000 milions d'euros, marges superiors al cent per cent dels seus costos de producció real. I, per tant, el problema no són les renovables, el problema és el marc regulador; que jo crec que hauríem de començar a plantejar-nos, tots plegats, la seva modificació i el seu canvi.

Gràcies, presidenta, diputades i diputats.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Turull...

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta, demanaríem votació separada dels punts 4 i 6.

La presidenta

Ja ho tinc. El Grup Parlamentari Popular volia votació separada del punt 5? *(Pausa.)* Punt 5, i prou? *(Pausa.)* Cinc i sis, no?, senyor Santi Rodríguez? No... *(Veus de fons.)* Quatre i sis. Igual... D'acord.

Quan acabi aquesta votació donarem lectura a la Declaració del Parlament de Catalunya de rebuig de la violència masclista.

Passarem, ara, a la votació d'aquesta moció, una moció en què s'incorpora una esmena transaccional i esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i Ciutadans.

Votarem, en primer lloc, el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 52 vots a favor, 76 en contra i 1 abstenció.

Votem ara el punt 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 52 vots a favor, 76 en contra i 1 abstenció.

Votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 126 vots a favor i 3 abstencions.

Declaració

del Parlament de Catalunya de rebuig de la violència masclista (tram. 401-00028/09)

Passem ara a la declaració del Parlament, i demano a la secretària quarta que hi doni lectura.

La secretària quarta

Moltes gràcies, presidenta.

Declaració del Parlament de Catalunya de rebuig de la violència masclista: «Tal com va proclamar la Conferència Mundial de Drets Humans de Viena l'any 1993, la violència masclista, que és una greu vulneració dels drets humans que no coneix límits geogràfics, culturals ni socials, té les seves arrels en una estructura social que empara unes relacions desiguals entre els homes i les dones.

»L'Estatut d'autonomia de Catalunya, en l'article 19, reconeix el dret de les dones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, maltractaments i de tota mena de discriminació.

»El Parlament de Catalunya deplora i rebutja la mort de sis dones a Catalunya com a conseqüència de la violència masclista durant el mes de gener del 2012 –el nombre més alt en un mes des de fa anys– i de totes les que han mort també víctimes d'aquesta xacra social al llarg de la història; i reafirma el seu compromís i la seva determinació per combatre i eradicar aquest greu problema social, que atempta frontalment, i sovint d'una manera irreparable, contra la dignitat de les persones, des del convenciment que, mentre la violència masclista continuï existint en el si de la nostra societat, no podem afirmar que realment hàgim avançat cap a la igualtat, el desenvolupament i la democràcia.

»Per a abordar la complexa realitat que envolta aquest fenomen, cal garantir veritablement els drets de les dones, continuar avançant en la sensibilització de la ciutadania per fomentar el rebuig de qualsevol tipus de violència de gènere i construir un nou model de ciutadania que permeti eliminar de les estructures socials, econòmiques i polítiques el masclisme i tota situació abusiva i discriminatòria, implicant tothom, homes i dones, per afavorir que les relacions humanes es basin en el respecte, en el diàleg i en el rebuig de tota mena de violència.

»Palau del Parlament, 23 de febrer de 2012.»

La presidenta

Passem al darrer punt de l'ordre del dia, que és el dinovè punt.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre els criteris per a la inversió de recursos públics a Spanair (tram. 302-00108/09)

I és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els criteris per a la inversió de recursos públics a Spanair. Presentada pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, presidenta.

(*Remor de veus.*)

El vicepresident primer

Un moment, senyor diputat...

Albert Rivera Díaz

O president...

El vicepresident primer

Els agrairia que els diputats i diputades que vulguin absentar-se ho facin amb més prestesa, si us plau.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, president. Consellers, diputats i diputades..., queremos saber lo que pasó en el caso Spanair, queremos saber lo que pasó y por eso hicimos esta interpellación y por eso interpelamos, preguntamos en comisión y hoy presentamos esta moción en el Parlament de Catalunya.

Queremos saber las cifras concretas de cuánto dinero público... —que después de dos intervenciones en el Parlament aún no sabemos—, cuánto dinero público entre inyección pública, entre crédito público, entre crédito de ICF, en definitiva, del dinero de todos los ciudadanos de Cataluña se ha invertido en la quiebra y en el caso Spanair. Y decimos «caso Spanair» porque aquí tiene que haber responsabilidades políticas.

El *conseller* nos reconoció el otro día que el Gobierno de Artur Mas ha invertido más de 75 millones de euros directamente desde las arcas de la Generalitat en un año. Es decir, el Gobierno de la Generalitat actual, más 60 millones del Gobierno Montilla, según dice el *conseller* Mas-Colell. Eso significa que 135 millones, sólo de dinero público directo, se han ido a Spanair, sin saber todavía, porque es imposible saber en este Parlamento cuánto dinero se ha prestado en créditos, créditos públicos del ICF, de l'Institut Català de Finances, a los inversores y Spanair. Por tanto, más de 150 millones, que dijo el propio *conseller* en los medios de comunicación, han volado, literalmente, de las arcas y de los bolsillos de los catalanes.

Y aquí tiene que haber responsabilidades políticas y sobre todo transparencia e información frente a esta opacidad y esta forma de taparse las vergüenzas entre gobiernos que invirtieron en una empresa, que valía un euro y que estaba quebrada, y gobiernos que han seguido invirtiendo y tirando el dinero en una empresa que ha acabado cerrando de mala manera, de forma bananera, como su propio portavoz reconocía; dejando a más de cuatro mil trabajadores afectados en la calle, trabajando sin cobrar, que van a cobrar a partir del mes de abril, dando indemnizaciones a sus directivos de más de 400.000 euros en un auténtico escándalo del dinero público y de cómo gestiona esta Generalitat y la anterior las empresas en las que participa públicamente.

¿Qué pedimos en esta moción para que los grupos parlamentarios se sumen? Algo que creo que muchos ciudadanos que nos están viendo compartirán: hacer llegar la información de las cifras concretas de porqué se decidió invertir en Spanair. Hacer llegar a los grupos... —ustedes dirán «¿No lo saben todavía? —Pues no, aún no lo sabemos»—, hacer llegar a los grupos el plan de viabilidad económica que hizo llevar al Gobierno de la Generalitat anterior la decisión de invertir en una empresa quebrada.

¿El punto c? Dar información detallada de los mecanismos de auditoría y control de la gestión de esa empresa. ¿No les parece a ustedes lógico, y a los ciudadanos que nos estén viendo, que a alguien que se le da dinero público se le pida explicaciones de cómo lo gestiona, en qué lo invierte y qué fines tiene? ¿No les parece lógico? Pues eso es lo que no hace la Generalitat. Lo que hace cualquier empresa privada, lo que se le exige a cualquier pequeño empresario, lo que se le exige a cualquier ciudadano, no se le exige a la Generalitat, ni a los gestores de la Generalitat, ni de Spanair.

Y, finalmente, queremos también que comparezca el *conseller* de aquí a un mes para que nos explique cuál es la situación de los afectados. Ahí se calcula casi quinientos mil afectados directos por el cierre de Spanair. Evidentemente, la mayoría de ellos usuarios; usuarios que han comprado su billete y que hoy por culpa de un incumplimiento del Código de consumo de Cataluña —de ese código que pone multas lingüísticas, de ese código que se apresuró a aprobar el señor Montilla con el apoyo de Convergència—, ese código hoy no se cumple.

Se nos vendió que ese código era para proteger a los usuarios, y ¿saben qué pasa? ¿Saben qué ha dicho la Plataforma de usuarios, lo comunicaban anteayer en un comunicado de prensa? Que la Generalitat no ha hecho cumplir y que Spanair no ha cumplido con el seguro para todos aquellos usuarios que tenían un billete. Eso quiere decir que se incumple la ley y quiere decir que Spanair no solo se llevaba, con sus gestores privados al frente, dinero, sino que, además, están incumpliendo el Código de consumo en todo aquello relativo a derechos de los consumidores.

Queremos que venga el *conseller* y nos explique por qué no se ha hecho cumplir con el Código de consumo de Cataluña a Spanair. Que se nos diga por qué esa gente que ha comprado un billete de Spanair no tiene derecho, como dice el Código de consumo de Cataluña, a que se le devuelva ese dinero y tenga que ir a un concurso de forma diversificada, de forma compleja, a cobrar 100 euros, 200 euros o 150 euros.

Y el punto segundo, el punto que yo creo que es el que toca, el que es lógico en cualquier estado democrático donde se gestiona el dinero público, es el celo, el mínimo celo exigible al dinero público, como se le exige al dinero privado. Aquí es al revés: el dinero público que se le ha dado a una empresa privada, supuestamente, no se controla, vuela, y no hay una sola dimisión, una sola responsabilidad o un solo enjuiciamiento. Bien, pues nosotros pedimos que, en sede parlamentaria, digamos los grupos parlamentarios que se necesita investigar las responsabilidades políticas y, en su caso, judiciales, si las hubiera, de las responsabilidades de los cargos públicos.

Se habla mucho, de boquilla, algunos partidos, de pedir responsabilidades a los cargos públicos; pues, bien, vamos a empezar por aquí, vamos a empezar..., por lo menos desde Ciudadanos queremos empezar a pedirles a los gestores públicos que hacen volar el dinero público que paguen por ello, porque cualquier empresario de Cataluña, cualquier ciudadano de Cataluña que hoy no puede pagar su piso o no puede pagar su póliza de crédito, bien que tiene consecuencias. Pues los gestores públicos del dinero público aun más, con más razón, tienen que pagar por ello, con dimisiones, si toca, y con responsabilidades judiciales, y eso no lo diremos nosotros, sino el juzgado, será la fiscalía en todo caso, si aquí ha habido malversación de dinero público, si se ha tirado por la borda el dinero público.

Eso es lo que hoy se somete a votación y hoy veremos qué hacen los grupos parlamentarios para dar un paso adelante en la transparencia, en la lucha contra la malversación del dinero público y en la gestión del dinero público, como mínimo igual que el dinero privado.

Hoy con sus votaciones, señores diputados, ustedes les lanzarán un mensaje a todos los ciudadanos de Cataluña y dirán cómo se gestiona el dinero en Cataluña y, en todo caso, cómo se piden explicaciones de esa gestión. Con sus votos y con lo que hagan sus partidos, ustedes tendrán que cargar, para lo bueno y para lo malo, con esas votaciones. Y lo digo, evidentemente, porque me temo que algunos grupos...

El vicepresident primer

Senyor Rivera...

Albert Rivera Díaz

...que han... –acabo, president–, algunos grupos que no han querido ni siguiera que se produjera este debate en sede parlamentaria difícilmente apoyarán que se pueda investigar eso.

Espero que así sea y que algo haya cambiado en este oasis y que no acabe como otros casos donde el dinero público acaba, como siempre, en manos de algunos privados o en la mala gestión. Nosotros queremos controlar el dinero público desde el Parlamento, que es nuestra obligación.

Espero, señores diputados y diputadas, que cumplan con su obligación del control del dinero público y nos voten a favor esta moción para investigar lo que ha pasado en el caso Spanair.

Gràcies, senyor president, senyors diputats i diputades.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Han presentat esmenes tres grups parlamentaris; el primer, el Grup Parlamentari Socialista, i en el seu nom té la paraula l'il·lustre diputat senyor Roberto Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, president. Jo voldria començar la meva intervenció –també ho vam fer el dia 10 de febrer en la comissió– manifestant el suport del nostre grup als treballadors i les treballadores de la companyia Spanair. Ahir es va arribar a l'acord per a l'ERO, és a dir, per a l'expedient de regulació d'ocupació, que era un pas fonamental en aquest procés perquè els treballadors puguin començar a cobrar la prestació per desocupació, atès que la situació de l'empresa impossibilita, fins que el Fogasa es faci càrrec dels expedients corresponents, el pagament de les indemnitzacions corresponents i dels salaris endarrerits. Per tant, crec que és un tema important.

I llegint, senyor Rivera, la seva moció, nosaltres hem presentat una esmena a la totalitat, és a dir, una esmena de modificació, perquè entenem que si alguna cosa haviem de fer en el Ple del Parlament era parlar de la situació dels treballadors, que té una urgència, la situació dels consumidors, que també té una urgència, i manifestar-nos en aquest sentit perquè instem el Govern que, en tot allò que sigui competència seva, però sobretot en la de mediació, acceleri els treballs perquè es pugui resoldre aquesta situació. Situació que té a veure, senyor Rivera, amb dues qüestions: una, la situació actual de fallida d'una empresa i per tant d'expedient de regulació; dues, el pla social per a la recol·locació de tots aquells treballadors, eh?, que es puguin recol·locar, ja sigui en aquelles empreses que es facin càrrec dels *slots* que deixa l'empresa actual per la fallida, que no es fan ús, que ella deixa, diguéssim, i que hauran de ser dividits o s'hauran de concursar per part

de les diverses agències a través de la negociació amb AENA, o fins i tot a través d'uns altres sectors en els quals puguin tenir sortida.

I per això començava la nostra esmena a la totalitat amb les mateixes paraules que jo he fet servir aquí en iniciar la meua intervenció. És manifestar-los el suport als treballadors i les treballadores de la companyia Spanair i instar el Govern, doncs, que treballi en l'elaboració del pla social; que insti la companyia Spanair, en situació de fallida, a accelerar el compliment de les obligacions empresarials; a fer les gestions pertinents també davant el Govern de l'Estat per tal que demani a la Unió Europea els ajuts del Fons europeu d'adaptació a la globalització –pregunta que l'eurodiputada Maria Badia ha dirigit a les autoritats europees, perquè existeix un fons, existeixen recursos i els estats membres hi poden accedir i ho poden reclamar–, i encarregar a l'Agència Catalana de Consum el seguiment, l'elaboració del programa de seguiment de les persones que han estat afectades com a usuàries, com a consumidors i consumidores, per la situació que es planteja, que arriba a un volum important de milers i milers de bitllets venuts, pagats i que l'empresa haurà de retornar. Tot i que, com bé sap, senyor Rivera, hem llegit, la setmana passada, que en la instrucció judicial ja s'ha ordenat a les agències no retornar els diners als usuaris, sinó que es dipositin, eh?, al jutjat, perquè es considera que aquests recursos formen part dels recursos de l'empresa, que l'empresa ha de fer front a altres obligacions primer que a les d'aquests compradors. I, per tant, doncs, és evident i pot passar, i aquí està la via judicial, pot passar, que triguin molt més del que l'empresa podria haver trigat, o les agències que es fan càrrec de la devolució als usuaris i les usuàries..., que acabin trigant molt a cobrar. Però, en tot cas, hi ha un procés judicial pel mig i, per tant, doncs, haurà de seguir el seu camí.

Per això no estem d'acord amb els punts que vostè planteja, perquè creiem que, en el fons de la qüestió, el tema més important que el Parlament de Catalunya ha de tenir, doncs, és vetllar en aquests moments per l'atenció als treballadors i els usuaris i vetllar també per tot allò que sigui la rehollocació dels treballadors.

Jo li he dit que evidentment és una esmena de modificació a tot el text. I, per tant, el text que vostè presenta, senyor Rivera, nosaltres el votarem en contra.

Però hi ha esmenes, hi ha unes esmenes del Grup d'Iniciativa, que en esperit comparteixen la mateixa qüestió que a nosaltres ens preocupa: la situació laboral dels treballadors.

Si són acceptades aquestes esmenes com un punt d'addició, nosaltres votariem a favor, perquè entenem que almenys un mínim missatge cap als treballadors, d'aquesta sessió, d'aquesta moció, ha de sortir. I ha de ser l'element clau que el Parlament s'ha de manifestar en la situació dels treballadors i les treballadores.

Vostè, en la seva intervenció –i amb això acabo, president–, fa tot un discurs de sospita sobre la gestió de Spanair. Al nostre grup li sembla que va quedar aclarida en la intervenció dels consellers i de les conselleres, i, si no, tots els grups parlamentaris tenim els

mecanismes parlamentaris tenim els mecanismes parlamentaris de sol·licitud d'informació per anar a veure tots aquells expedients que siguin necessaris. Creiem, d'aquesta manera, que ja tenim una via oberta. Nosaltres també volem conèixer fil per randa què ha passat en l'últim any i mig, eh?, doncs, amb aquestes gestions, però creiem que no és *casus belli*; creiem que aquí no hi ha ningú sota sospita; en tot cas, hi poden haver errors, que, si hi han sigut, s'han de reconèixer.

I, per tant, senyor Rivera, no hi donarem suport en aquesta ocasió al text que vostè presenta. Si accepta les esmenes d'Iniciativa, sí que hi votarem a favor.

Ara, president, per tant...

El vicepresident primer

Sí?

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

...tal com es produeixi la solució de les esmenes d'Iniciativa, nosaltres demanarem la votació separada de tot el que és la moció del grup de Ciutadans d'aquest punt d'addició, si finalment s'accepten, presentades, que parlen de l'aspecte laboral.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Labandera. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i, en el seu nom, té la paraula ara l'honorable diputat senyor Joan Puigcercós.

Joan Puigcercós i Boixassa

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern, avanço que les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana tenen una voluntat molt clara, que és la de l'equitat. Perquè el que sí que es traspua en aquesta moció del Grup Mixt, del Subgrup de Ciutadans, és una voluntat de criminalitzar l'acció política que es va fer, en el Govern de Catalunya anterior i continuada per l'actual Govern, de donar suport i ajudar a la creació d'una companyia que operés des de Barcelona, que fes vols intercontinentals i que fos capaç de donar valor a l'aeroport de Barcelona.

Estic dient amb això que les altres companyies de baix cost –*low cost*, baix cost– no donen valor a l'aeroport de Barcelona? No estic dient això. Però tots sabem que la necessitat i la voluntat de l'anterior Govern i d'aquest Govern i d'una gran majoria d'agents socials d'aquest país –empresarials, sindicats–..., volen que l'aeroport de Barcelona vagi més enllà d'un simple aeroport de baix cost. Aquesta és la voluntat.

I, per tant, el Govern, anterior i actual, el que va fer amb l'operació de suport a Spanair és exactament el mateix que aquest Govern i anteriors governs han fet amb altres grups industrials. Perquè en la compareixença dels dos consellers, el conseller de Territori i

Sostenibilitat i d'Economia i universitats, el senyor Mas-Colell i el senyor Recoder, el que va defensar el Grup d'Esquerra Republicana és la coherència; el que no val és demanar ajuts per al suport o el rescat industrial de determinades empreses i negar operacions com la que es va endegar amb Spanair.

Quin és l'error de l'operació Spanair? Doncs, jo crec que l'error és no calcular que estàvem jugant amb regles de joc que no eren netes, no eren clares. I perdonin que, quan des del Grup Mixt, el Subgrup Ciutadans, s'intenta alludir a l'obscurantisme de l'operació, eh?, «el diner públic que ha acabat en mans d'amics»... Escolti, vostès posen sempre sota sospita les institucions de Catalunya.

I aquesta mena d'acusació permanent, eh?, del «nacionalisme fosc», que fa operacions amb diner públic... Escolti, en el fons el seu és un discurs nacionalista; el que volen vostès, com algun altre grup de la cambra, clarament, és reduir aquest país i reduir la seva capital a un suburbi de la capital d'Espanya, de Madrid, del Regne d'Espanya, i que per a qualsevol operació, és a dir, un vol intercontinental, sortir a l'exterior, doncs, hàgim d'anar a Madrid; que per a qualsevol emergència mèdica seriosa hàgim d'anar a Madrid; que per a qualsevol carrera amb una certa sofisticació d'estudis universitaris hàgim d'anar a Madrid. Això és el que volen vostès i vostès treballen per a això. I aquesta és la seva opció nacionalista. Aquesta és la seva opció: reduir aquest país a les cendres. Això és el que volen vostès. I és evident... (*Remor de veus.*) Em deixen continuar?

El vicepresident primer

Perdoni, honorable diputat. Senyor Rivera, senyor Cañas, a part de no parlar..., els gestos tampoc, si us plau. Gràcies. (*Veus de fons.*)

Joan Puigcercós i Boixassa

Gràcies, senyor...

El vicepresident primer

Està expressant la seva opinió el senyor Puigcercós, no vostè. Si us plau, respecti-ho.

Joan Puigcercós i Boixassa

Jo crec que la tolerància és un valor democràtic i tot-hom ens l'hauríem d'aplicar quan intervenim. I no insultar, senyor Rivera, com ha fet vostè, amb un gest obscè, que demano que retiri i demani disculpes. (*Pausa.*) Sí, sí, m'ha fet així...; vostè ho ha fet. Senyor Rivera, vostè és un mal educat i vostè és un prepotent. I vostè ha d'aprendre a escoltar i a ser tolerant i a respectar les institucions d'aquest país. (*Pausa.*)

Puc continuar, senyor president?

El vicepresident primer

Endavant, endavant, senyor Puigcercós.

Joan Puigcercós i Boixassa

Doncs, com els deia, aquí hi ha una dinàmica enfrontada, d'enfrontament permanent, entre dues opcions: els que opten per un aeroport residual i els que volem que l'aeroport de Barcelona tingui les mateixes oportunitats que pot tenir Munic o pot tenir Milà.

Aquesta operació no ha sortit bé, ha estat en fallida, és veritat. I que cal que..., hi ha els mecanismes per demanar la investigació i els comptes i l'aportació pública de la Generalitat? Evidentment, hi són; hi ha els mecanismes parlamentaris per fer-ho.

Però el que no podem eludir, el que no podem obviar en aquesta cambra i en aquest Parlament és que hi ha qui hi juga, també, amb interessos privats i públics. I nosaltres hem fet una sèrie d'esmenes demanant que aquest Parlament també prengui consciència i investigui, si cal, què ha fet el Govern de l'Estat per bombardejar l'operació i el ressorgiment de Spanair; què s'ha fet des d'interessos públics, que financem entre tots també, per intentar impedir que aquesta companyia s'enlairés. Això és el que demanem.

És evident que nosaltres no compartim el to i l'orientació dels discursos que hem escoltat en la compareixença dels dos consellers a què abans em referia, com en aquesta mateixa exposició que s'ha fet de la moció no podem compartir l'objectiu.

Ara, sí que compartim una cosa, i per això ja avancem que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana votarà a favor d'aquelles esmenes que defensin: condicions per als treballadors; l'esforç de recaptar fons europeus per intentar solucionar el problema dels treballadors; l'exigència també d'una solució ràpida, aplicant el Codi de consum –i en això hi estem d'acord–, clar, per al que són els usuaris de la companyia, i que en definitiva fem una cosa i més important encara que tot això, que és intentar recol·locar..., des de l'Administració catalana ajudar a recol·locar els treballadors de Spanair i de les companyies auxiliars.

Per què? Perquè més enllà del drama social que representa quatre mil persones a l'atur, més enllà del problema que significa per a les seves famílies i per al país en general, hi ha un problema que no podem obviar, que és la pèrdua de coneixement. Estem parlant de personal qualificat, estem parlant de persones que tenen experiència en el sector aeroportuari, i les necessitem treballant al nostre país. I això és una cosa que no podem obviar.

I, per tant, el que demanem el Grup d'Esquerra Republicana és..., ja avancem, perdoni, que votarem en contra del text original del grup de Ciutadans, defensem les nostres esmenes perquè creiem que són una qüestió d'equitat, i sobretot també el que demanem és que tots els grups fem costat al que són els treballadors i els usuaris de la companyia.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable diputat. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya

Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i, en el seu nom, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Boada.

Joan Boada Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, senyores i senyors diputats... Senyor Rivera, no és així com es fan les coses; no és així com es lluita contra la presumpta corrupció o contra les presumptes irregularitats. Li ho diu un diputat i un grup parlamentari que, en un altre moment, període de govern de Convergència i Unió, va portar a fiscalia i va aconseguir que dirigents, que governants de Convergència i Unió anessin a la presó per malversació de fons públics. I encara ens queda algun judici per fer, com és el del cas Pallerols.

Així no, perquè, si un té sospites d'irregularitats, hi ha una cosa que es diu «fiscalia»; perdó, una institució que es diu «fiscalia». I, a més a més, en tenim una altra que es diu «Oficina Antifrau». Perquè si anem esquitxant sense tenir el rigor de la informació, la documentació que ens permeti fer aquests passos, l'únic que fem és molt de mal a la democràcia i molt de mal a aquest Parlament.

Per això li demano, si veritablement vostè té documentació que demostrï que hi ha hagut irregularitats..., doncs, jo mateix, el meu grup parlamentari estarà amb vostè per portar-ho i per fer-ne el seguiment. Si no, no –si no, no. I aquesta és... I li diré més, quasi mai, amb cap comissió d'investigació parlamentària, hem aconseguit després el canvi, el pas cap a la justícia, que és el que ens interessa a tots.

Perquè a mi el que m'interessava... el que jo pensava que li interessava a vostè és tenir tota la informació. Per això nosaltres li votarem a favor el punt 1. L'hi votarem a favor, perquè vostè el que està fent és demanar tota la informació necessària per veure quins han estat els criteris que s'han utilitzat, i em sembla molt bé que la puguem tenir. I jo li he afegit a més a més el pla social, que no sé si el té; com que no ho sé, el vull. I per això... I tinc entès, no ho sé, després ens ho explicarà, que potser ens acceptarà l'esmena, cosa que li agraeixo.

Tenir tota la informació possible. A partir de tota la informació possible i que ho puguem analitzar, podrem prendre decisions. Però abans, no. Perquè, si estem esquitxant sense raó, ens estem embrutint nosaltres mateixos, tots. I per això li demano, li dic... I no és ni un consell ni és res, senzillament és una expressió que jo li faig a vostè, senyor Rivera; vostè agafi'n el que cregui convenient. Per això les mocions que nosaltres..., han estat «a partir de».

Jo li vaig dir..., ho vaig dir a la comissió, vaig dir que estava mal orientada aquesta inversió, i vaig fer autocrítica com a membre del Govern, d'un grup parlamentari que formava part del Govern. I els vaig dir que la primera decisió, l'objectiu era lloable; era intentar que l'aeroport de Barcelona tingués una connectivitat internacional. Nosaltres mai varem dir un *hub*, mai. I hi torno a insistir. Era un deliri voler tenir un *hub* a l'estil de Madrid o de Frankfurt, perquè... Ara, assegurar la connectivitat del nostre aeroport? Oi, i

tant! I es pot fer amb codi compartit i es pot fer d'unes altres maneres.

I sap quin és l'altre problema que varem tenir el Govern anterior? Que l'empresariat d'aquest país mirava cap a una altra banda. Ells varen insistir, cambres de comerç, cercles de..., bé, ja no sé en aquests cercles què hi ha, en tots aquests sectors. Insistien a l'Administració que tocava –abans a la d'esquerres, ara a la de dretes–, insistien que calia potenciar l'aeroport del Prat i que calia fer-ho. A l'hora de la veritat, els diners que aportaven els privats no varen ser suficients per tirar-ho endavant i es va fer una aportació pública perquè tot el procés ja estava engegat. I aquesta aportació pública, evidentment, s'ha convertit en un pou. I és veritat.

I a més a més hi havia una altra qüestió important, que hi havia el consens dels que governaven en aquells moments, els que estaven a l'oposició i molt bona part de la societat civil –no diré «tota», eh?, jo no sóc dels que diu «la societat civil estava...», no, bona part. I el sector empresarial, el primer. I hi estàvem d'acord i va ser això. Si ara sé els 135 milions i mig que perdrem..., que perdrem, el que no perdrem serà els crèdits i els avals de l'ICF. I ho dic en plural. Espero que no. Almenys el conseller ho va deixar clar. Però, bé, demanem-ho, tinguem tota la informació que ens puguin donar de l'ICF, la que ens puguin donar, la que no, no, per tal, doncs, de poder avançar en això.

I per això a nosaltres ens interessava molt el «post-». Crèiem nosaltres que s'havia de fer d'una altra manera, s'havia de fer un tancament ordenat, ho vaig explicar. I perquè les conseqüències per als treballadors han set duríssimes; crèiem en la possibilitat de poder-los recol·locar abans de. Ara serà molt difícil. Però tot i així insistim que el conseller Mena vingui aquí, al Parlament, a explicar –ja he dit que havia de venir abans, i ara que ja s'ha acabat tot el procés, que vingui– quines seran les seves actuacions concretes, no discursos, sinó actuacions concretes que farà amb els treballadors de Newco i Spanair per tal d'aconseguir la recol·locació i que ens puguin explicar quines són les seves propostes amb relació a aquesta recol·locació, i que ho vulgui fer, el més important.

I insisteixo també a poder tenir el pla social, perquè aquest sí que m'agradaria veure si hi era o no hi era, aquest pla social, que hauria facilitat molt més la recol·locació o el procés de tancament, doncs, que s'ha donat.

Moltes gràcies, senyores i senyors.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Per fixar posició ara té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable president. Honorables consellers, il·lustres diputats i diputades, transparència, sí; informació, també; engegar el ventilador de la porqueria amb voluntat d'esquitxar sense tenir cap tipus de prova, doncs, no.

En aquest sentit, penso que en aquest cas de Spanair els consellers Lluís Recoder, l'honorable conseller, i Andreu Mas-Colell ja han donat les explicacions pertinents tant en aquest Ple com en les comissions, a la comissió específica.

I la meva conclusió és, primer, lamentar el fet que aquest esforç de l'Administració pública catalana juntament amb alguns empresaris del país, doncs, no hagi servit de res i estiguem un altre cop a la casella de sortida en aquesta qüestió de la gestió de l'aeroport del Prat.

Crec que s'ha de fer autocrítica, i tant; clar, que heu de fer autocrítica qui vai participar en tot aquest procés. Crec que s'està fent, cadascú a la seva manera. Heu estat d'una credulitat que, amb l'experiència política que alguns teniu i, doncs, altres, empresarial, és una credulitat culpable, en qualsevol cas, al no saber que la política aeronàutica per Espanya és una qüestió d'estat, i, en aquest sentit, això del *hub* intercontinental, doncs, o ja bé sigui la connectivitat de Barcelona o de Catalunya, per a ells és una qüestió d'estat.

Denunciar..., que trobo que és el que falta a la moció, senyor Rivera: no fa cap referència a les manobres que ha fet el Govern espanyol per evitar que Qatar Airways comprés Spanair. Això ho sabem tots qui hem volgut escoltar representants de l'empresa, dirigents de l'empresa, i les persones que han estat involucrades en tot aquest lamentable assumpte.

També fer una crítica que ara les organitzacions empresarials i tots aquells que es van voler erigir com a líders...

La presidenta

Senyor Laporta...

Joan Laporta i Estruch

...de la consecució del *hub* per a l'aeroport de...

La presidenta

...sí, ja se li ha acabat...

Joan Laporta i Estruch

Perdó?

La presidenta

Senyor Laporta...

Joan Laporta i Estruch

Ah, que acabo? Sí...

La presidenta

Sí...

Joan Laporta i Estruch

No em queda un minut? (*Veus de fons.*) Ah!

Bé, en qualsevol cas, dir que tot això entenc que forma part de les misèries de la dependència política i que, lamentablement, doncs, quan topen els interessos d'una empresa catalana amb els interessos espanyols més rancis i cavernícoles, passa el que li ha passat a Spanair.

Jo votaré en contra de la moció.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, diputats i diputades, bé, ara ens posicionarem sobre la moció que ha presentat el grup de Ciutadans.

Però el primer que volem qüestionar és el relat que ha fet el grup de Ciutadans. Vejam, aquí estem davant d'una operació política de l'Estat espanyol per carregar-se qualsevol avenç que en clau de país la societat catalana ha vertebrat i han volgut vertebrar, en aquest cas, els emprenedors del nostre país. I aquesta és una realitat que aquí s'ha de dir i que aquí s'ha d'explicar.

Alhora que evidentment cau un dels mites del catalanisme, que era el de voler fer país, el de voler construir país, sense tenir estat. Això també ha caigut. Del que el país se n'adona, del que el país se n'ha d'adonar és que, si volem fer país i si volem construir país, hem de tenir estat, perquè amb un estat en contra això esdevé impossible.

Però la diagnosi que aquí s'ha de reconèixer i ha de reconèixer tothom és que hi ha hagut una asfíxia premeditada des dels actors de l'Estat espanyol –econòmics, polítics, socials– per acabar amb el que significava Spanair, que és el d'una companyia aèria que volia connectar l'aeroport del Prat amb els principals centres econòmics del món. I aquí Espanya ha actuat com un maltractador, com un maltractador de gènere; ha fet allò de *la maté porque era mía*. Ells mai han acceptat –ells mai han acceptat– que hi hagués una companyia aèria catalana que pogués fer competència a Iberia i no han parat fins a carregar-se-la.

En aquest sentit, estem d'acord amb els punts que demanen informació, que reclamen informació a la Generalitat, òbviament; els grups parlamentaris hem de disposar de tota la informació que sigui de menester.

Però no estem d'acord amb el punt 2, que parla d'aquesta investigació. Entre altres coses, perquè aquesta comissió d'investigació on s'hauria de crear és a Madrid. A Madrid s'hauria de crear una comissió d'investigació, que investiguin Iberia, què ha fet per carregar-se Spanair. Que investiguin el Govern espanyol, què ha fet per carregar-se Spanair. Que investiguin AENA, què ha fet per carregar-se Spanair, i quina competència deslleial s'ha impulsat des de l'Estat espanyol per carregar-se Spanair?

Efectivament, que ho investiguin, que investiguin allà al Congrés dels Diputats totes les actuacions del Govern espanyol, d'Iberia i de tots els actors que s'han vist implicats en aquest afer per acabar amb el que era un dels principals projectes de l'entramat empresarial del nostre país, que era una companyia aèria pròpia.

I li diré..., sap quina és l'ajuda més important que ha rebut una companyia aèria a tot el món al llarg de tota la història?

La presidenta

Senyor diputat, vagi acabant...

Uriel Bertran Arrué

Iberia, es diu T-4 de Madrid; 6.000 milions d'euros gestionats en règim de monopoli per Iberia per poder sostenir la seva viabilitat econòmica.

Això és el que avui s'hauria d'estar investigant i no intentar posar encara més pals a les rodes. Informació, sí, tota; ara, la responsabilitat allà on està, a l'Estat espanyol.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, per posicionar el nostre grup amb relació a aquesta moció del Subgrup Ciutadans sobre Spanair. I, en primer lloc, dir-li al senyor Rivera, que ha defensat aquesta moció, que em dona la impressió que pot intuïr quin serà el destí final, no?, d'aquesta proposta.

Uns només miren cap als treballadors, que és una part afectada i que lògicament també... –no, no em refereixo a vostè, senyor Boada, eh?–, i que també mereixen l'atenció i que evidentment per part del nostre grup la mereixeran. Uns altres miren a Madrid, no a Espanya, eh?, a Madrid, exclusivament a Madrid. M'ha semblat, fins i tot, que els titllaven a vostès de nacionalistes madrilenys. Per altres la culpa és del món mundial; tot-hom és responsable del que ha passat a Spanair i dels 200 milions d'euros dels catalans, catalans i barcelonins, que s'han perdut pel camí. I només he sentit una petita veu que deia: «Escolti, miri, ens hem equivocat, segurament», que ha sigut la del senyor Boada.

El nostre grup donarà suport a la moció; no a tots els punts, ara ho matisarem, però donarem suport a la moció. Perquè compartim allò que vostè reivindicava aquí, allò que vostè va reivindicar a la comissió, que també ho vam reivindicar nosaltres; fins i tot en la sessió d'ahir jo mateix interpehhava el conseller Mas-Colell per intentar aclarir una mica més quin és realment l'abast econòmic del cost d'aquesta operació de Spanair, a la qual, per cert, no ens va ficar ningú que

no estigui avui aquí: uns grups parlamentaris quan estaven al Govern, uns altres grups parlamentaris quan han estat o quan estan directament en el Govern i han permès que continués aquesta situació. No busquem els culpables fora; els culpables estan aquí dintre. No busquem fantasmes, no busquem o intentem inventar-nos complots del món mundial contra una aventura que, malauradament, doncs, ha sortit molt malament.

La moció demana informació, i nosaltres hi estem d'acord. Sabem, aproximadament, per les interpellacions i les compareixences que la quantitat de diners públics abocats en aquesta aventura ha estat de 135,5 milions d'euros directament, 60 per part de l'anterior Govern tripartit, 75,5 per part del nou Govern de Convergència i Unió; altres 60 milions d'euros aproximadament també per part de l'Ajuntament de Barcelona. El que no sabem és quina quantitat estem arriscant o quina quantitat hem arriscat en crèdits, especialment per part de l'Institut Català de Finances, als accionistes de Spanair o a les entitats que han participat a finançar aquesta aventura.

I nosaltres ho considerem necessari i imprescindible, i ho dèiem ahir; és la motivació de la interpehhació que li vàrem fer ahir al conseller d'Economia: volem saber i creiem que els catalans tenen dret a saber què s'ha fet amb els seus diners i quin és el risc que hi ha de perdre més diners en aquesta operació de Spanair.

I per això nosaltres donarem suport a l'apartat 1 de la seva moció, que demana informació sobre els ajuts, sobre els documents que van propiciar la inversió fallida, sobre els controls a què des del Govern s'ha sotmès, com a mínim, no sé si tant l'empresa, però sí, com a mínim, els accionistes de l'empresa que són públics cent per cent, com les dues empreses CIMALSA i Avançsa, no? I, per tant, des d'aquest punt de vista, hi donarem suport.

També donarem suport a la petició de compareixença sobre el tema de consum, que es proposa en el punt 1, apartat d. Però no li donarem suport, no li podem donar suport al punt 2, que és aquell en què demana una investigació parlamentària o, si escau, judicial. Per què? Perquè..., miri, nosaltres li diem, des del convenciment absolut, que no estem davant d'un cas de corrupció, no és aquest un cas de corrupció.

Que és un cas de mala gestió de diners públics? Segurament que sí. Que és un cas de mala gestió política? Sí, sense cap mena de dubte. Això pot propiciar investigacions judicials? Creiem que no. I, si hi hagués el més mínim indici..., qui tingués el més mínim indici el que hauria d'haver fet és anar immediatament a la fiscalia. I, per tant, per aquest motiu no podem donar suport al punt número 2.

Respecte a la situació en què viuen els treballadors, que és una part més d'aquesta aventura, no és l'única, com alguns pretenen fer-nos veure, dir que nosaltres en comissió ja vam donar suport a la petició de compareixença del conseller d'Empresa i Ocupació per tal que doni informació respecte del pla social i de les mesures que adoptarà el Govern per tal d'intentar recol·locar els treballadors.

I, en aquest sentit, si s'incorporen algunes esmenes que van en aquest sentit, nosaltres tampoc tindrem cap inconvenient a donar-los suport.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustríssima senyora Montserrat Ribera.

Montserrat Ribera i Puig

Gràcies, presidenta. De fet, la informació que es demana sobre Spanair crec sincerament que ja s'ha fet arribar, tant, el passat 10 de febrer, amb la compareixença dels consellers d'Economia i Coneixement com amb el de Territori i Sostenibilitat, a petició pròpia; i també, amb les dues interpellacions en els dos plens diferents que hi ha hagut, per part del conseller Mas-Colell. Per tant, jo ara el que podria fer és llegir tot el que els consellers van explicar i van dir en les compareixences o en les interpellacions, però no ho faré.

El tema no és menor i és molt important, i té una afectació de quatre mil treballadors entre directes i indirectes, i molts consumidors afectats. Però, precisament, com que el tema no és menor i és molt important, no es podia deixar caure en el primer entrebanc. Es va actuar correctament en tot moment i més quan hi havia manifestacions d'interès serioses per part de Qatar Airways i de la xinesa HNA, tot i que el gener del 2012 ja es va comunicar que es desestimaven les operacions.

Vull insistir en el fet que l'actual Govern va donar continuïtat a un procés iniciat pel Govern anterior l'any 2009, per raons de responsabilitat, atesa la situació rellevant del Govern dins l'empresa. Aquesta política de responsabilitat ha permès mantenir els llocs de treball vinculats a Spanair, i, repetint les paraules del mateix conseller Mas-Colell, «tant irresponsable hauria estat deixar caure l'empresa el gener del 2011, com haver-la mantingut el gener del 2012».

Per altra banda, jo he sentit a parlar molt en aquest Parlament de la importància de la connectivitat com a factor de desenvolupament empresarial i com a factor de competitivitat, i també de la importància de la internacionalització de l'economia catalana. Doncs, tenir un *hub* internacional a l'aeroport de Barcelona, tal com pretenia Spanair, era un projecte molt important per a Catalunya. Era tenir millor connectivitat i molt millor accés a la internacionalització de la nostra economia; dos factors que inexorablement són essencials per a la nostra economia i que prou falta ens fan.

Els directius de grans companyies, els treballadors de companyies globalitzades, els responsables d'empreses amb alt valor afegit, els investigadors, tots requereixen bona connectivitat amb l'exterior, i no només amb Europa, sinó també amb països orientals i països americans; cosa que AENA no ens donava i es reservava per Madrid.

Ja ho va dir el conseller Recoder: «Jugàvem en camp contrari.» El que sí que farà el Govern és fer tots els passos necessaris per a tots els treballadors i per a tots els afectats. El conseller d'Empresa i Ocupació compareixerà a la comissió per tal de donar totes les explicacions sobre aquest tema. Ho ha sol·licitat ell personalment i ho pot fer demà mateix, si és convenient. I el que sí que està fent el Govern de la Generalitat, per la part que afecta els treballadors, és, des del Departament d'Empresa i Ocupació, s'ha interessat, des del primer moment, per tots els treballadors de Spanair.

La direcció i el mateix director general de Relacions Laborals i de Qualitat han mantingut múltiples reunions amb els sindicats. Es va designar el director de Serveis Territorials de Barcelona com a mediador a petició del jutjat que porta el cas. I, concretament, ahir es va arribar a un acord per a l'ERO amb els sindicats, que permetrà el mes d'abril que puguin cobrar el que faltava de la nòmina de gener i de febrer, i la recol·locació durant un any dels treballadors. S'ha fet un pla social i s'ha constituït una comissió de seguiment, bilateral, per tirar-ho endavant, departament i sindicats.

Pel que fa als usuaris, o sigui, l'Agència Catalana de Consum, s'ha recollit tota la informació a través de la companyia; sobretot, especialment, pel que respecte a les garanties de pagaments avançats. S'han fet reunions amb agències de viatges, intentant... –inclús amb l'administrador concursal, si és necessari, es faran–, intentant que els diners dels consumidors no entrin a formar part de la massa concursal, i, per tant, que puguin ser retornats. Es va posar en marxa un dispositiu especial per tal de recollir les reclamacions. I, a data d'avui, l'Agència Catalana de Consum té 3.745 reclamacions i ha rebut 1.242 consultes.

Per últim, dir que jo no recordo haver sentit en aquest Parlament que Ciutadans hagi demanat des de l'any 2009 fins ara... –tampoc ho he sabut trobar en preguntes escrites, potser estic errada, però no ho he sabut trobar–, que en aquest Parlament es demanés cap pla de viabilitat de Spanair.

El que ha passat ha passat, i ara és molt fàcil criticar i donar-ne culpa al Govern, quan potser això s'hauria d'haver fet molt anteriorment, si hi estaven tan interessats.

Per tant, el nostre posicionament en aquesta moció serà de rebuig, excepte alguns temes que puguin afectar els treballadors o els usuaris.

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula l'il·lustre senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Conseller, diputats i diputades..., bé, respecte a les esmenes..., per anar ràpid, no podem acceptar una esmena a la totalitat d'una moció, perquè llavors la moció seria d'un altre partit. I, que jo sàpiga, el PSC no ha demanat ni investigar,

ni informació, casualment, sobre el cas Spanair. Per tant, quan vostès tinguin el dret d'interpellació..., vejam si és veritat que demanen investigar i saber què va passar amb Spanair. O potser ja ho saben, perquè governaven vostès, fins al 2010. Potser també, és cert, potser alguns teniu informació que d'altres no tenim, senyor Boada.

Així, no, senyor Boada. Jo també li ho dic, així no, perquè el que hem de fer en seu parlamentària és demanar informació. Vostè em demanava la informació. Com vol que jo ho sàpiga? Si no me la donen..., la demano. I el que jo li demano, a vostè, és que, igual que vostè, quan hi ha una comissió que pot investigar parlamentàriament –que no judicialment, parlamentàriament– un cas que afecta un govern o un altre, doncs, que ho faci igual com pot afectar el Govern en què vostè va ser-hi. És la mínima coherència que demanem! No només va per barris, sinó, comissió d'investigació o investigar en Parlament, parlamentàriament –no judicialment, això ho fan els jutges i els fiscals–, i fem-ho. Si tenim la informació, amb la informació potser sí que sabem alguna cosa... Ara, si no ens donen la informació..., és impossible. I, per tant, només podrà ser un jutge o un fiscal qui digui si hi ha hagut malversació o no de fons públics o decisions equivocades.

Agraeixo, també, el to de la intervenció del Partit Popular. Però només dir-los una cosa, perquè voten en contra que es pugui investigar la responsabilitat de càrrecs públics. Vostès van en contra del que va dir el senyor Montoro. El senyor Montoro va dir, el 19 de gener, que volia que els càrrecs públics que puguin malversar diner públic o gestionar malament el diner públic, deia ell, «puedan ir a la cárcel». Ho deia el senyor Montoro, no jo, el ministre! Per tant, senyors del Partit Popular, no tinguin por de fer el que el seu ministre està dient. Vostès, aquí, no volen investigar, ni tan sols parlamentàriament, si hi ha hagut responsabilitats –potser perquè són els seus socis de Govern, no ho sé–; però, en qualsevol cas, com sempre, ens quedarem sols. Però ja està bé..., ja està bé que també es pugui saber qui vol i qui no vol que s'investigui la responsabilitat per la malversació o el malbaratament de diner públic, per la mala gestió; en definitiva, perquè 135 milions de diner públic més gairebé 60 a l'ajuntament han volat amb el cas Spanair.

I, miri, senyor Puigercós..., jo utilitzaré, parlant d'educació, el que ens va dir a Ciutadans el senyor Carod Rovira, el seu excompany de govern, membre d'Esquerra Republicana, aquí en seu parlamentària, en aquesta tribuna. Va dir que estàvem tronats. Doncs, jo m'agafa a les paraules de «tronats» i li dic que s'ha d'estar tronat per pensar que algú que demana investigar com es gestiona el diner públic a Catalunya vol que els aeroports, els hospitals i els no sé què estiguin a Madrid. Va, home, va!

Jo crec que dir això, com deia el senyor Carod, amb paraules del senyor Carod, «és estar tronat» –és estar tronat–; paraules del senyor Carod en aquesta tribuna. Com pot algú assegurar avui...?, jo no sé si li funciona a la seva parròquia, però assegurar que algú que vol investigar el diner públic dels catalans és que posin els hospitals i s'hagi d'anar no sé on a operar... –ho ha dit

vostè–, a la Comunitat de Madrid. Miri, deixi's vostè de la madridofòbia que tenen i aquesta fòbia a Madrid que tenen, i pensi en els diners públics que vostès i aquests senyors han gestionat i que s'han perdut dels diners de tots els catalans.

La realitat d'avui és que acceptarem unes esmenes d'Iniciativa que van, precisament, en la branca dels treballadors i d'aquests drets socials, però la realitat és que aquí ni informació –pel que veig i pel que es votarà–, ni, sobretot, investigar responsabilitat dels càrrecs públics en aquesta mala gestió del diner dels catalans, avui s'aprovaran.

Avui tornem a llançar un missatge d'oasi català on tot-hom està encantat d'haver-se conegut; però, això sí, anem a retallar i a enviar ordres perquè a les escoles, com fa el Govern actual, retallin en paper de vàter, retallin en la llum i en la calefacció... Anem a fer això, i mentrestant no investiguem com es gasten els diners amb operacions i deliris com el de Spanair. Aquesta és la realitat del que avui aprovarem aquí.

I, lamentablement, un altre capítol negre per a la història d'aquest Parlament, que no vol investigar com es gasten els diners dels catalans, que no vol demanar responsabilitats. Ni una sola dimissió pel cas Spanair tindrem, ni una sola responsabilitat política per gairebé 200 milions de diners públics que han volat dels diners dels catalans. Sembla que la crisi va per barris, però la crisi per invertir en aquestes operacions polítiques i en aquests deliris no existeix. Només existeix per a les butxaques de les classes mitjanes, per a la sanitat, per a l'educació de tots els ciutadans de Catalunya.

Per tant, els ciutadans que ens estiguin veient, que sàpiguen que aquest Parlament...

La presidenta

Senyor diputat...

Albert Rivera Díaz

...no vol que es qüestionï com es gasten els diners públics, quan són els partits polítics i els gestors públics...

La presidenta

Senyor diputat...

Albert Rivera Díaz

Sí, acabo, presidenta, si puc..., són els partits polítics els que es tapen les vergonyes per no poder demanar responsabilitats públiques. Després parlarem de reformes, parlarem de participació ciutadana i parlarem que els ciutadans no entenen els responsables públics. Difícil que ens entenguin quan exigim tant a la gent i ens exigim tan poc a aquells que gestionen els diners públics.

Gràcies, senyora presidenta, senyors diputats i diputades.

(Veus de fons.)

La presidenta

Senyor Turull...? *(Veus de fons.)* Ah..., senyora Ribera.

Montserrat Ribera i Puig

Gràcies, presidenta. És perquè voldria saber com queda el nou punt *e* de les esmenes d'Iniciativa, perquè és que crec que hi deu haver un error, potser, en el... *(Veus de fons.)* És correcte, no? Hi han tres esmenes, la 1.*e*, 1.*e* i 1.*f*. Per tant, la primera 1.*e* suposo que és 1.*d*... *(veus de fons)*, i, per tant..., aquí deu ser que el conseller d'Empresa i Ocupació, el senyor Mena, perquè en la inicial no deia qui. És correcte, això? *(Pausa.)* Bé.

(Joan Boada Masoliver demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Boada...

Joan Boada Masoliver

La transcripció ha de ser 1.*d*, el que fa referència al conseller Mena, i les dues noves són la *e* i la *f*.

La presidenta

Per tant, votació separada de...? Tinc petició de votació separada del punt 2 i...?

(La presidenta dóna la paraula a Jordi Turull i Negre.)

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta, nosaltres demanaríem votació separada del *d*, *e* i *f*; el punt 1.*d*, *e* i *f*.

La presidenta

Juntes?

Jordi Turull i Negre

Sí, sí..., poden anar juntes, sí.

La presidenta

Doncs, passem a votar, en primer lloc, el punt... *(Veus de fons.)* Ah, senyor Roberto Labandera...

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Sí, presidenta..., també per demanar la votació separada dels punts 1.*e*, 1.*d*, 1.*f*. D'acord? *(Veus de fons.)* Sí, tots junts.

La presidenta

Passem a votar, en primer lloc, el punt 1.*d*, *e*, *f*; el punt 1, apartats *d*, *e*, *f*.

Comença la votació.

(Veus de fons.) Sí, a veure..., no se sent? *(Pausa.)*

Punt 1, apartats *d*, *e*, *f*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 130 vots a favor.

La resta del punt 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 32 vots a favor i 99 en contra.

Punt 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 5 vots a favor i 126 en contra.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de tres de la tarda i catorze minuts.